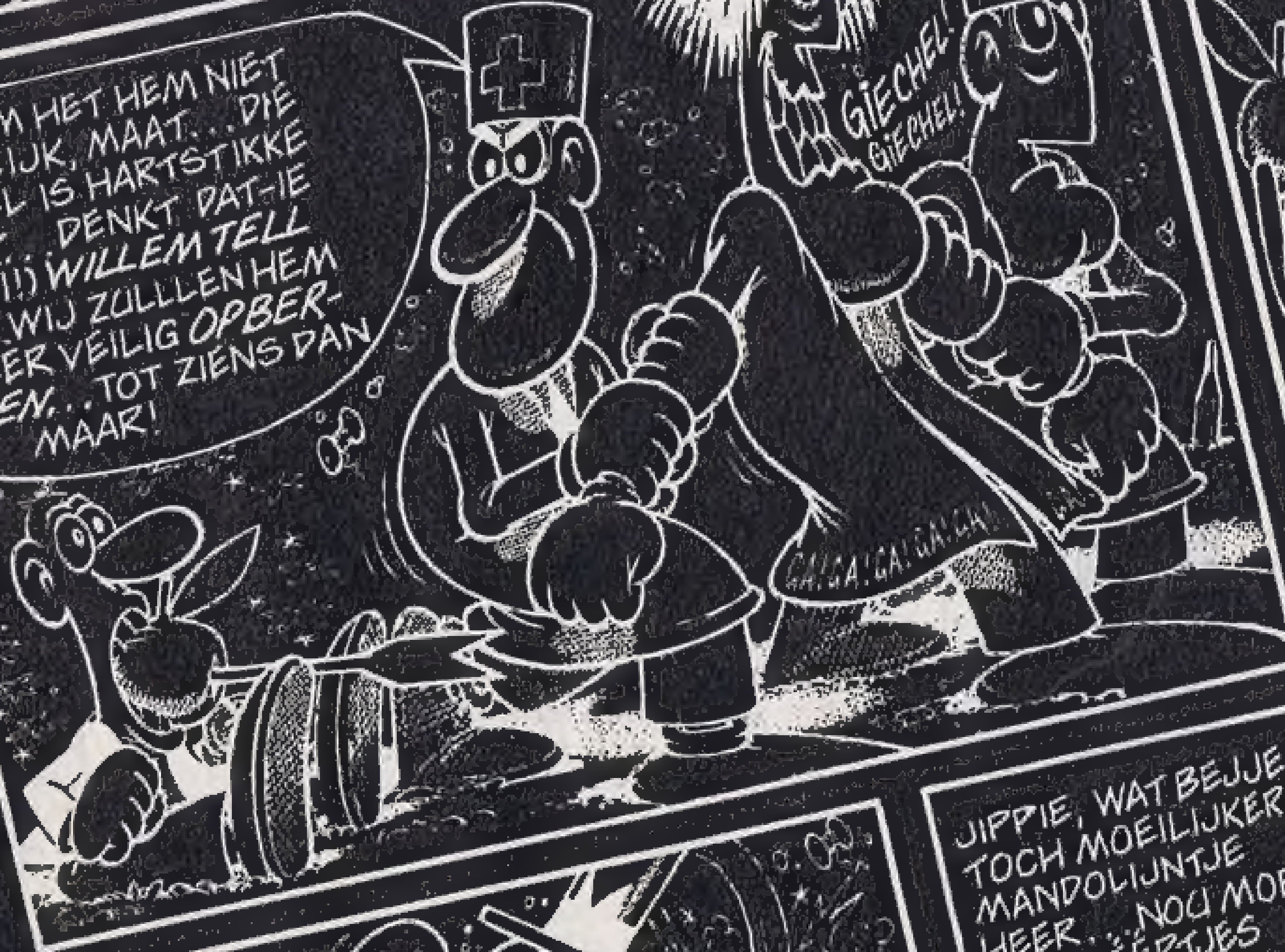
stripweekblad losse nummers 90 cent abonneeprijs 75 cent per nummer **Nr. 50**

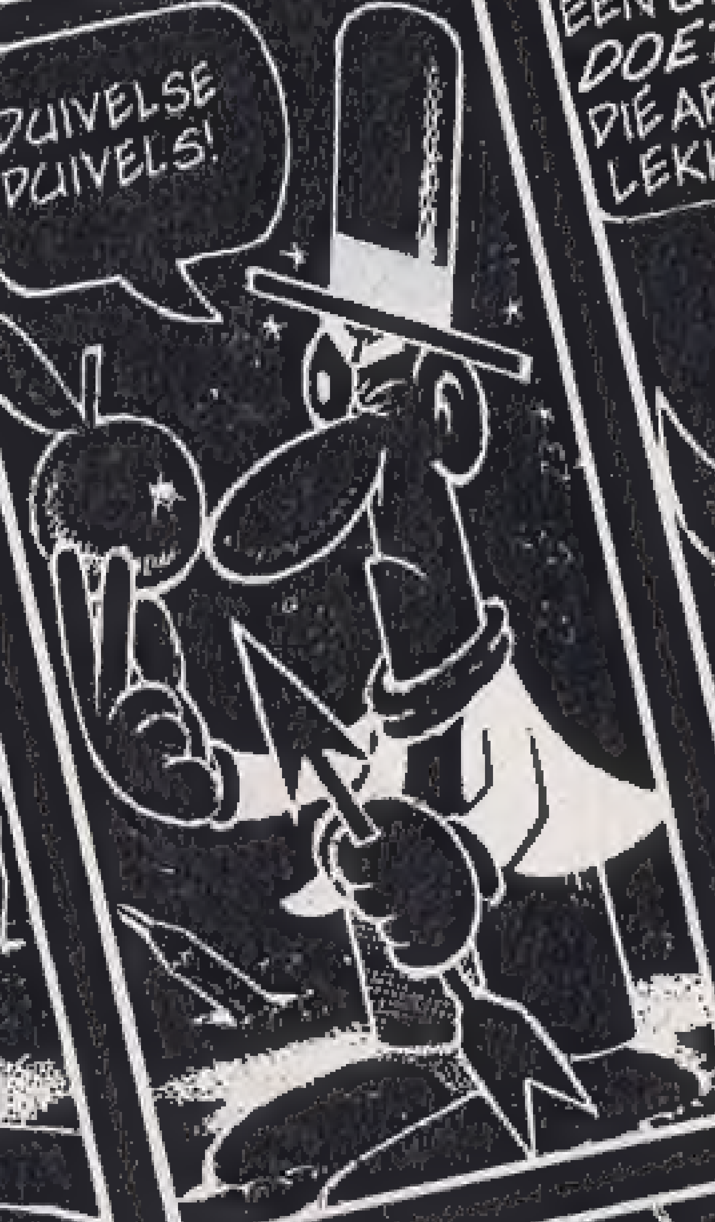
PEP

PEP post

HOOFDREDACTEUR
Frans Buissink
CHEFREDACTEUR
Jan de Rooij
REDACTIE
Boleslav Beckman
Maarten Boom
Annemarie Broek
Jan van Erp
Hans Keeris
Anneke van Wissen

Stripweekblad
PEP

PEP 50 14 december 1973

een uitgave van
OBERON bv
Uitgeverij voor jeugd en sport
Postbus 6003, Haarlem,
Azieweg 1
telefoon 023/33 90 40

KERSTFEEST VOOR ALLEMAAL

In verband met de feestdagen worden de abonnees die gewend zijn per week aan de bladenman te betalen, verzocht de nummers 51 en 52 in één keer af te rekenen. De bladenman wint hierdoor tijd, waardoor hij ook van de kerstdagen kan genieten.

Laat

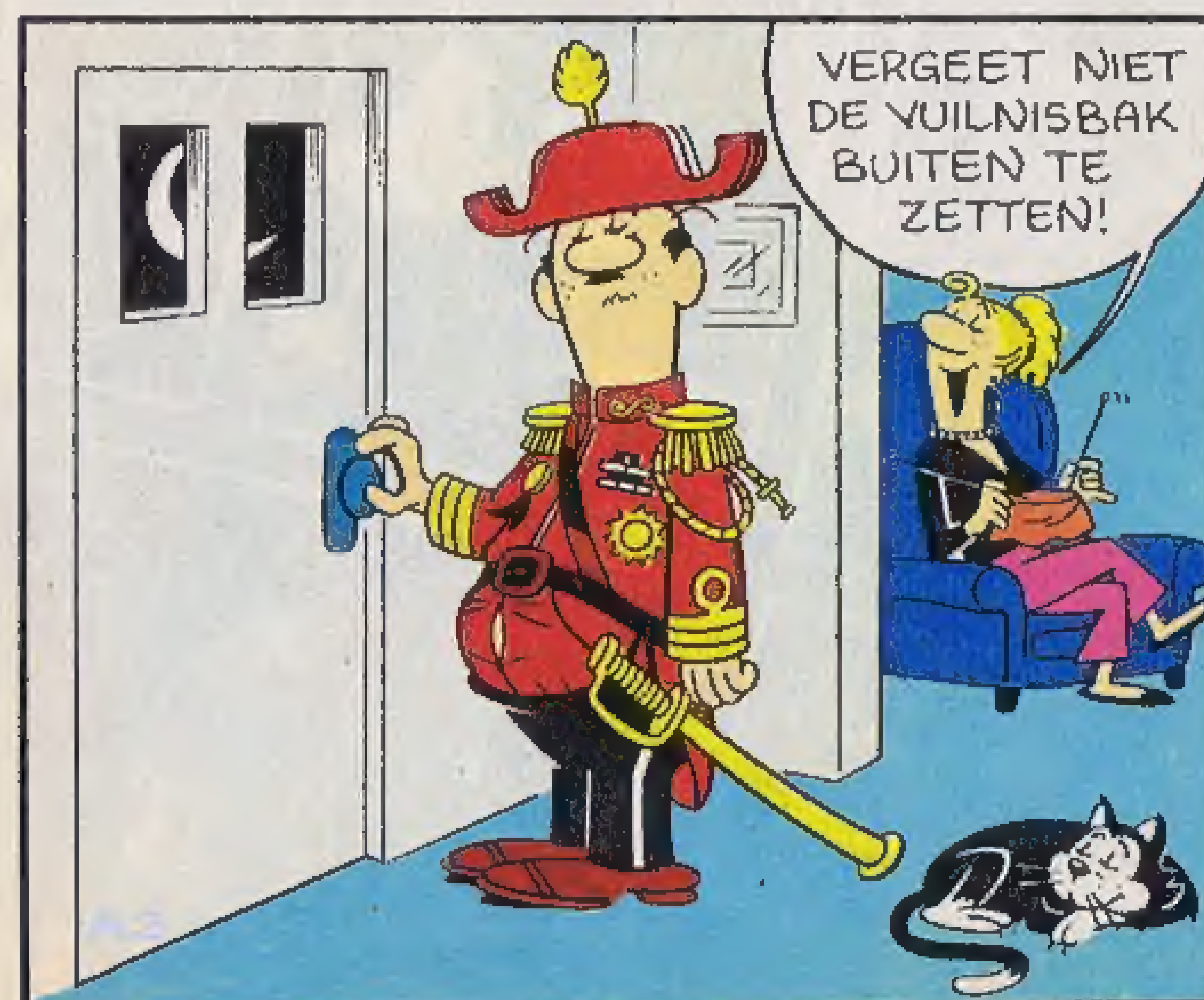
Misschien wat laat, maar noem de strip van Gotlib: RUBRIEKKLIEK.

Joost Timp, Blaricum

Nog andere suggesties?

Mooi

Het verhaal van Dzjengis Khan vind ik heel erg mooi! En dan die tekeningen! Fantastisch! M'n complimenten aan Jos Looman! Nu nog een vraagje: wanneer komen er weer twee pagina's Asterix?

Ellen Engberts, Almelo

Wij blijven uiterst krap in Asterix-pagina's zitten.

Elf jaar

Sommigen kunnen het elf jaar volhouden om geen brief te schrijven, maar als ik het zolang vol zou moeten houden, zou het er dik in zitten dat men mij ontoerekeningsvatbaar zou moeten verklaren, daarom schrijf ik maar na, met moeite, anderhalf jaar te hebben gewacht. Als abonnee wilde ik namelijk enkele kritieken leveren:
De omslagen zijn werkelijk fantasties (vooral die van Peter de Smet), maar als je er foto's in gaat verwerken, zoals op PEP 33 en 39, hoe groot de afgebeelde idolen ook mogen zijn, krijgt men eerder de indruk met een voetbal- of muziekblad te doen te hebben dan met een Grandioos PEPblad.
Verder is het meer dan billijk dat jullie Corto Maltese er voor ons lezers uitgehaald hebben en dus hiervoor mijn hartelijke dank. (O, pas op, nu komt het!) Wee U die zich verlaagt met het plaatsen van afbeeldingen van import als Ravian en Luc Oriënt, verder Knut Andersen („speciaal voor PEP gemaakt"), Koning Yaroslav en de Macaroni's, wat geen import's zijn, maar even goed tot het schroot behoort, maar laat de Macht en de Kracht van de Nederlandse STRIPSTAL zien: Martin Lodewijk, Dick Matena, Lo van Banda en Gideon Brugman, Peter van Straaten, Hans Kresse en Daan Jippens waar we haast niets meer van zien. Strips als Ambrosius, Roodhart, Grote Pyr, Llewelyn Fflint, Agent 327 en Bernard Voorzichtig worden verwaarloosd. Geef nu eens werkelijk de Nederlandse talenten de kans zich te ontplooien, gooi ook de overbodige strips als Rik Ringers en Michel Vaillant weg, probeer origineel te blijven zoals alle stripbladen en stel je met slechts vier importstrips tevreden nl. Astérix, Blueberry, Lucky Luke en Cocco Bill, welke, op minimale uitzonderingen na, door eenieder gewaardeerd kunnen worden, want dit zijn onbetwiste toppers.
Wat ook nog even van mijn hart moet is, dat jullie het *jongste* Nederlandstalige stripweekblad zijn, maar tevens de enige waarin de titelfiguur niet meer voorkomt. Daar ik meen te mogen stellen dat PEP (de stripfiguur) onderdoet voor alle, nu in PEP (het weekblad) voorkomende strips, zouden jullie (let op!!!!) NU EN ONVERWIJLD de naam van het nu nog geheten „stripweekblad PEP" moeten veranderen in óf „stripweekblad JORIS P.K.",

óf in „stripweekblad DE GENERAAL", ook al is de formule pas gewijzigd!! Dit meen ik au serieux. Ik roep hierbij dan ook alle PEP-lezers op, die het althans met mij eens zijn, om een brief naar PEP te schrijven waarin je hetzelfde beaamt als ik nu.
O ja, als je strips „van niveau" uitgeeft, geef ze dan ook op niveau uit bijv. als de voormalige PEPstripoteek (waarom is deze niet voortgezet??) Tot over anderhalf jaar!!
Met vriendelijke groeten van:

Gerard Aartsen
Assendelft

Pas uitgekomen: Agent 327 II, Johnny Goodbye II, Grote Pyr 1 en Joris P.K. I.

Deur in huis

Ik zal maar met de deur in huis vallen: de laatste drie afleveringen van Corto Maltese moeten worden geplaatst. U zegt dat de brieven uit PEP-post niet representatief zijn, maar er komen nu wel erg veel Corto-voorstanders binnen. Bovendien willen alle (bijna alle) PEP lezers die ik ken dat Corto Maltese terugkomt. Dat Corto niet populair is (?) wil nog niet zeggen dat u het verhaal moet afkappen. Het was juist zo spannend! Verder niets als lof over PEP. Blueberry, Lucky Luke en Bernard Voorzichtig zijn wel mijn favorieten. Waar blijft Llewelyn Fflint eigenlijk? Kunt u ook niet eens één verhaaltje van Dick Tracy plaatsen (die vond ik altijd zo goed)?

Remco de Waard,
Den Helder

We hebben liever „Waanzin, waanzuit" dan Corto Maltese, Fflint of Dick Tracy.

Een verhaal

Om terug te komen op de middenplaat van PEP nr. 40, nu dan, ik vond hem fantastisch goed, hoor! Trouwens: Pep is helemáál goed. De beste verhalen zijn wel Asterix, Engelbert, Lucky Luke, Luc Orient, Johnny Goodbye, Blueberry, Kuifje, Dzengis Khan, Peanuts, Flippie Flink, de broertjes Samovarof & Co, de Macaroni's, Knut Andersen, Philémon, Olivier Blunder, Baron van Tast tot Zeveren, de Generaal en Roodbaard, pfff dat waren ze dan hè hè. Hé, wat zie ik nu weer, ik heb haast de hele Pep opgenoemd, maar ja dat komt natuurlijk doordat Pep zo goed is. Er is echter één verhaal waar ik niets aan vindt en dat is (sorry voor diegene die er wel iets aan vinden) Kraaienhove. Verder mag Pep van mij zo jaren en jaren doorgaan.

Geert de Kok, Tilburg

We gaan door met Kraaienhove. In PEP 52 in kleur!

PEP IN DE FOUT
Herinner je je dit plaatje uit de „Broertjes Samovarof & Co.", PEP 43, pag. 29? De tekst in de tweede balloon van boven is een beetje in het ongerede geraakt. We hebben teveel koffie gedronken, denk ik. Of misschien stond er een raam open. De weglopende dienaar hoort te zeggen: „Wat is dat toch voor een raar geluid op de gang..."

Deze week bekijken we de dingen achter de dingen, of dwars door de dingen heen. Vaag? Och... Wat is de geheimzinnige kwaal van de heer D.I. Recteur? Is een graafmachine een graafmachine? Wat mankeert er aan het nieuwe boek van Tom Poes en Heer Bommel? IS Jak Mandolino nou een boef, of wéér niet? Welke bandiet droeg altijd een zak over zijn hoofd met twee kijkgaten erin? Allemaal vragen waarop wij je deze week het antwoord geven...
Professor Pieter Pep

Uriah Heep

1. My sweet lord - George Harrison
2. Who'll stop the rain — C.C.R.
3. Suzanne — Leonard Cohen
4. Mr. Tambourine man — Bob Dylan
5. Only lies — Greenfield & Cook
6. Sultana — Titanic
7. Mexico — Les Humphries Singers
8. Storm and thunder — Earth and Fire
9. The Park — Uriah Heep
10. She's not there — The Zombies
11. Tommy — Who
12. San Francisco — Scott Mackenzie
13. Lay down — Melanie
14. For what it's worth — Buffalo Springfield
15. Yesterday — The Beatles
16. Lady D'Arbanville — Cat Stevens
17. The Unknown Soldier — The Doors
18. De zilveren trein — Elly en Rikkert
19. I put a spell on you — C.C.R
20. Meester Prikkebeen — Boudewijn de Groot.

Greet Nooy, Lutjebroek

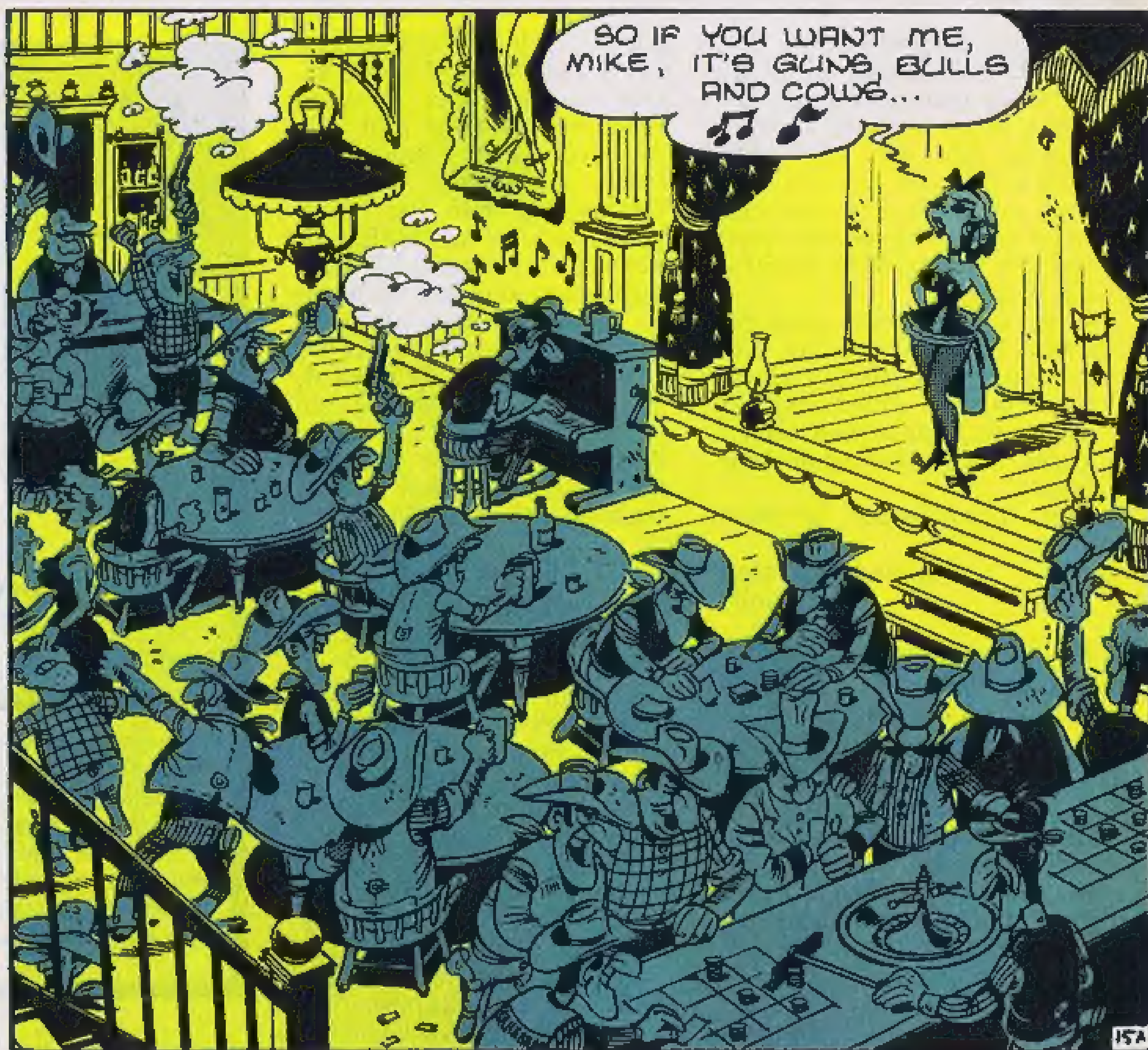
Uriah Heep deze week op pagina 36.

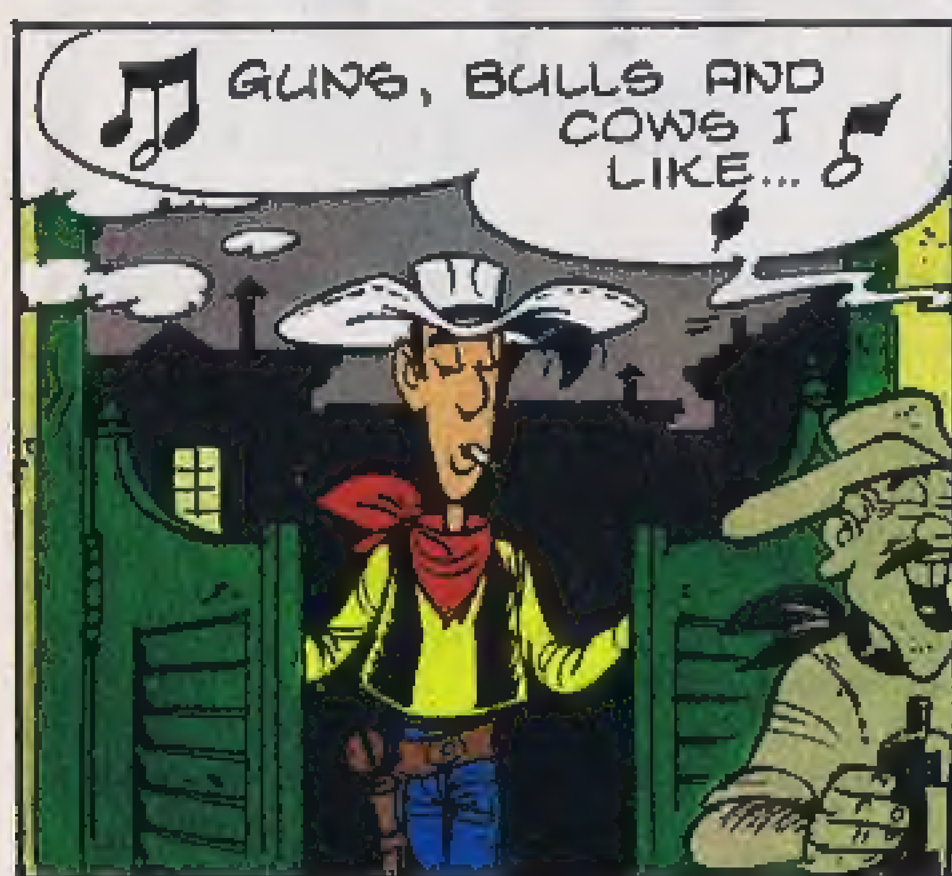
De redactie behoudt zich het recht voor brieven door te lichten.

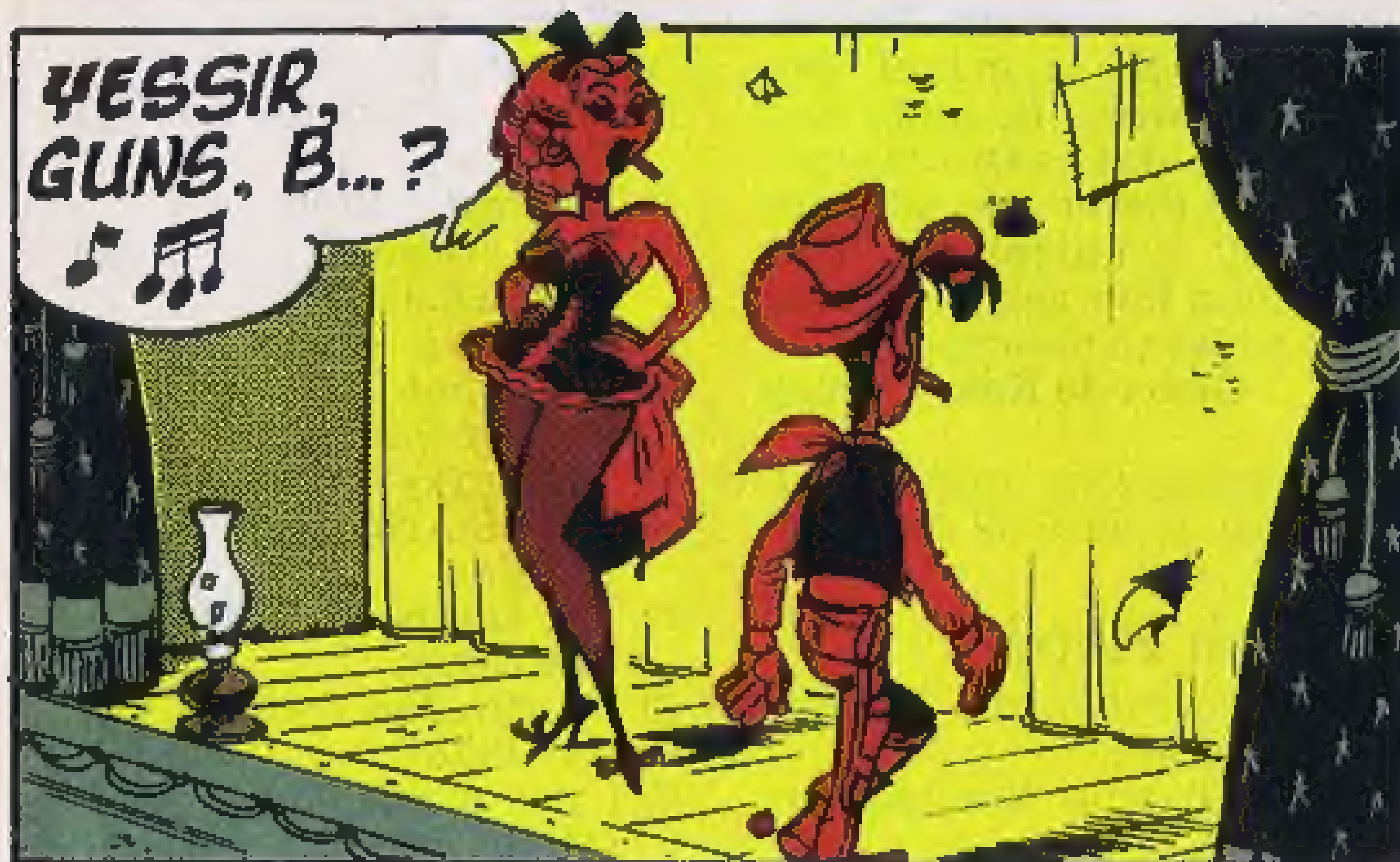
Abonnementsopgaven: Schrijf naar postbus 400, Amsterdam of bel 020-5411345 dan wel één van de onder „Inlichtingen, klachten, enz." vermelde nummers. **Abonnementsprijzen:** 75 cent per week of f 9,75 per kwartaal (13 weken). **Losse nummers:** 90 cent, verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Verkoop en distributie.** Medianet bv, Postbus 400, Amsterdam. **Betalingen.** Wie het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen, klachten, enz.** Abonnees die het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: Amsterdam, Parnassusweg 215, tel.: 020/736211-736212. Alkmaar, De Laat 12-14, tel.: 02200/18077-12587. Arnhem, Boulevard Heuvelink 147, tel.: 085/451551-451553. Breda, Jorisstraat 20, tel.: 01600/52250-52251. Den Haag, Stationsweg 78, tel.: 070/632944-632947. Eindhoven, Stratumsedijk 23h, tel.: 040/112625. Enschede, Brinkstraat 121, tel.: 05420/15828. Groningen, Ged. Kattendiep 29, tel.: 050/125650. Leeuwarden, Verlengde Schans 26, tel.: 05100/26330. Roermond, Schepen v. d. Portenstraat 20, tel.: 04750/29988. Rotterdam, Brandersplaats 12-13, tel.: 010/132090. Utrecht, Bartoklaan 21, tel.: 030/938941. Vlissingen, Grote Markt 14, tel.: 01184/3939. Voor abonnees die het blad per post ontvangen: Afdeling Postabonnementen PEP, Postbus 299, Haarlem, tel.: 023/33 90 40. **Adreswijzigingen.** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie inlichtingen, klachten enz.) **Advertenties.** Admedia bv, Postbus 7902, Amsterdam, tel.: 020/5411345. **Verdeler voor België** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, tel.: 03-382380. **Agency for Canada** Dutch Magazine and Book Import Cy, Whitby. **Halfjaar-verzamelbanden** (om zelf oude nummers van PEP in te binden) zijn op aanvraag verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 6,95. Ziet u de bladenman/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 6,95 + f 1,— verzendkosten (totaal dus f 7,95) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Medianet bv Extra Uitgaven, Amsterdam. Duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband PEP"

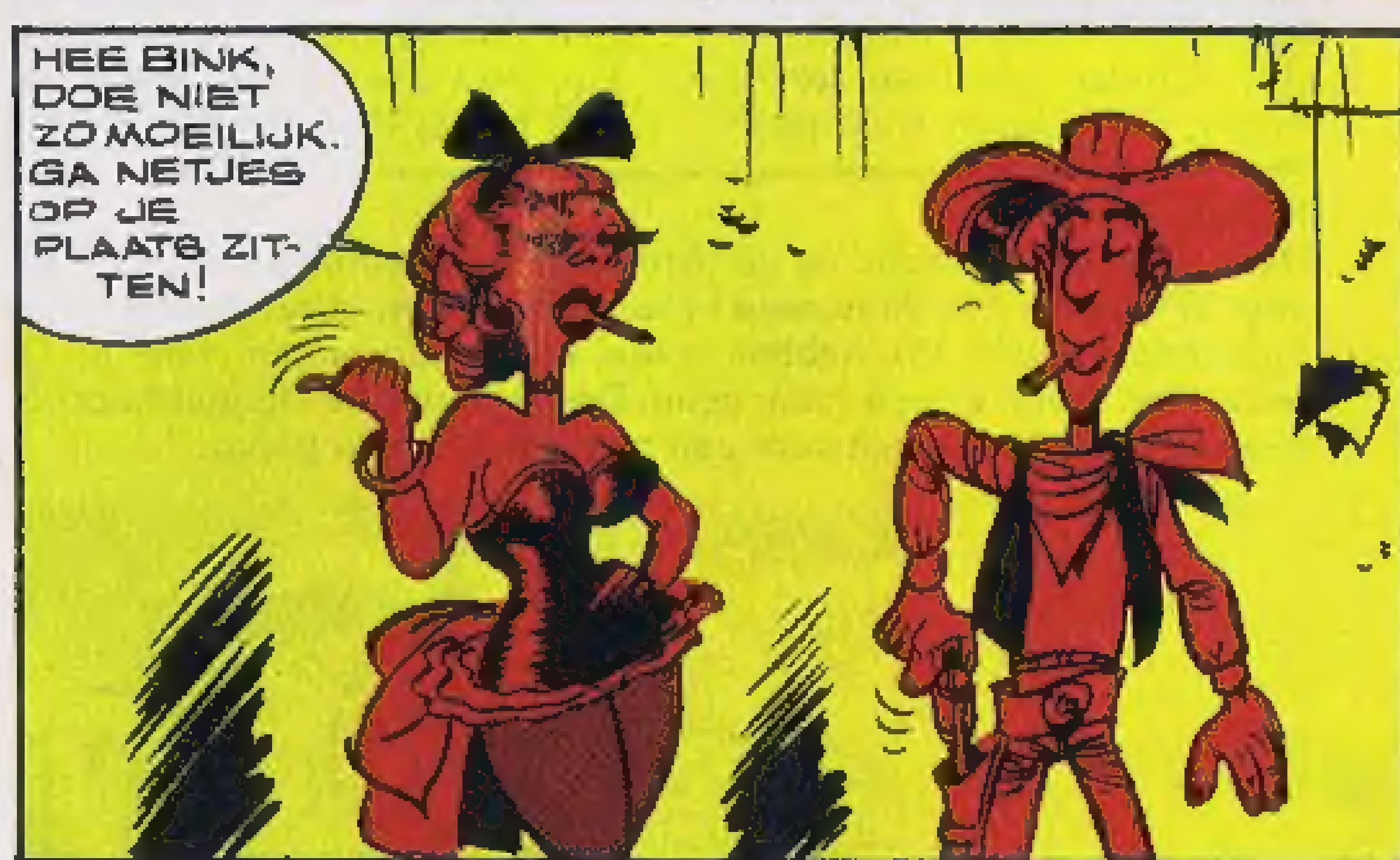
LUCKY LUKE

GIRLS
POKER
DRINKING COW
ROULETTE
BIG SIX
FARO
SALOON
The Great
LAURA
LEGS

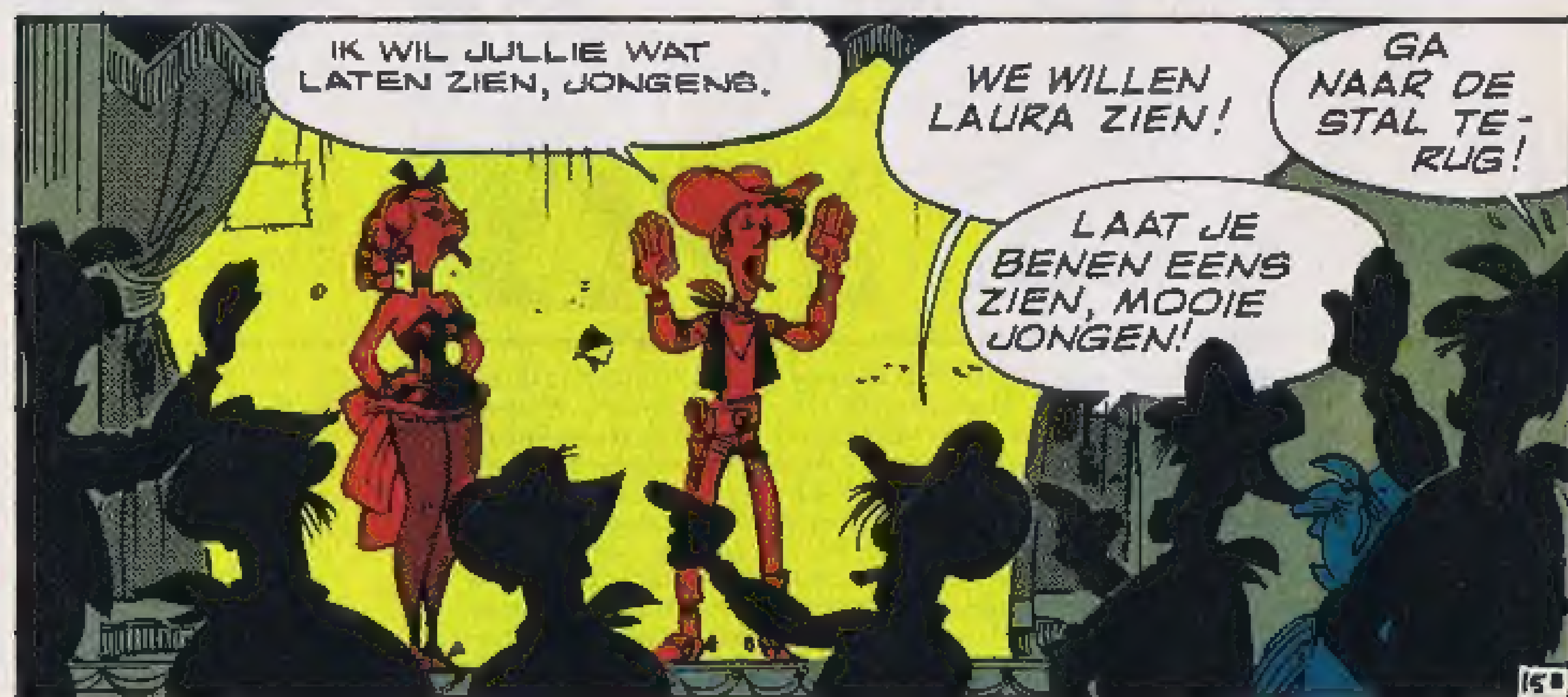

SO IF YOU WANT ME, MIKE, IT'S GUNS, BULLS AND COWS...

GUNS, BULLS AND COWS I LIKE...

YESSIR, GUNS, B...?

HEE BINK, DOE NIET ZO MOEILIJK. GA NETJES OP JE PLAATS ZITTEN!

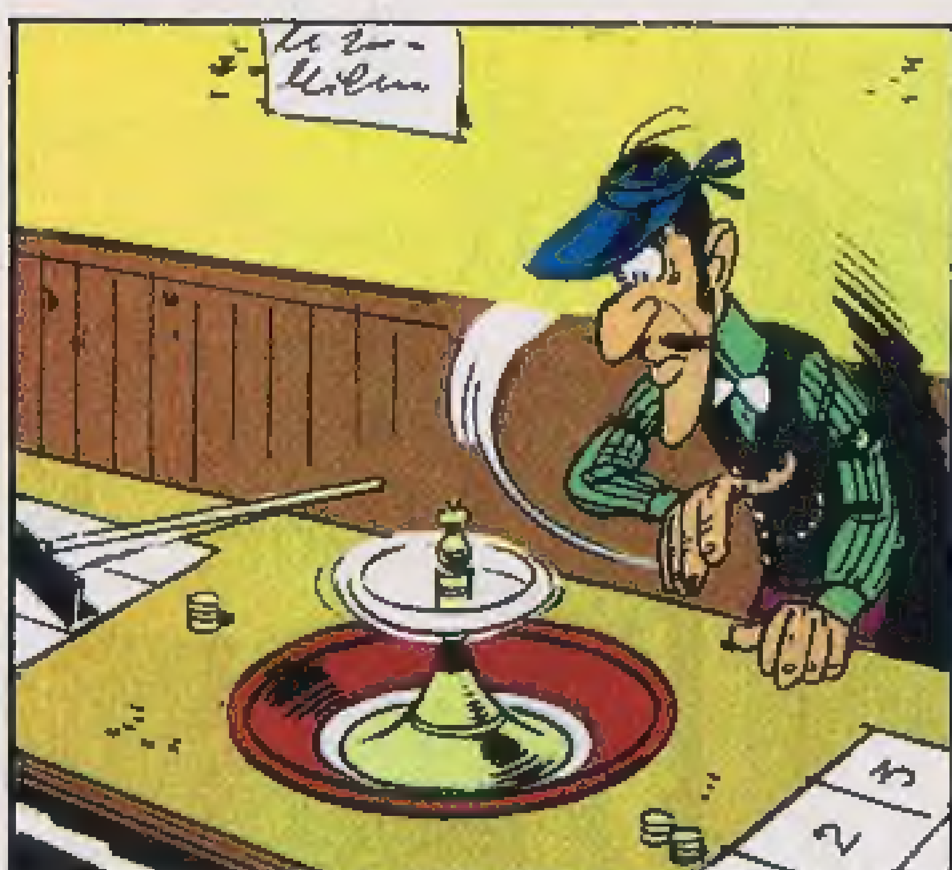

PAW!
PAW!
PAW!

IK WIL JULLIE WAT LATEN ZIEN, JONGENS.
WE WILLEN LAURA ZIEN!
GA NAAR DE STAL TERUG!
LAAT JE BENEN EENS ZIEN, MOOIE JONGEN!

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS
VERTALING: JAN DE ROOIJ

de grootvorst

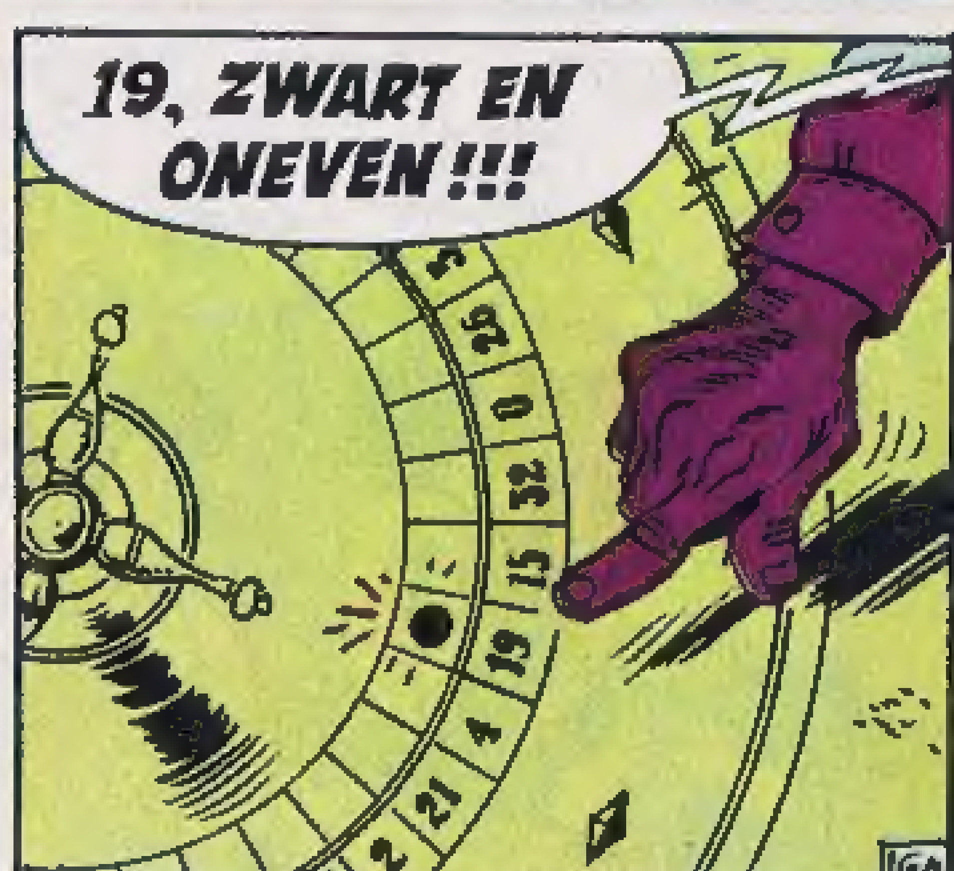

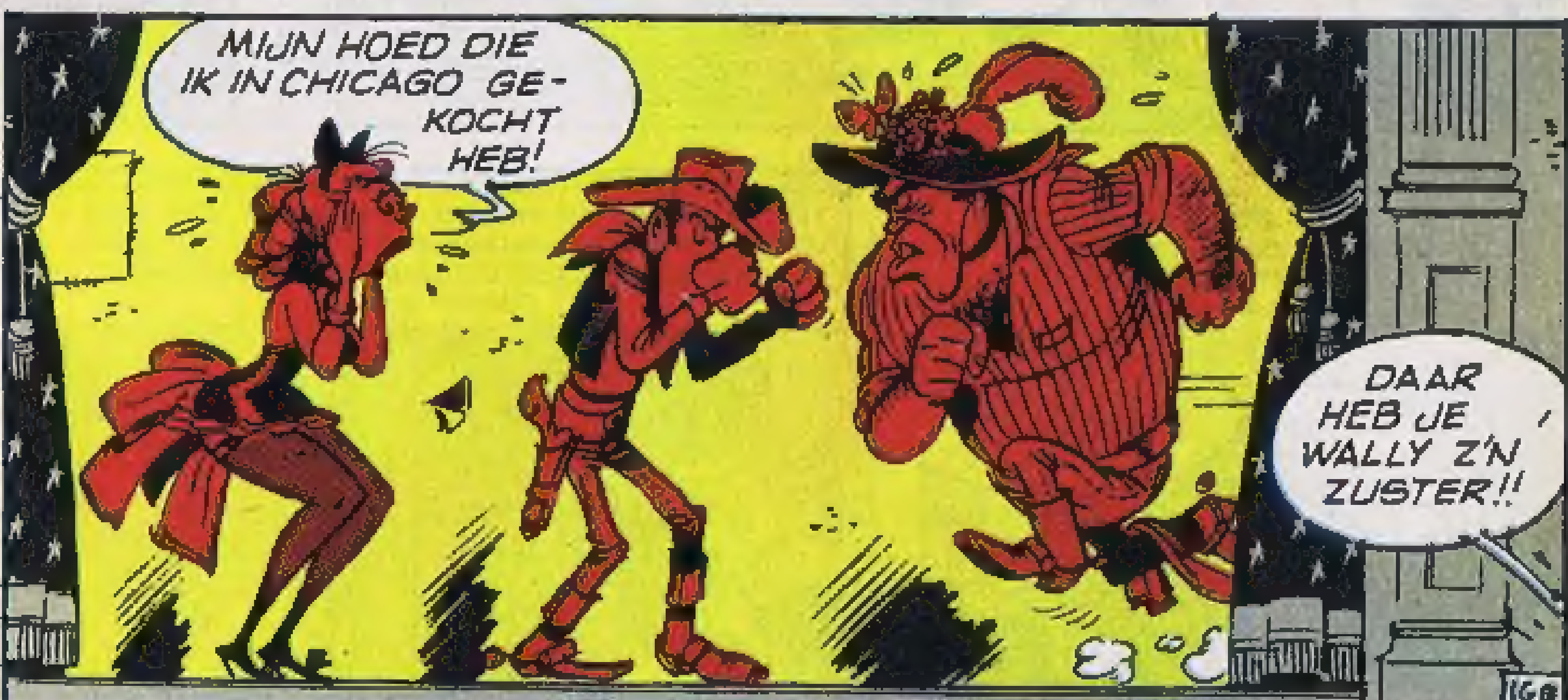

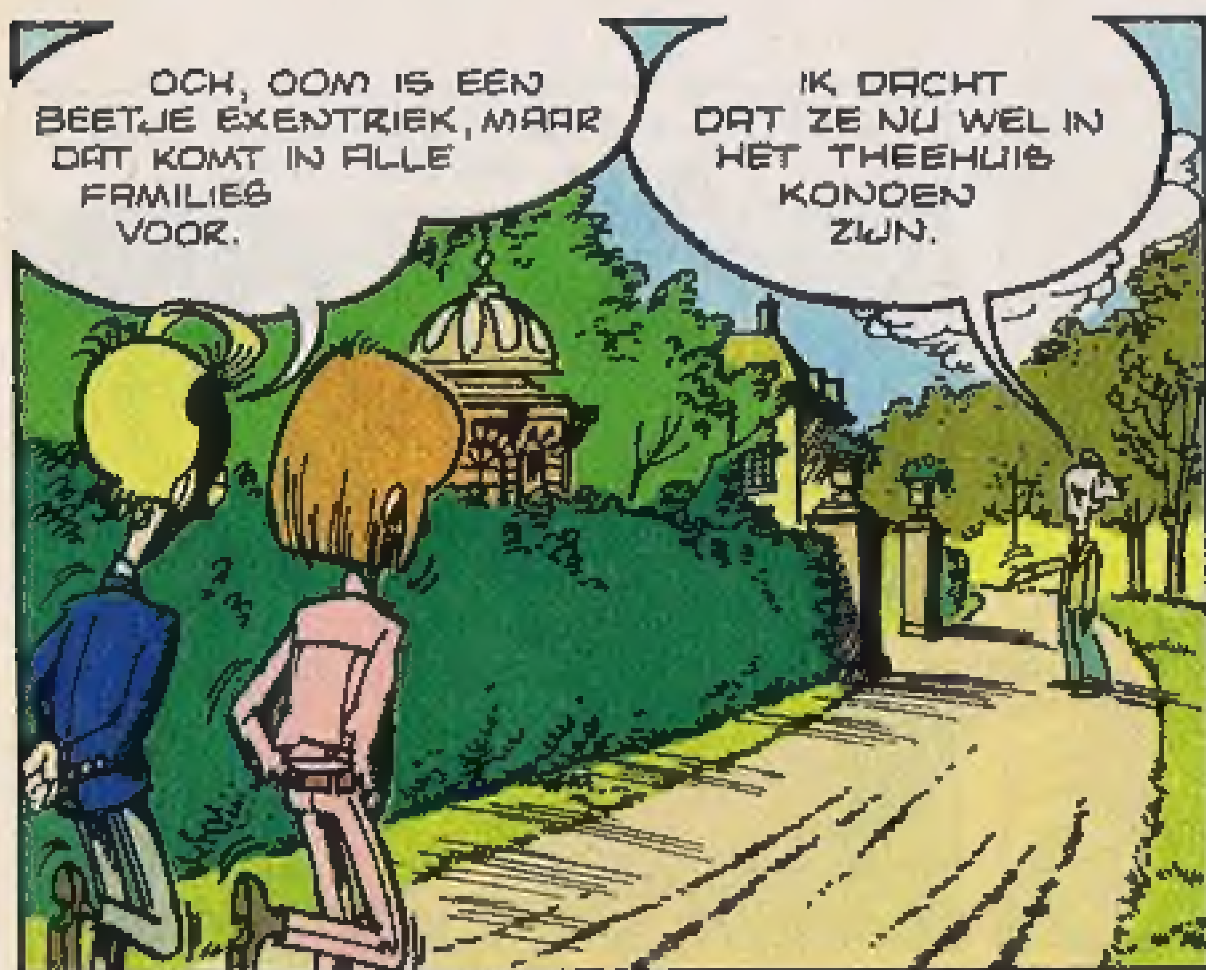

WORDT VERVOLGD

Titus

OCH, OOM IS EEN BEETJE EXENTRIEK, MAAR DAT KOMT IN ALLE FAMILIES VOOR.
IK DACHT DAT ZE NU WEL IN HET THEEHUIS KONDEN ZIJN.

MIJNE VRIENDEN, MAG IK JULLIE VOORSTELLEN. TITUS, EEN VREEMDELING, EN DUMDUM, MIJN NEEF.
HOE MAAKT U HET?

PETUNIA CURIOUS, AANGENAAM.
HENRY HARDLY, INSGELIJKS,
UCHE.
MABEL SIMPLY-SMASH, HOE GAAT 'T?
KOLONEL H.Q. THOUGHJOHN. GRHMM.
MARGARET BUSYBODY, HOE AARDIG...

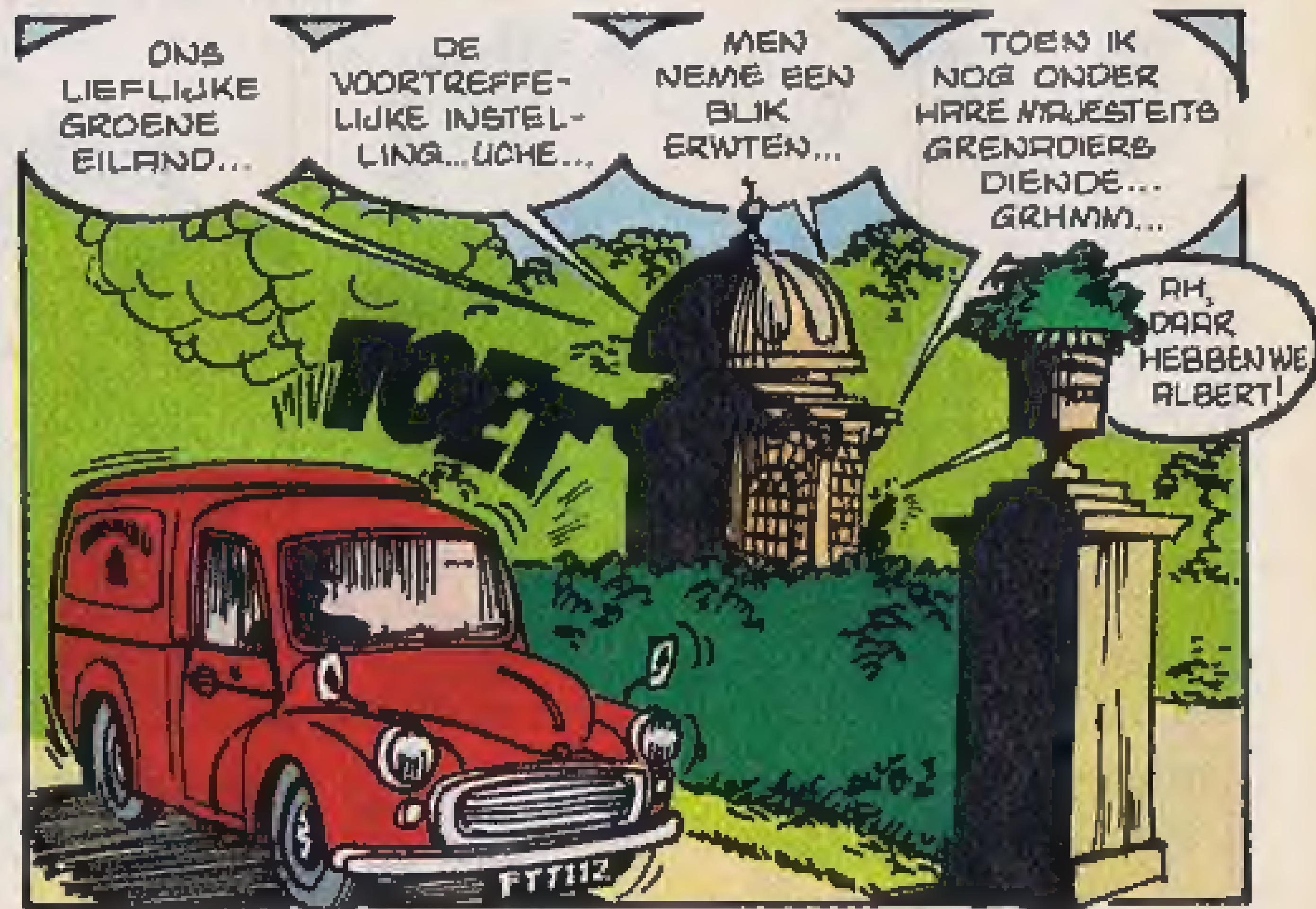
WEL HEB IK VAN M'N LEVEN, IK VAL MET M'N NEUS IN DE BOTER. DIT IS DE SLEUTEL.

WEL, TOT M'N SPIJT MOET IK JULLIE ALLEEN LATEN, WANT IK HEB NOG EEN KOLFJE OP'T VUUR STAAN.
NATUURLIJK ALISTAIR, GA JE GANG!
11A

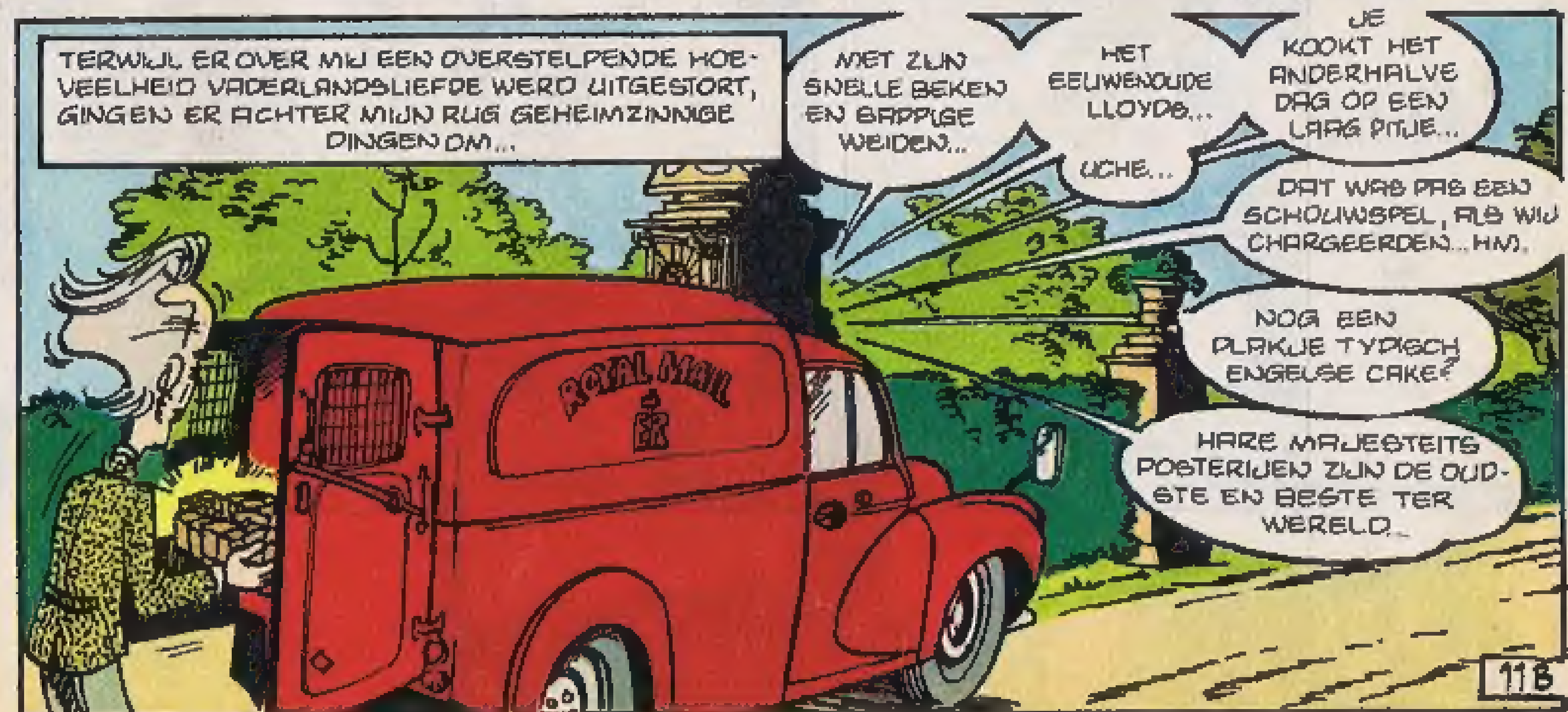
EN MENEER TITUS, HOE VINDT U ONS PRACHTIGE LAND?
WAT VINDT U VAN ONS ONOVERTROFFEN BELASTINGSTELSEL?
HEBT U AL VAN DE BRITSE KOOKKUNST GEPROEFD?
GRHMM, IS HET U AL OPGEVALLEN HOE PARAAT ONS LEGER IS?
NOG EEN KOPJE THEE, MENEER TITUS?
NOU EH...
WEL...
EH...
EERLIJK GEZEGD...
NOU DAT SLA IK NIET AF...
IK MOET ME HAASTEN: DAAR IS DE AUTO AL...

ONS LIEFLIJKE GROENE EILAND...
DE VOORTREFFELIJKE INSTELLING...UCHE...
MEN NEME EEN BLIK ERWTEN...
TOEN IK NOG ONDER HARE MAJESTEITS GRENADIERS DIENDE... GRHMM...
TOET
AH, DAAR HEBBEN WE ALBERT!

DAT IS ALBERT, TITUS, EEN VAN DE EMPLOYÉS VAN ONZE ONOVERTROFFEN PTT. HIJ IS MIJN NEEF!
MIDDAG SAMEN!

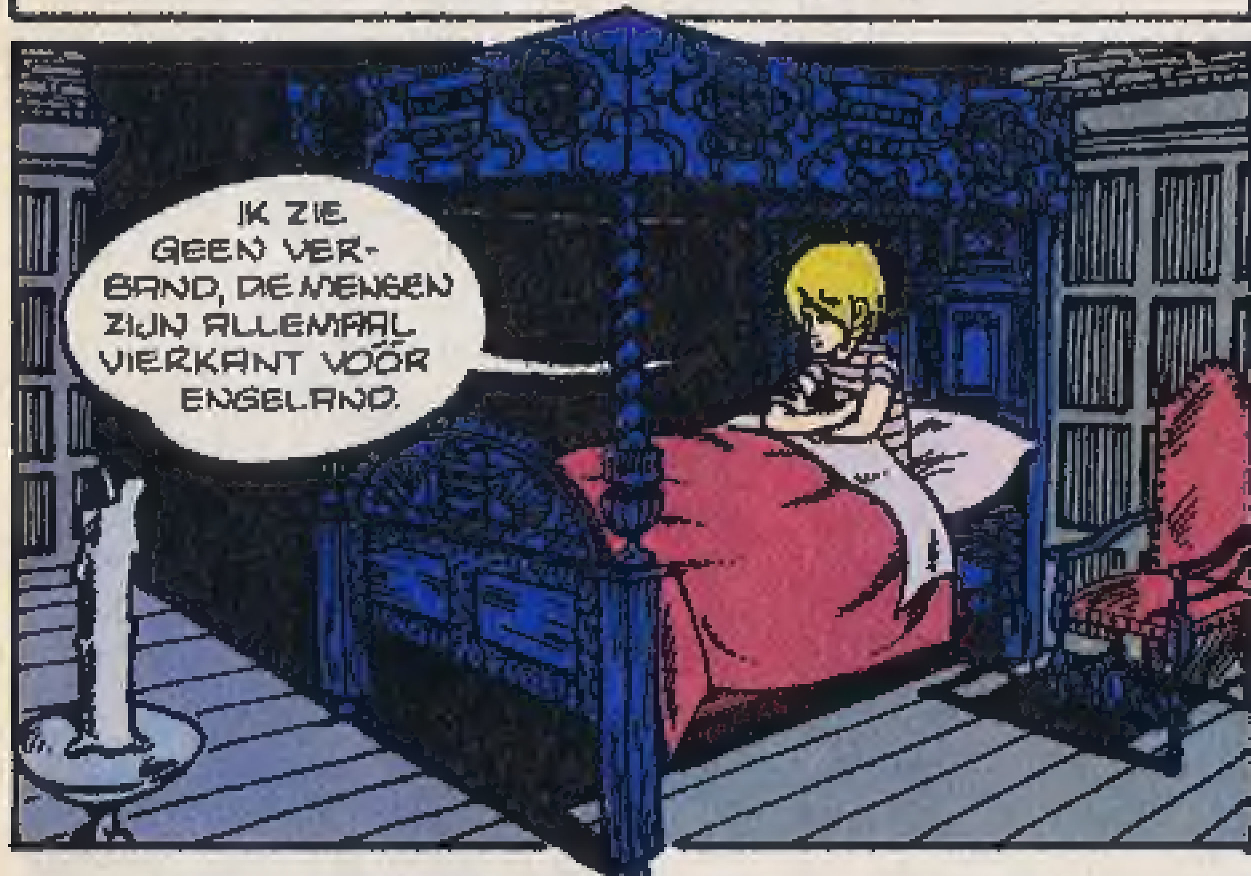

TERWIJL ER OVER MIJ EEN OVERSTELPENDE HOEVEELHEID VADERLANDSLIEFDE WERD UITGESTORT, GINGEN ER ACHTER MIJN RUG GEHEIMZINNIGE DINGEN OM...
MET ZIJN SNELLE BEKEN EN SAPPIGE WEIDEN...
HET EEUWENOUDE LLOYDS...
UCHE...
JE KOOKT HET ANDERHALVE DAG OP EEN LAAG PITJE...
DAT WAS PAS EEN SCHOUWSPEL, ALS WIJ CHARGEERDEN...HM.
NOG EEN PLAKJE TYPISCH ENGELSE CAKE?
HARE MAJESTEITS POSTERIJEN ZIJN DE OUDSTE EN BESTE TER WERELD.
ROYAL MAIL
ER
11B

de goudpaniek

DOOR: HENK 'T JONG

DIE NACHT DRAAIDE MIJN HOOFD ZÓ VAN ALLES WAT IK GEHOORD HAD, DAT IK NIET KON SLAPEN.

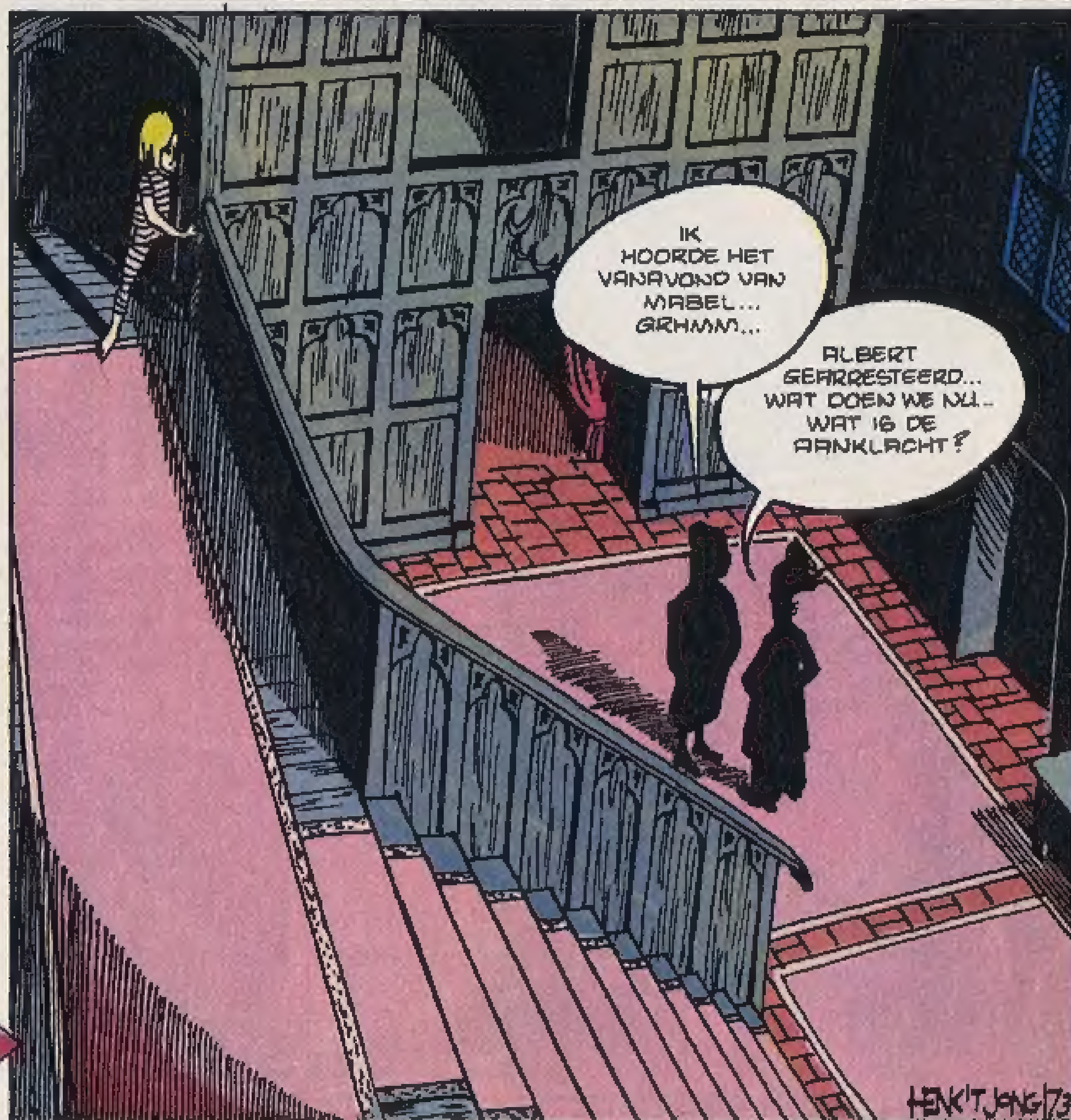

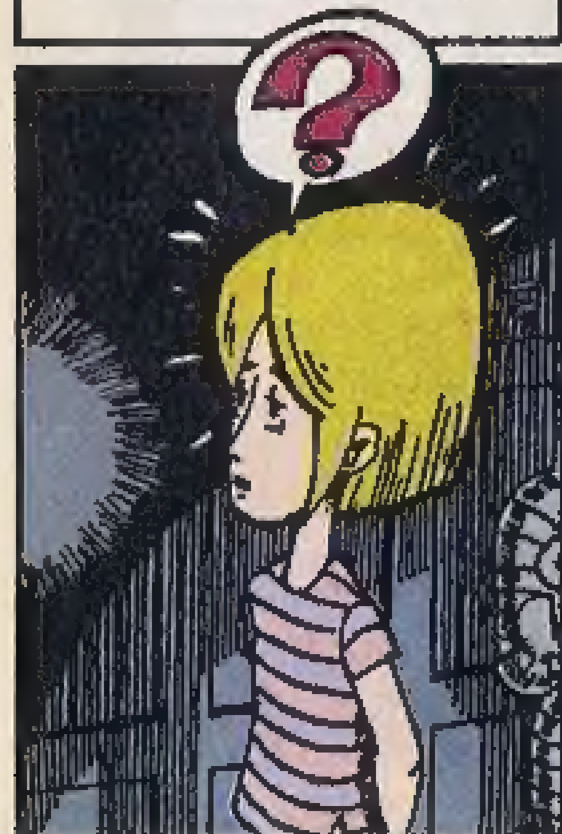
DIEP IN GEDACHTEN DOORKRUISTE IK DE GANGEN VAN OOM ALISTAIRS ENORME HUIS.

IN DE GROTE HAL STONDEN TWEE DONKERE FIGUREN GEHEIMZINNIG TE PRATEN.

TOT MIJN OOR 'T GELUID VAN STEMMEN OPVING...

VOORZICHTIG KEEK IK OM DE HOEK...

DOOR MIJN VERBAZING WERDT IK WAT ONVOORZICHTIG... IK LEUNDE WAT VOOROVER EN HET OUDE HOUTWERK KRAAKTE...

IK TROK ME TERUG, ZODAT IK NIET HOORDE WAT ER WERD BESPROKEN.

WORDT VERVOLGD

BLUEBERRY

...TOEN SCHOOT JE HEM ZEKER VAN ACHTEREN NEER!SCHOFT! KOM OP ALS JE DURFT! ALS IK JE ZAG, ZOU IK...
TSS,TSS...WEES MAAR BLIJ DAS ICH JE NICHT NEERSCHIES.. OCH, DE ZON REKENT WOHL MET JOU AF...

UND PAS MAAR OP DAS HALVEMAAN JE NICHT ZIET... DIE APACHEN KOMMEN VAST OP DIE SCHOTEN AF...
NEE! HEY PROSIT, BLIJF NOU HIER! IK... VER-DOMME! SCHOFT!

SMEERLAP! IK HEB JE JE LEVEN NOG GERED, EN... COYOTE! STINKENDE RAT! ALS IK GEWETEN HAD, DAT... HEY!
AUF WIEDER-SEHEN, MAKKER!

HET HAALT NIKS UIT, OOK AL SCHREEUW IK MIJN KEEL KAPOT...TERUGKOMEN DOET-IE TOCH NIET...EN D'R IS HIER NERGENS WATER! OH, MIJN OGEN! MISSCHIEN KAN IK IN DE SCHADUW!

GELUKKIG HEB IK ALTIJD EEN OPKIKKERTJE OP ZAK.. DE LAATSTE, VOOR IK DE PIJP UITGA... ALS IK ERAAN DENK HOE ROT IK MIKE HEB BEHANDELD...ALLEMAAL VOOR DAT SMERIGE GOUD! PROOST, MIKE!

IK KRIJG GEWOON DORST ALS IK NAAR LEW HAWKINS KIJK... OF WAT D'R VAN 'M OVER IS... PROOST, OUWE LEW!

O JA, PURDY, DA'S OOK EEN SLACHTOFFER VAN DIE SMERIGE MOF... VERDUIVELD!... NOU ZIJN WE MET Z'N DRIEËN .. PURDY, DAAR GA JE!

DE UREN GAAN VOORBIJ, TERWIJL JIMMY Z'N ROES UITSLAAPT...
IK...HIK!..IK GA D'R NOU TOCH ECHT AAN, DA'S WEL...HIK!..WEL ZEKER ...HOOLA ?!... IK HOOR PAARDEN GALOPPEREN..RIJDT DE DOOD TEGENWOORDIG AL OP EEN PAARD ?...

PAARDEN?! HEY!

PAARDEN!... ...EN..DAT ZIJN BLANKEN!... HOERA!

OHÉ!...HIERHEEN!... HEEEY!!

HEER, NEE! DIE TWEE AASGIEREN!
KIJK 'S AAN!...
HEY WALLY, DAT LIJKT DIE OUWE ZUIPLAP VAN EEN McCLURE WEL! HIHI!
428

TEKENINGEN:
GIRAUD
TEKST:
CHARLIER
VERTALING:
JAN VAN ERP

de mijn van „prosit"

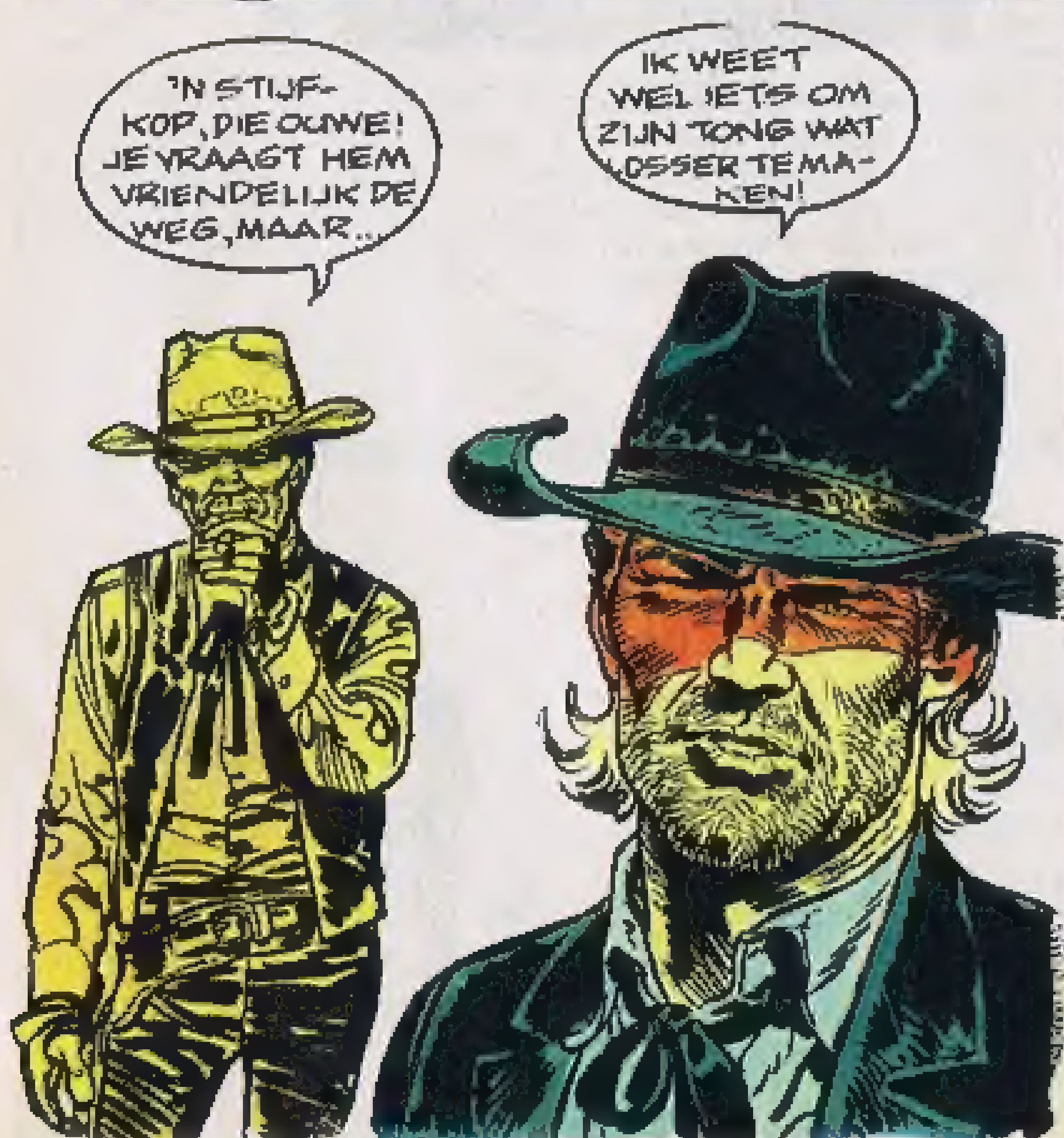

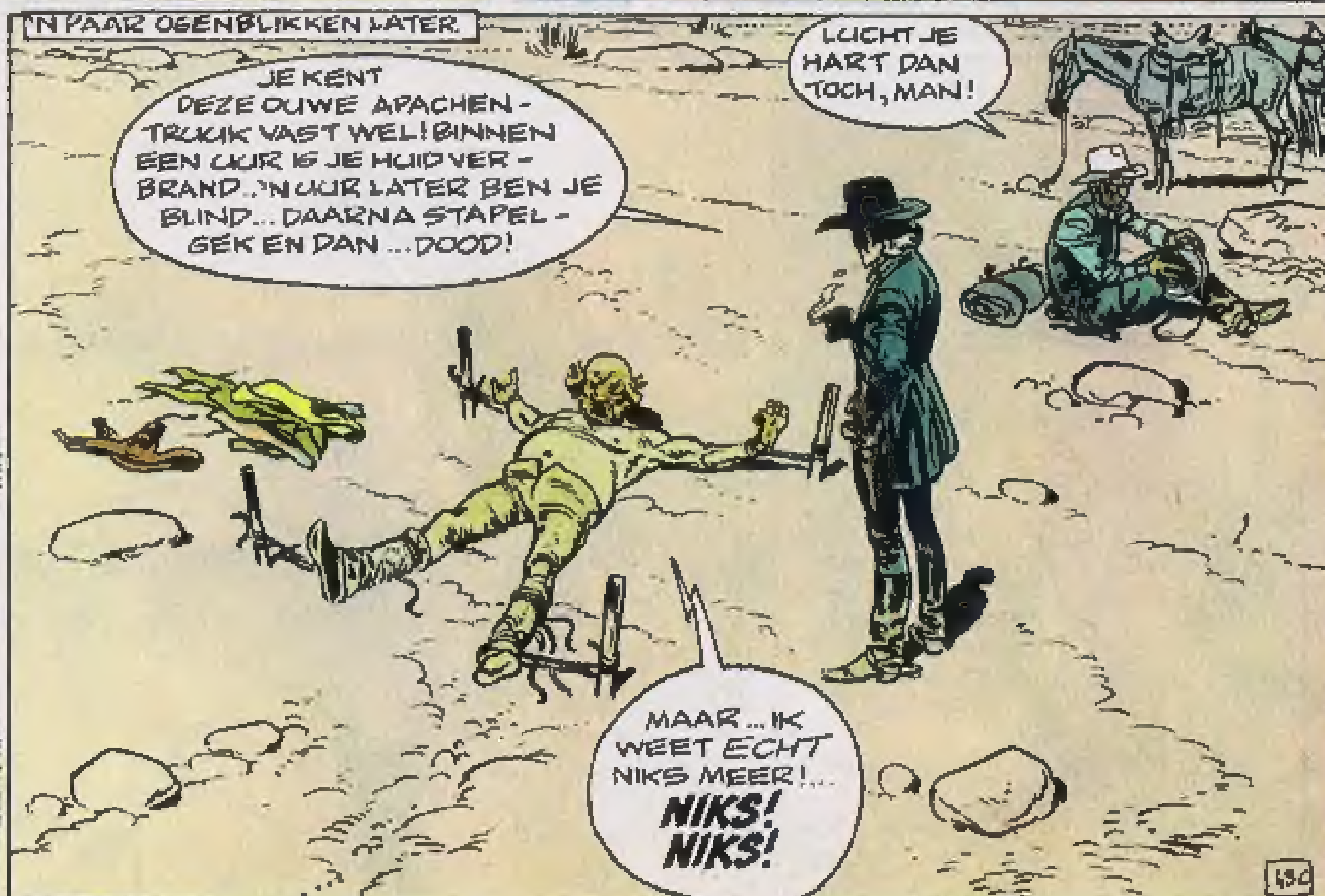

BLUEBERRY

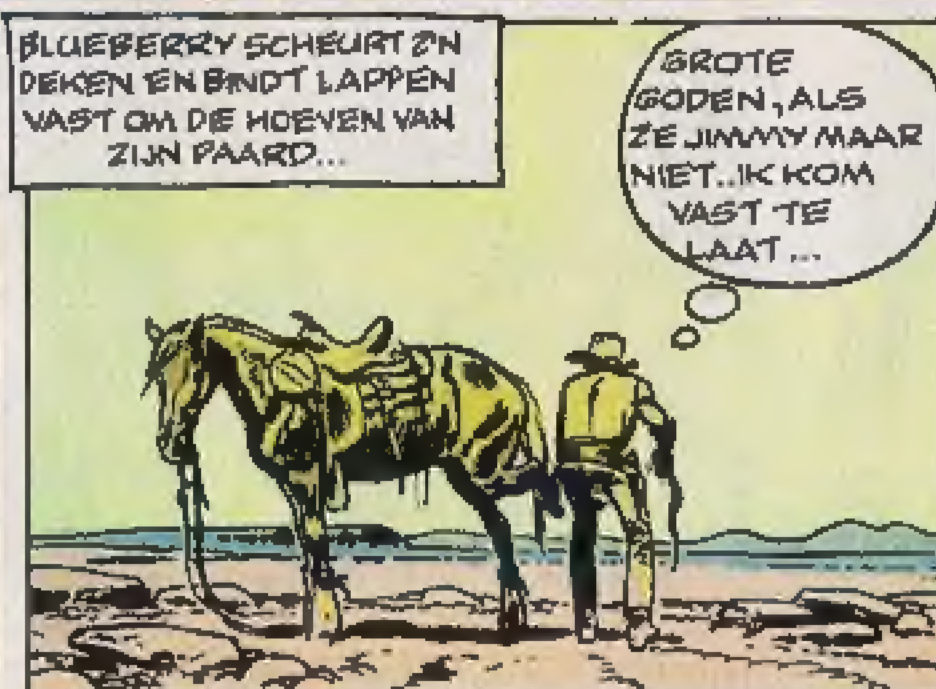

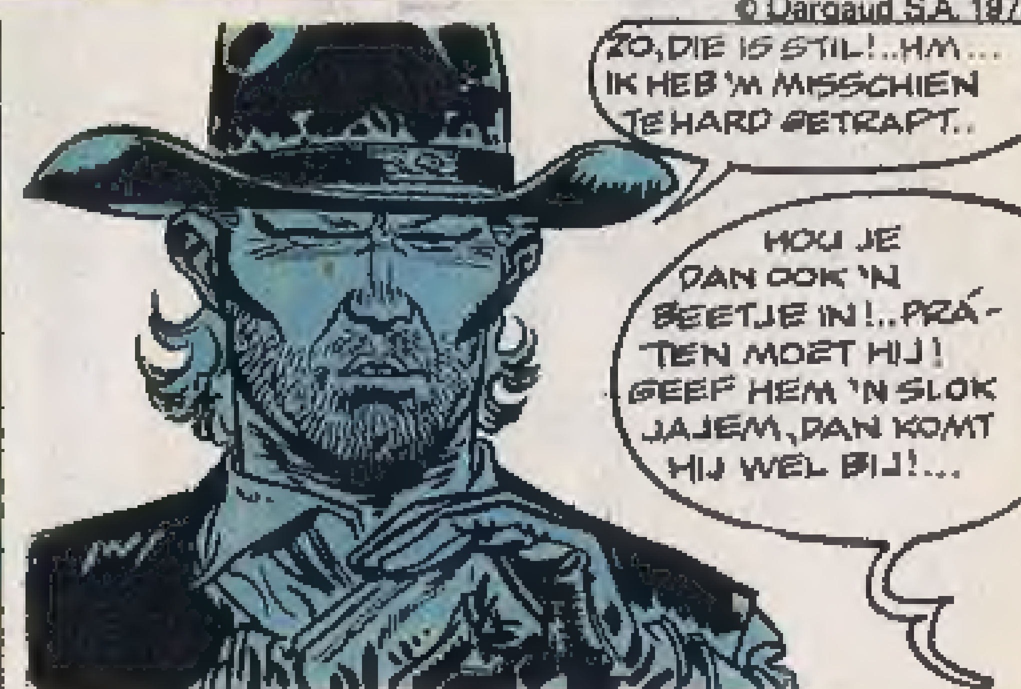

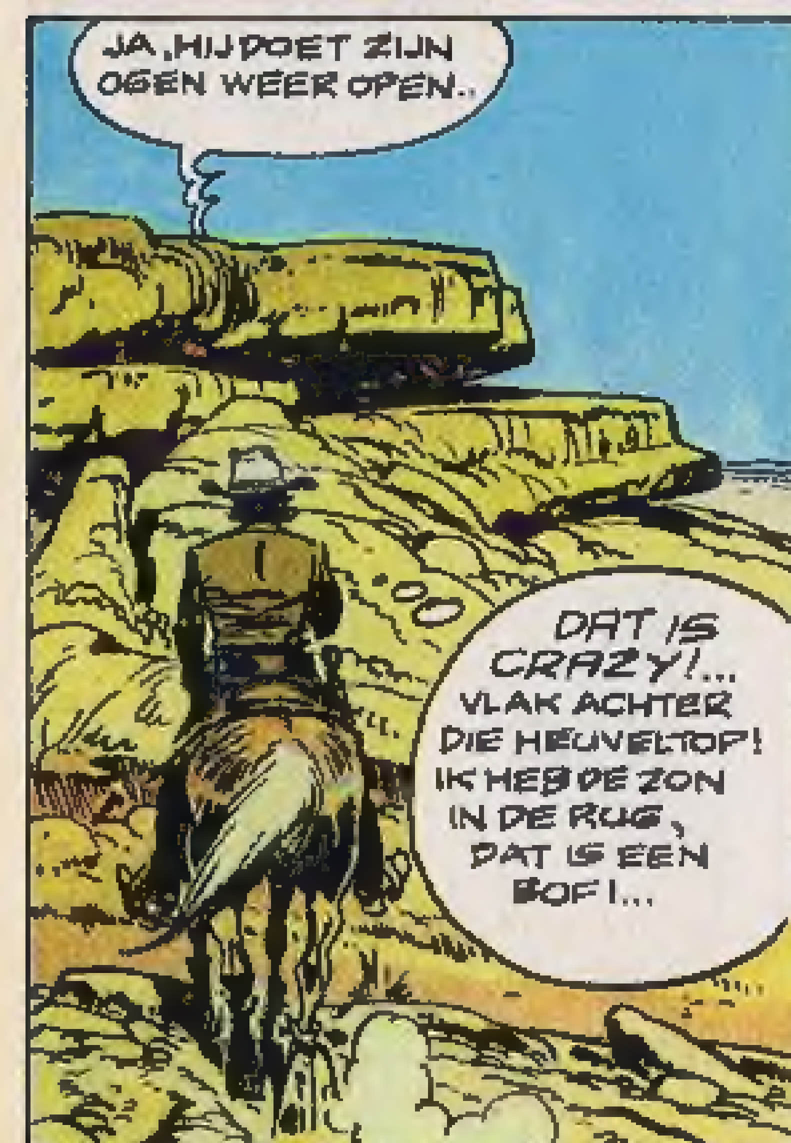

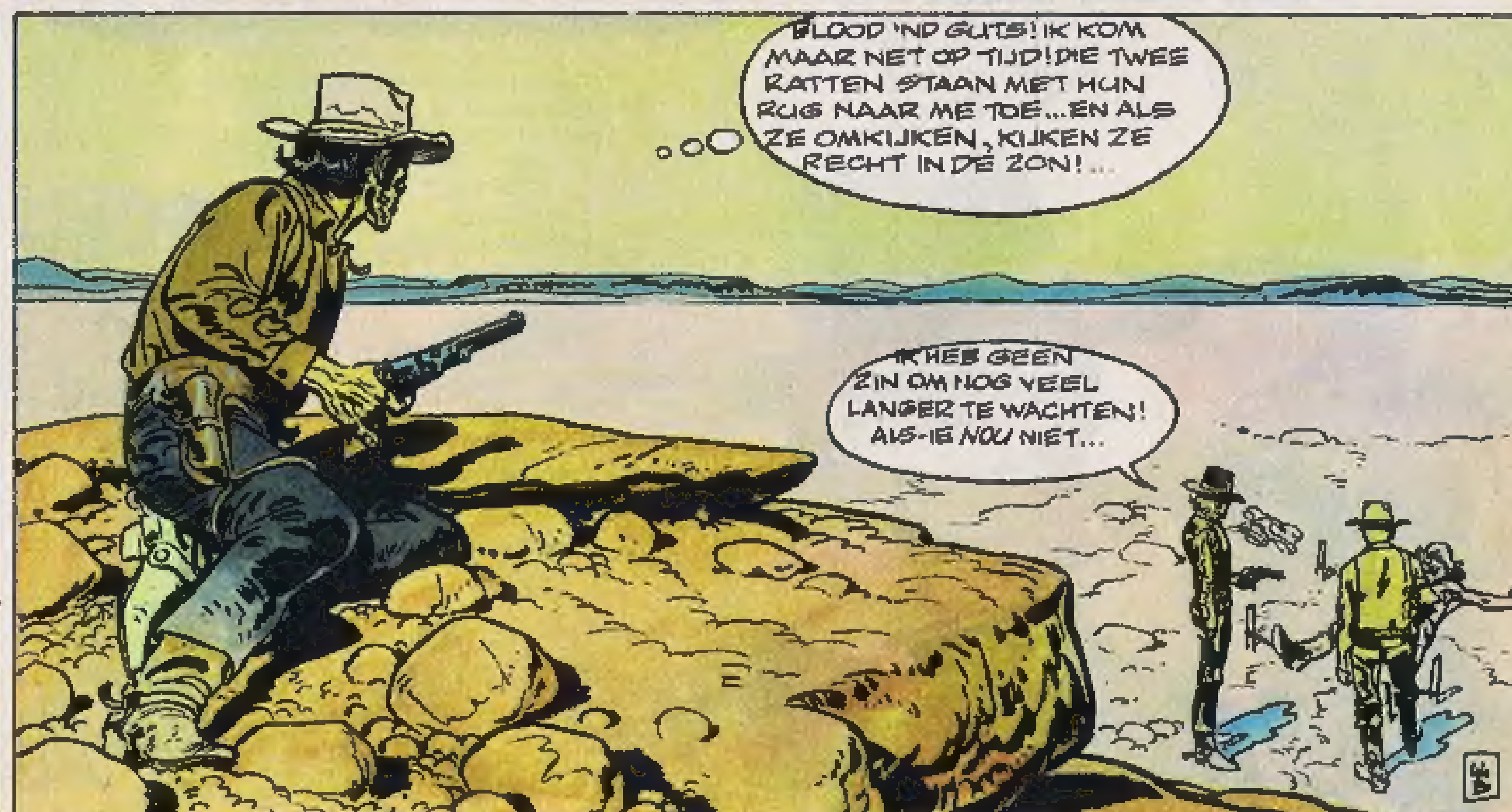

WORDT VERVOLGD

GIUSEPPE

KOLOSSALE POSTER VAN ROD STEWART

Dat is toch helemaal het einde! Zo'n meesterlijke kleurenposter van Rod Steward, formaat 62 x 93 cm. Reken maar dat dat vreselijk goed staat, aan de muur of op de deur van je kamer. Je kunt die reuzen poster zo kado krijgen. Alleen even een nieuwe Pep-abonnee opgeven. Dat is alles.

Hier wel om denken.

Je moet zelf Pep-abonnee zijn. Degene die je opgeeft, mag nog geen abonnee zijn of dit in de laatste drie maanden zijn geweest. De nieuwe abonnee verplicht zich voor tenminste drie maanden.

BON

Bon invullen, of de gegevens ervan overnemen op een vel papier en in een als brief gefrankeerde envelop opsturen naar, Pep, postbus 400, Amsterdam. De poster wordt zo spoedig mogelijk per post toegezonden.

Hier naam en adres van de nieuwe abonnee invullen.

Naam nieuwe abonnee: ....

Adres: ....

Plaats: .... Prov.: ....

Leeftijd: .... jongen/meisje

Hier je eigen naam en adres invullen.

Ik ben Pep-abonnee:

Naam: ....

Adres: ....

Plaats: .... Prov.: ....

Ik krijg een Rod Stewart poster thuisgestuurd.

Pep abonneeprijs 75 cent per week of f 9.75 per kwartaal (13 nrs.)

Deze aanbieding geldt t/m 14 december 1973.

50 PEP 73-02D

HET DOORLICHTEN AAN DE KAAK GESTELD

PIJNLIJKE VERGISSING!

(door onze bekwame doorlichter P. Pep)

HAARLEM, december — De vorige week vermelde lawine brieven op het hoofd van onze geliefde Directeur, de heer D. I. Recteur, heeft een staartje gekregen. Na dit jammerlijke ongeval gevoelde hij zich enige dagen niet onwel, toen wel, en toen onwel, kortom, het was kwakkelen geblazen. Strychnine en aspirine mochten niet baten. Slechts de dokter, de heer H. Uidarts, die man kan ook goed overweg met pluimvee en groot gevogelte, kon uitkomst brengen. Besloten werd tot een röntgenologisch onderzoek, doorlichten eigenlijk dus. Wat toen gebeurde? Daarvan spreken de beelden boekdelen! De Medische Tuchtraad is van een en ander in kennis gesteld.

De heer D.I. Recteur (onherkenbaar gemaakt omdat hij wars is van publiciteit), zich niet wel gevoelende. Of toch wel?

Het grote ogenblik is daar. Machines gonzen. De fatale fout is reeds gemaakt (een schakelaartje te hoog afgesteld? De stekker verkeerd in het stopcontact?).

De dokter sommeert de heer R. zijn adem in te houden en voor het zacht zoemende stralingskamm te blijven staan. De arts bekijkt bedrukt een foto van de borstkas. Deze...

...blijkt een vreemd, onherkenbaar voorwerp te bevatten (zeker uit een enveloppe gegleden!)

...de dosis straling is TE GROOT geweest! Wat is er over van de eens zo fiere gestalte van de heer R.!

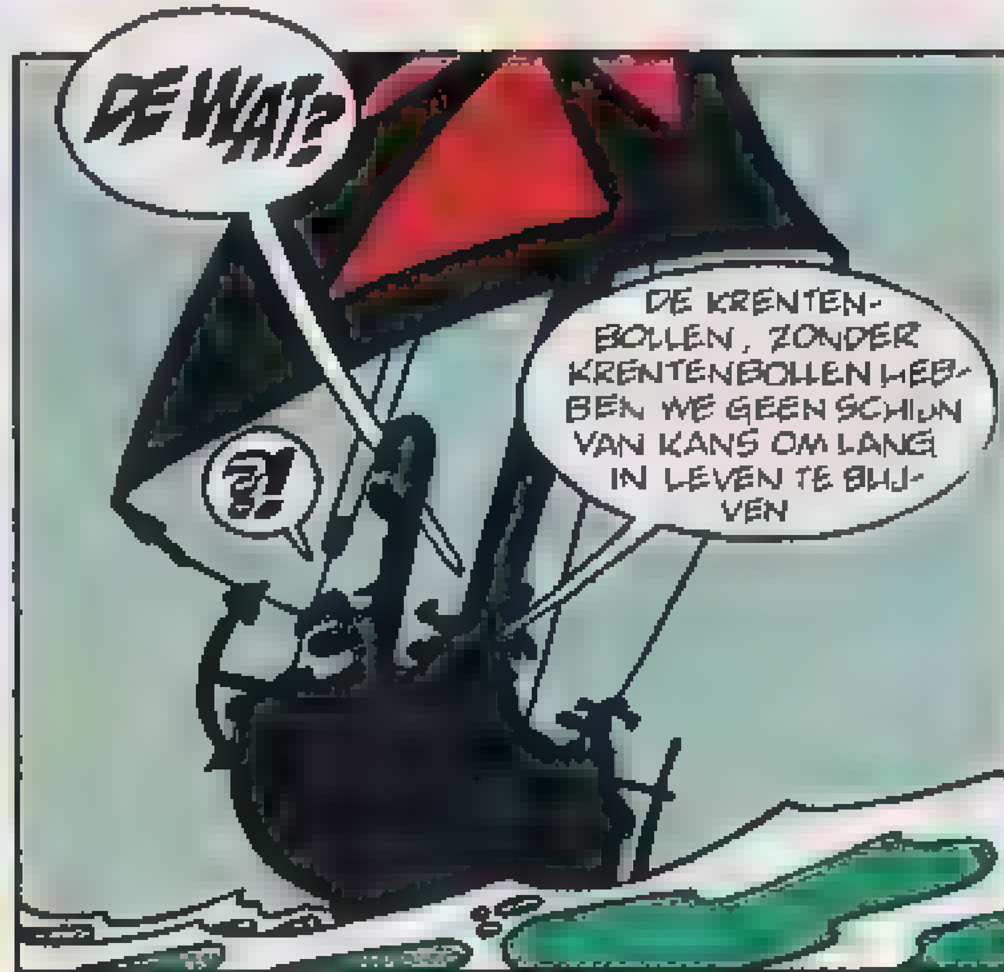

Maar de SPELD is hij kwijt. En er wacht weer een belangrijke vergadering.

JORIS P.K.

TEKENINGEN:
PETER DE SMET
KLEUR:
HILBERT BOLLAND

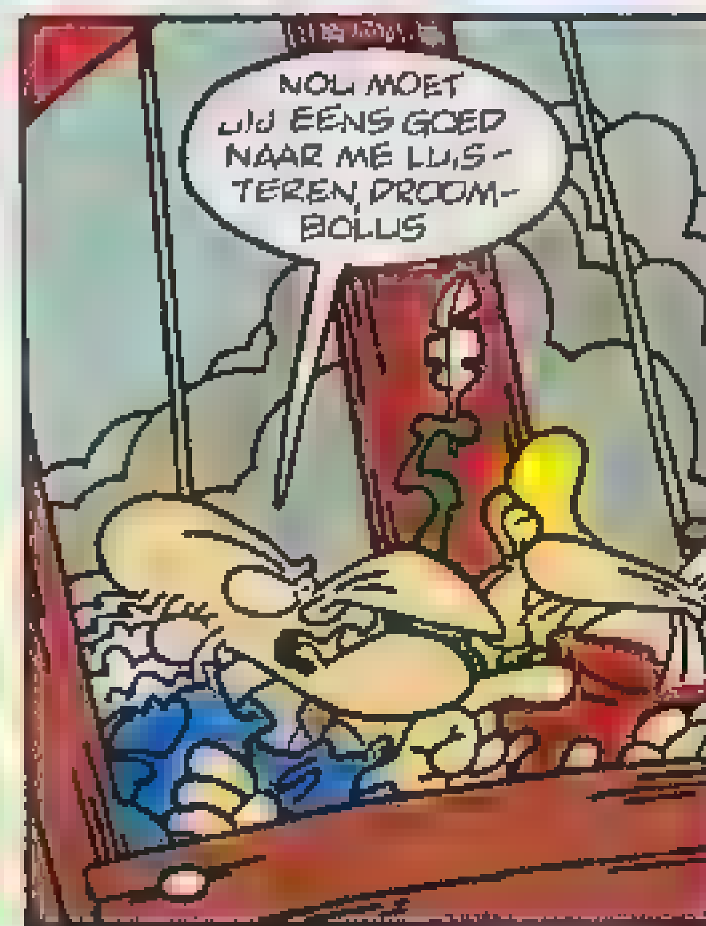

PIRATEN! WE WORDEN AANGEVALLEN! VLUG! DE WAPENS!

PETER DE SMET

WORDT VERVOLGD

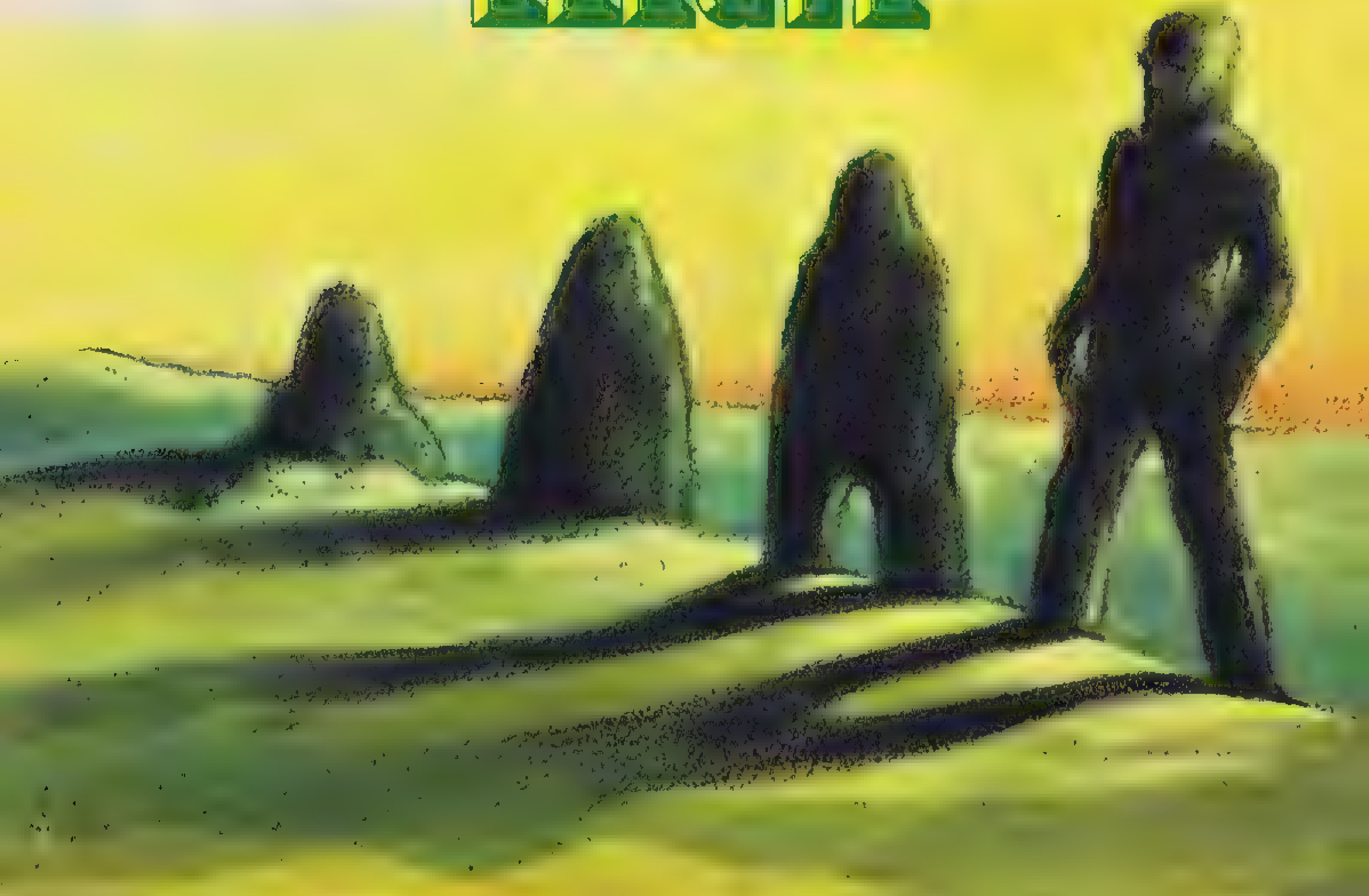
Die avond, toen de zon aarzelde boven de horizon, zat ik naast de laatste „stenen man" en was getuige van een fantastisch schouwspel.
Voor me, in de donkere laagte van de onafzienbare vlakte, kwam een zee van licht aangolven uit het nevelige zuiden, die de hele wereld overspoelde. De lege doodse vlakte verdween. De lucht zelf was niets dan trillend en bewegend licht.
De „stenen man" naast me kleurde goud. Zelf voelde ik ook die gloed op mijn gezicht. Oneindige lichtzeeën bleven aanstormen en geleidelijk raakte ik zo buiten mijzelf dat ik dacht: hierna wil ik nooit meer iets zien. Dit is… het einde.
In die extase zag ik de Barrens, de dorre vlakte, voor het eerst zoals Paul die gezien moet hebben. Ineens begreep ik Paul. Méér dan dat: ik wist dat ik nu voelde wat Paul ervaren moest hebben toen hij op dezelfde heuvel zat en uitkeek over de grote leegte die hij op het punt stond binnen te reizen. Ik voelde me opgenomen, meegenomen worden door die gouden stroom, alsof ik een geest was die zonder lichaam kon wegzweven.
Het maakte me bang. Het leek me ook toe dat ik een diepe ademhaling hoorde, die uit de lege vlakte voor me opsteeg. De vlakte léefde. En toen ik omkeek, zag ik dat de andere „stenen mannen" ook door dat ongelooflijke licht bereikt werden, de een na de ander, en het was alsof ze tot leven kwamen. Ze leken te bewegen, te ademen. Het kon niet anders of het waren al die „stenen mannen" die dat zuchtende geluid voortbrachten. Of was het alleen maar de wind, die opstak?
De lichtgolf boven de vlakte rolde even snel weg als ze gekomen was, en de zon verdween definitief achter de horizon. Duisternis volgde als een donkere horde van schimmen. De „stenen mannen" werden opgeslokt door de nacht en ik voelde mijn opwinding zakken, even snel en onherroepelijk.

En toch, in die nacht voelde ik nóg de vage trilling, alsof de vlakte leefde, dezelfde vlakte die ik altijd voor doods en dor had aangezien. Het was al te donker om iets te onderscheiden, maar toch wist ik dat de „stenen man" zijn gezicht naar me toe had gekeerd. Zijn ogen moesten nu op mij zijn gericht.
Hij sprak zó zacht dat het leek alsof de woorden in mijn eigen hoofd werden gezegd, alsof ik ze zelf bedacht. En misschien was dat ook wel zo. En hij zei: „Broer…" heel langzaam en een beetje spottend, „herken je me niet?"
De Ihalmioet maakte me wakker door zijn hand op mijn schouder te leggen. Ik deed mijn ogen open en zag dat het nacht was. Hij had een lantaarn bij zich.
„Hoelang heb ik geslapen?" vroeg ik.
„Even maar."
Ik was zo uitgeput geweest na die verschrikkelijke tocht. Natuurlijk was ik in slaap gevallen. En dat gouden licht…
„Ik droomde," zei ik, „dat ik een groot licht zag, groter dan de zon… Een orkaan van licht. Wat vreemd om zoiets te dromen."
De Ihalmioet keek me aan, met een vaag lachje, een beetje spottend ook.
„De zon is allang onder," zei hij.
„Ja, maar er was een licht… een vreemd licht."
„U hebt het gezien?"
„Ja, ja."
„Soms gebeurt het," zei hij.
„Was het dan echt? Heb ik het niet gedroomd?"
Hij haalde zijn schouders op. „Wie weet zoiets. Wás er een licht? Misschien dromen wij hetzelfde."
„Er wás een licht," zei ik, en schaamde me. Waarom had ik gedaan alsof ik geloofde dat het een droom was? Natuurlijk spotte de Ihalmioet met mij. Dwaze blanke man.
Nu knikte hij. „Als het licht komt," zei hij eenvoudig, „dan leven de „stenen mannen." Soms gebeurt het."

„En ik hoorde een stem…"
„Iedereen hoort dan stemmen," zei hij treurig. „De „stenen mannen" spreken dan, maar wij verstaan ze niet." „Ik verstònd hem," zei ik.
Hij staarde me aan. Toen schudde hij alleen maar zijn hoofd. Ik draaide me om naar de „stenen man." Hij hád tegen me gesproken. Een bijna vormloze klomp van bevroren aarde en stenen, begroeid met mossen. Een ruwgevormd hoofd, met als ogen twee sintels van een lang gedoofd vuur. Geen mond. Geen neus. Geen armen. Geen benen. Niet meer dan de simpelste vorm van een man. En toch… hij had tegen me gesproken. Hij had gezegd: „Broer… herken je me niet."
Ik huiverde. Ik wist dat mijn lange speurtocht hier geëindigd was.
Ik had Paul teruggevonden.
We hebben altijd erg van elkaar verschild. In alles. Maar we waren op elkaar gesteld. Paul en ik.
Lang, spookachtig mager en verweerd kwam hij soms mijn bedaarde leventje binnenvallen, terug uit de een of andere ontoegankelijke poolstreek alsof het een kampeertochtje was geweest. En zijn laatste tocht zou hem naar de Barrens voeren, een godvergeten woest land westelijk van de Hudson-Baai. Wilde rendieren en een handvol land-eskimo's zouden daar wonen, en verder viel er niets te zien, niets te beleven. Prachtig moest dat zijn, vond hij.
Zijn laatste brief was gepost in Churchill. Daarna raakte hij zoek. Zoek in een wereld van drie miljoen vierkante kilometer toendra!
Natuurlijk deed ik navraag toen ik niets meer hoorde. Ik kreeg meldingen over zijn verblijf langs de Kazanrivier. Maar daarna moet hij alleen in het gezelschap van Ihalmioets verder zijn getrokken, en alle informatie hield op.
De politie van Ottawa verrichtte het nodige speurwerk, maar noemde het onbegonnen werk. Voor het eerst hoorde ik dat hele stukken van die landstreek

DE GROTE LEEGTE

door Quint
tekening Jos Looman

nooit in kaart zijn gebracht. Zeker, de noordkust met al die eskimo-nederzettingen is bekend, de westkust met de oevers van de Hudson, het zuiden en het westen met de vruchtbare McKenzie-vallei - maar in het midden ligt drie miljoen vierkante kilometer toendra, en dat is een grote leegte. Een witte plek op de kaart. *Nog niet in kaart gebracht,* zeggen de kleine lettertjes.

De Barrens. Onafzienbare vlaktes van boomloze heuvels en toendra, waarin zelfs de land-eskimo's zich niet graag waagden. Het mysterie van de witte plek op de kaart moest Paul gelokt hebben, dat begreep ik.

De Bereden Politie stuurde een paar mannen om hem te zoeken. Ik sprak een van hen, toen ze onverrichter zake en halfbevroren in Ottawa terugkeerden.

„Meneer, ik geloof dat het die verrekte eenzaamheid is. . daar kan een mens niet tegen... al die lege ruimte... je krijgt zin om te gaan janken als je dat ziet, wilt u dat geloven, meneer!"

Ik huurde een vliegtuigje en begon de Barrens af te zoeken. Onbegonnen werk. Maar ik moest toch iets doen! Ik kampeerde in eskimo-nederzettingen, de tel van al die nachten ben ik kwijt geraakt. Ik praatte met nomaden, die ik tegenkwam. Niemand kon me iets over Paul vertellen. Totdat ik die oude Ihalmioet tegenkwam. Hij had Paul gezien.

„Waar?" „Bij de „stenen mannen"."

„De „stenen mannen"?"

„Ik zal u erheen brengen, dan ziet u het zelf."

En ik zag het zelf. Nooit zal ik die aanblik vergeten. De „stenen mannen" van de Barrens. Ze vormen het treurigste en indrukwekkendste leger dat ik ooit heb gezien, en ze marcheren de grote leegte binnen als evenzovele avonturiers die nooit zullen terugkeren.

De Ihalmioets zijn simpele mensen. In hun wereld - geteisterd door verschrikkelijke sneeuwstormen en orkanen, desolaat als een maanlandschap, maar vol muskieten en lemmingen, wilde rendieren en vossen - weten ze zich de enige mensen. Pelsjagers van vader op zoon, naar Indiaanse wijze, en gewend aan die bevroren woestenij, waar ze hun huiden tenten opzetten in een onbeschaamd vertrouwen dat ze niet weggeblazen zullen worden bij de eerste storm.

Zelfs zij, met hun instinkt voor zelfbehoud, met hun richtingsgevoel, wagen zich niet zonder meer in de grote leegte. Zo is het gebruik ontstaan, in de loop van eeuwen, om een soort van richtingwijzers te bouwen. In de vorm van „stenen mannen" Zodra een jager zich diep in het niemandsland waagt, laat hi, een rij van primitieve beelden achter, opgehoopte aarde en stenen die enigszins de vorm van een man hebben. En die zichtbaar zijn in de verte. Een jager trekt verder totdat hij de laatste „stenen man" bijna uit het gezicht verloren heeft. Dan bouwt hij een nieuwe. En trekt verder. En zo voort. En op zijn terugweg oriënteert hij zich door de heuvels af te zoeken, naar de silhouet van een man die op hem wacht op een heuveltop.

Een eeuwenoud gebruik in een wereld, zo woest en gevaarlijk en leeg, dat het aanblik van een verre „stenen man" iets geruststellends heeft.

Paul was langs de „stenen mannen" de Barrens binnengereisd. Maar zijn honger naar het onbekende, naar de leegte, was zo groot. Er moest een moment komen dat hij de laatste „stenen man" in zicht kreeg. En daarna?

De Ihalmioet vertelde me dat hij was teruggegaan. Verschrikkelijke stormen hadden hen gedwongen een kamp op te slaan en de voorraden waren opgebruikt. Maar „de dwaze blanke man" had niet van terugkeren willen horen. Dus had de Ihalmioet hem alleen verder laten gaan.

Bij de laatste „stenen man" van de Ihalmioets begon een rij van verbazende „stenen mannen", die Paul gebouwd moest hebben. Ik vraag me vaak af hoe eenzaam hij zich gevoeld moet hebben, en natuurlijk, waarom hij toch niet is teruggegaan. De leegte heeft hem gelokt. De grote leegte. De „stenen mannen" begonnen steeds hoger en gedetailleerder te worden. Ze kregen gezichten. Niet langer waren het bijna vormloze hopen aarde en stenen, zoals de praktische Ihalmioets opgericht hadden. Nee, Paul maakte werk van zijn „wegwijzers." Hij maakte „mensen" van ze. Iedere nieuwe „stenen man" was realistischer dan de vorige, menselijker, totdat de laatste precies de vorm en hoogte had van een echte man. Was toen zijn laatste noodrantsoen opgebruikt? Of was er een van die onstellende stormen opgestoken? Nooit zal ik het weten. Misschien besloot Paul domweg te laat om terug te keren. In elk geval, daar stond zijn laatste „stenen man". Vele stormen hadden zand in de voegen gewaaid, vele regens hadden hem afgespoeld, vele nachten van veertig tot vijftig graden vorst hadden hem doen barsten. Mossen bedekten de massieve romp van die roerloze gigant, die laatste „stenen man" in de Barrens.

En ik ben teruggekeerd. Ik heb niets gezegd tegen de Ihalmioet. Maar ik weet, dat daar onder die korst van zand en bevroren aarde en mossen, daar diep in die „stenen man" geen stenen kern zit, maar een echt mens. Een man, die op de heuvel is gaan zitten om uit te staren over de vlakte, zonder vuur, zonder eten, terwijl de zon onderging. Misschien is de lege vlakte ook voor hem even gaan leven in dat laatste gouden licht, misschien heeft dat Paul getroost en gerustgesteld. En daarna kwam de nacht en de nachtvorst.

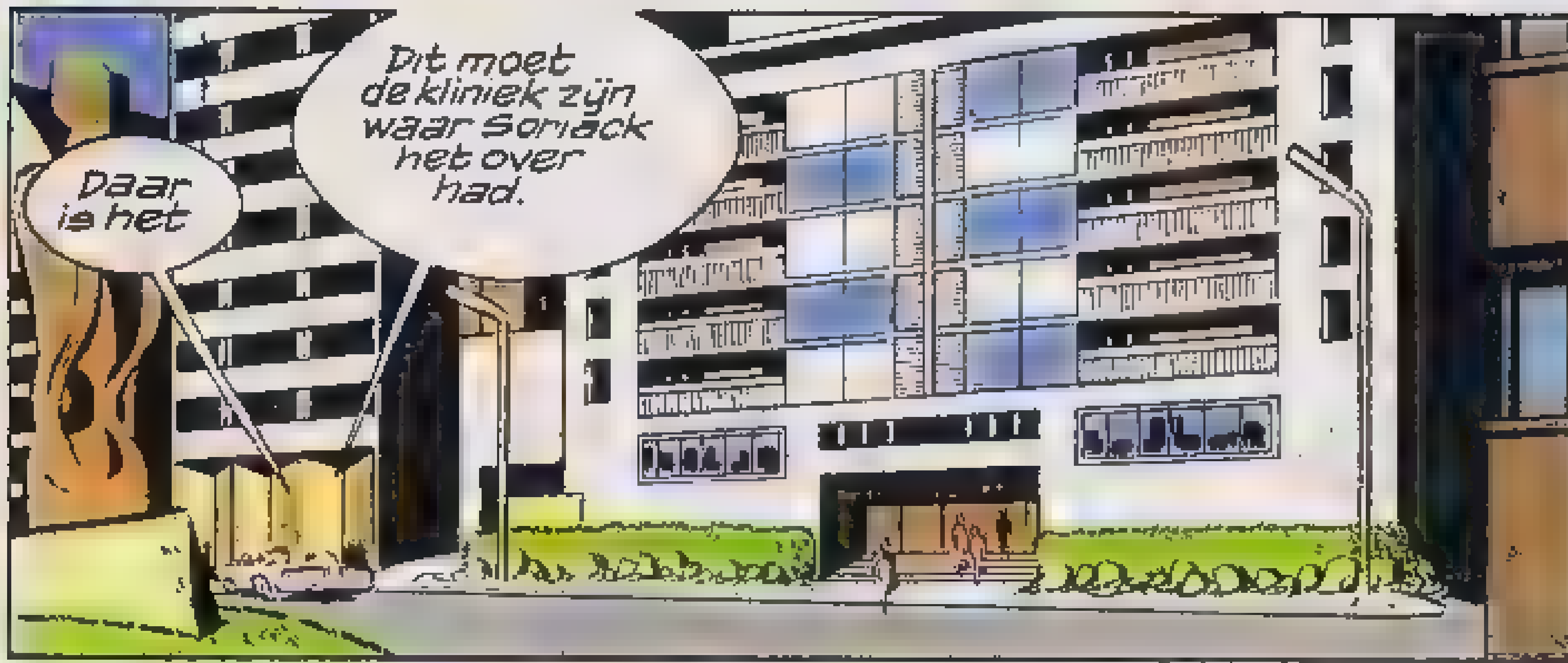
De laatste van al die „stenen mannen" is Paul. Heeft hij dat niet altijd gewild, altijd gezocht? Nu tuurt hij over de Barrens, de grote leegte, en zo zal hij daar eeuwenlang staan, een bevroren man in een omhulsel van aangewaaide aarde en bevroren regen en mossen. „Kom," zegt de Ihalmioet.

Ik volg hem naar het vuur. Morgen keer ik terug.

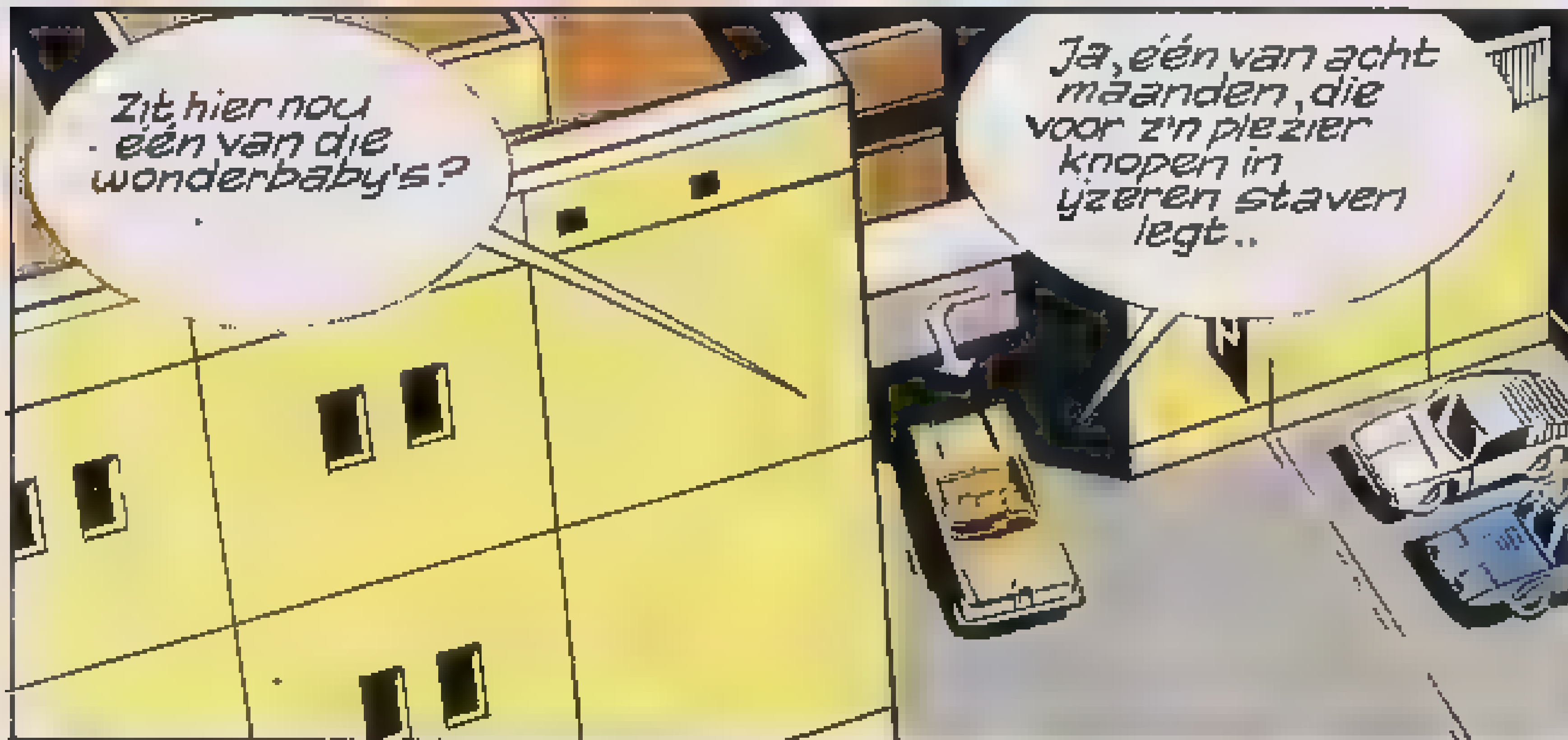

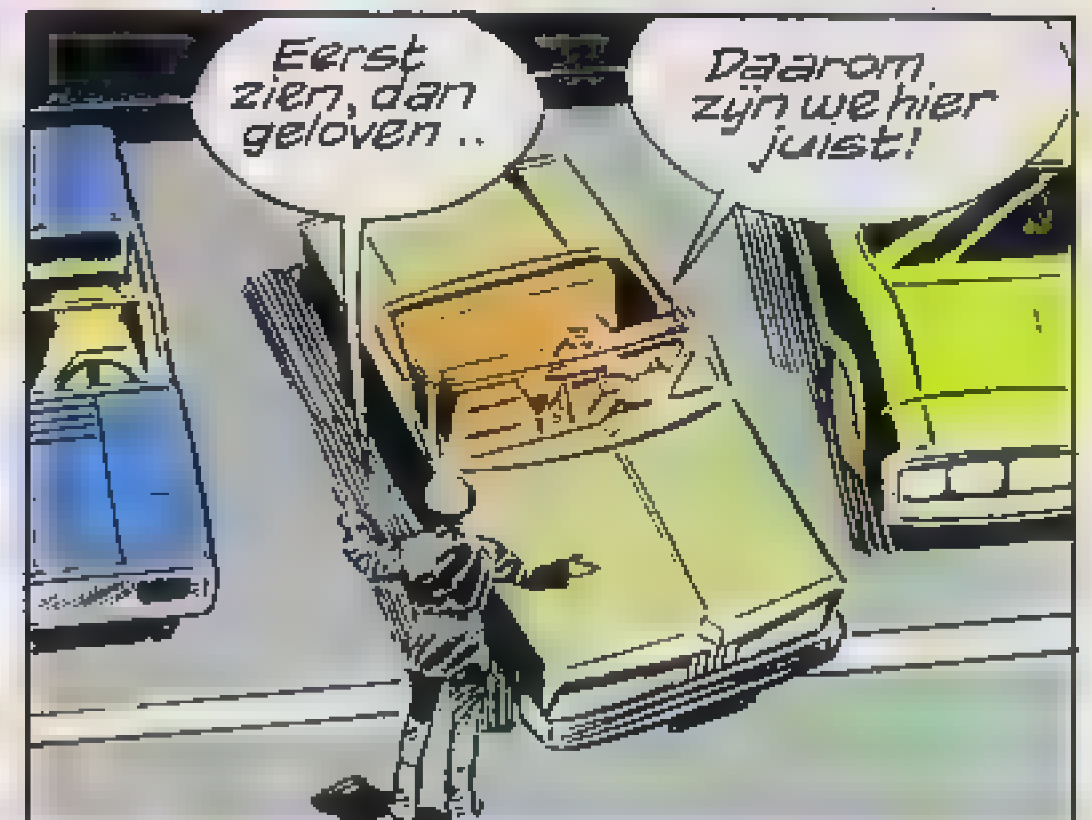
LUC ORIENT

TEKST: GREG
TEKENINGEN: PAAPE
VERTALING: BOLESLAV BECKMAN

de super~generatie

BLIJF STAAN EN HOU DAT KIND VAST!...

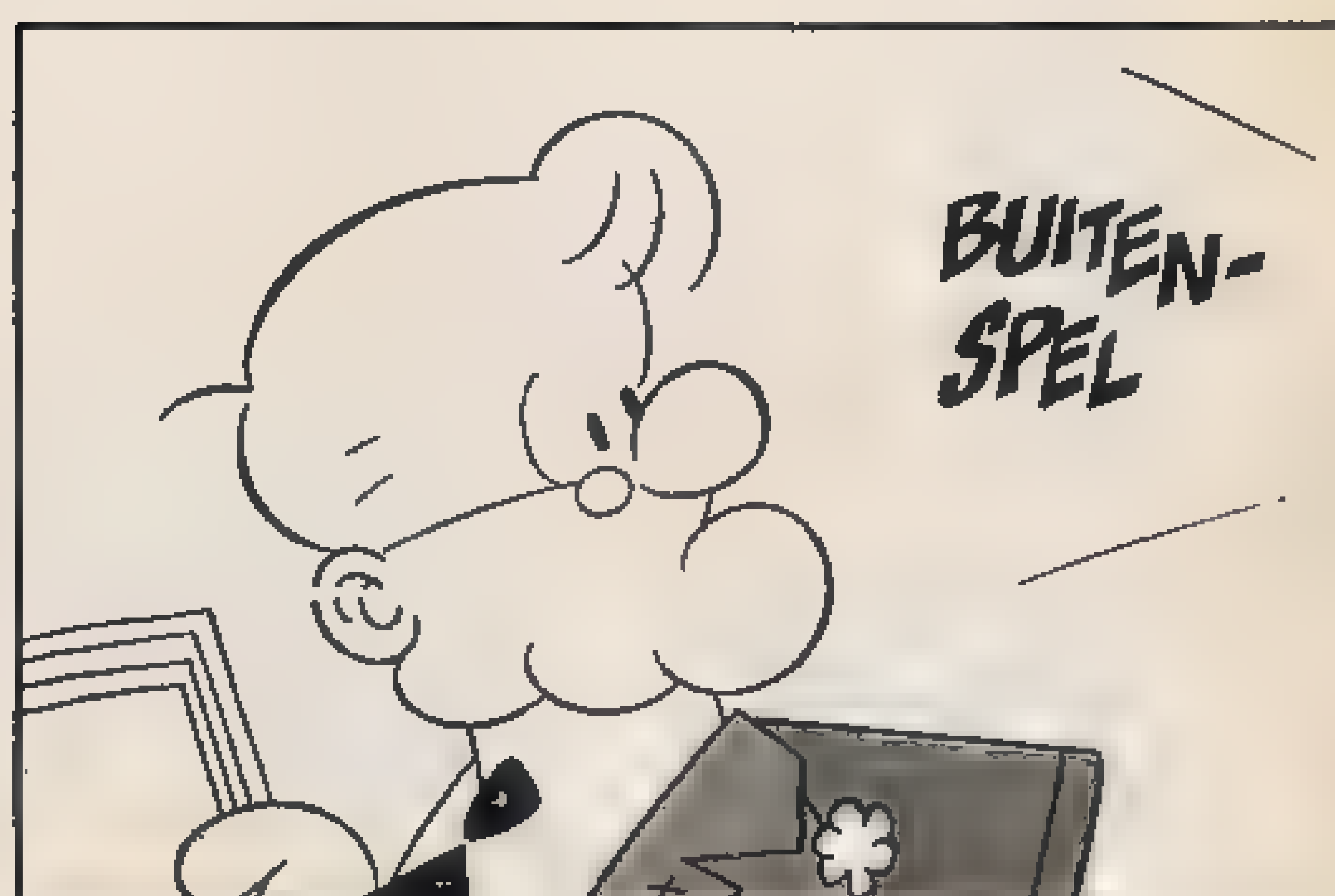
Luc, hou hem tegen tot de politie komt!...

WORDT VERVOLGD

Flippie Flink

DOOR
MORT WALKER
VERTALING,
BOLESLAV BECKMAN

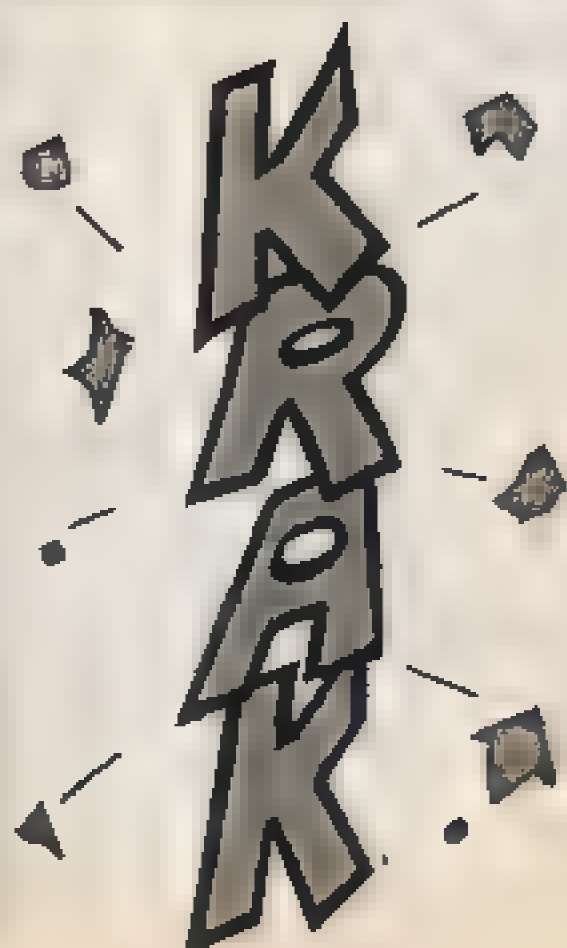

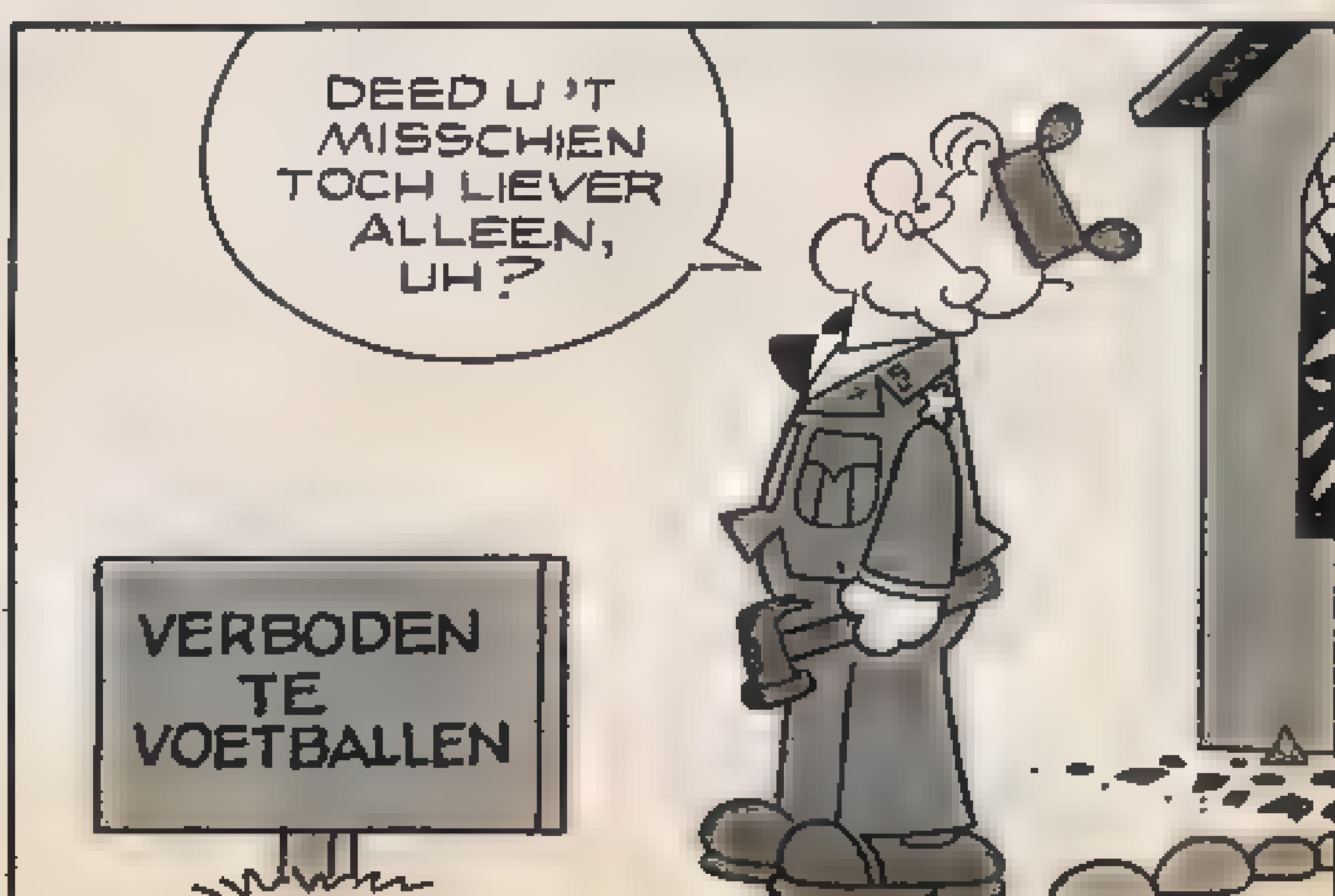

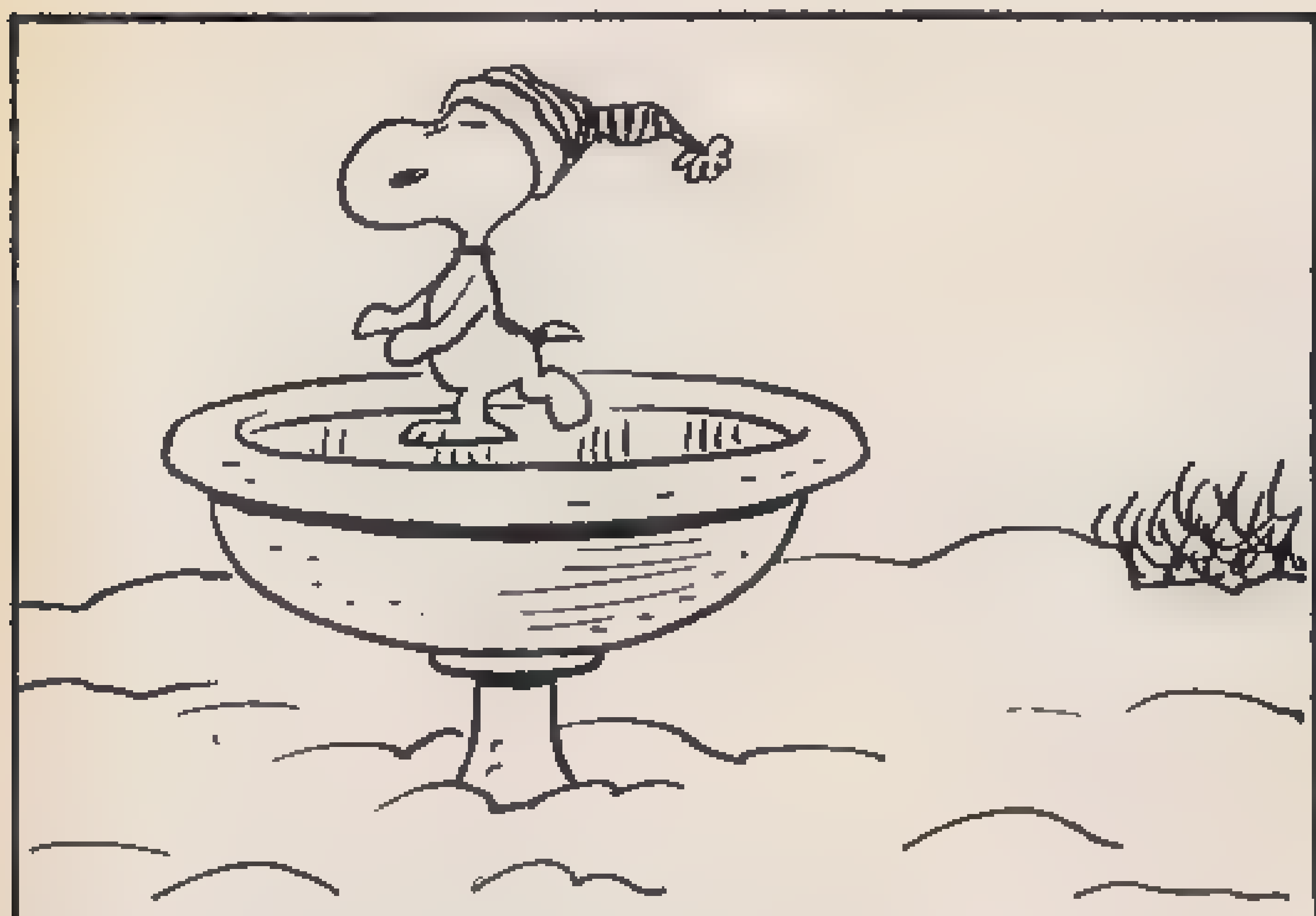

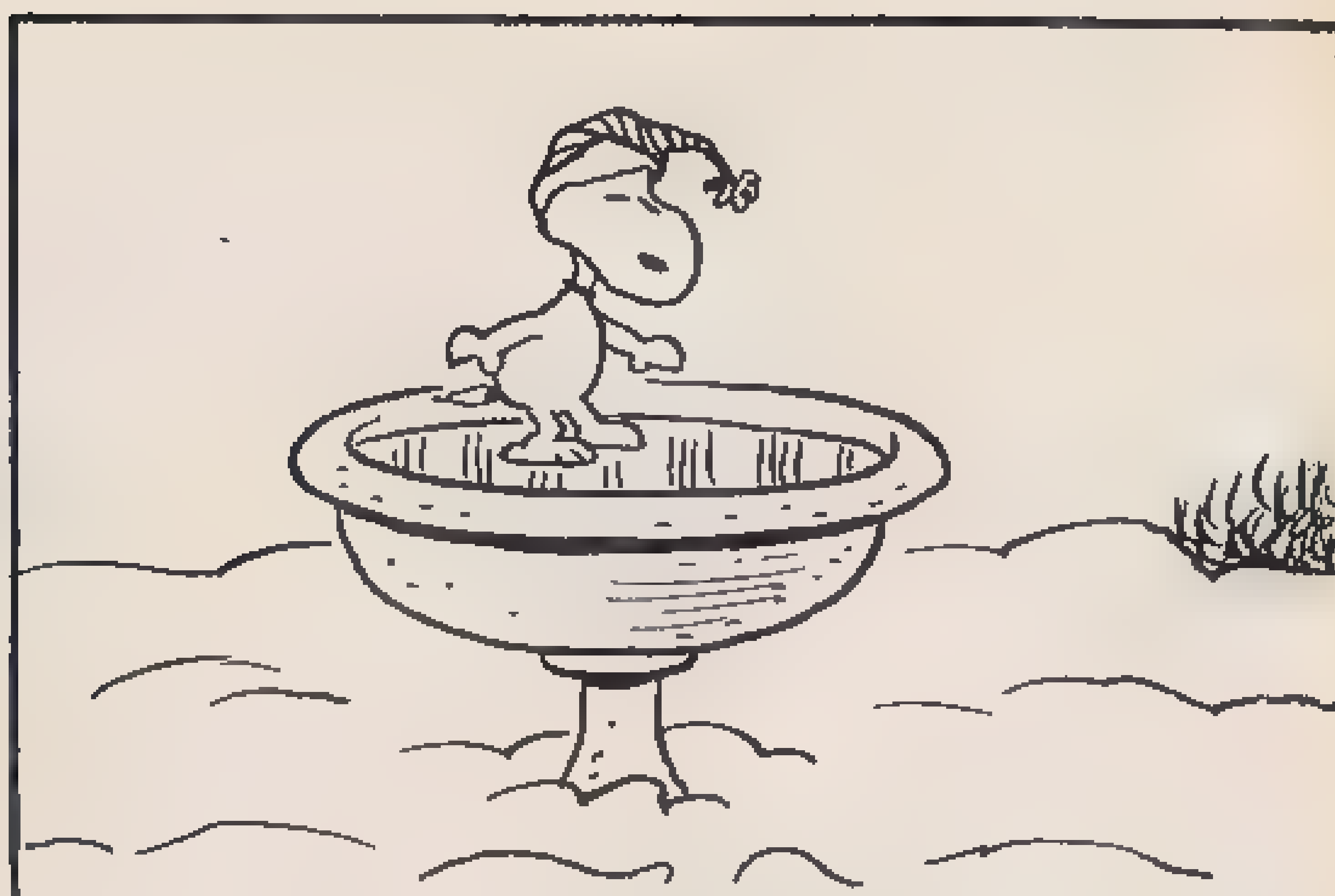

PEANUTS

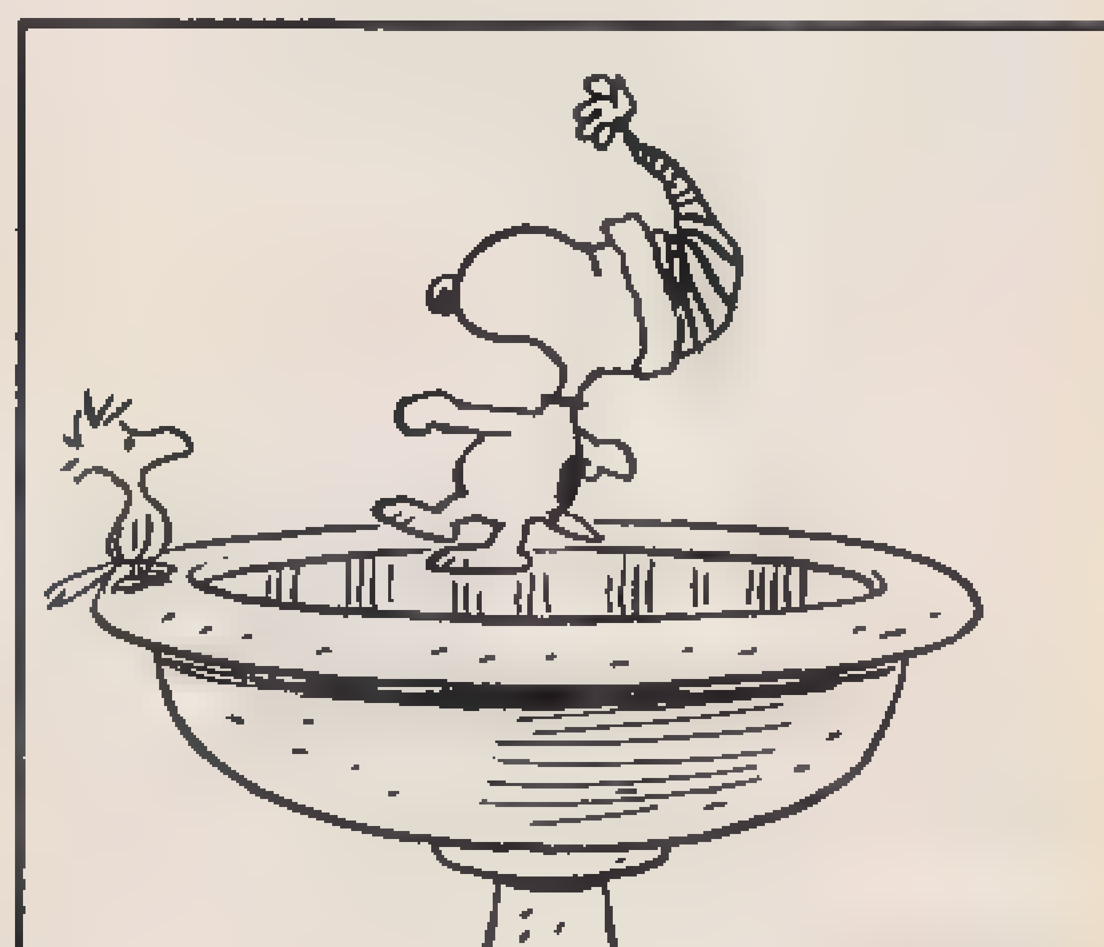
DOOR
CHARLES M. SCHULZ
VERTALING:
BOLESLAV BECKMAN

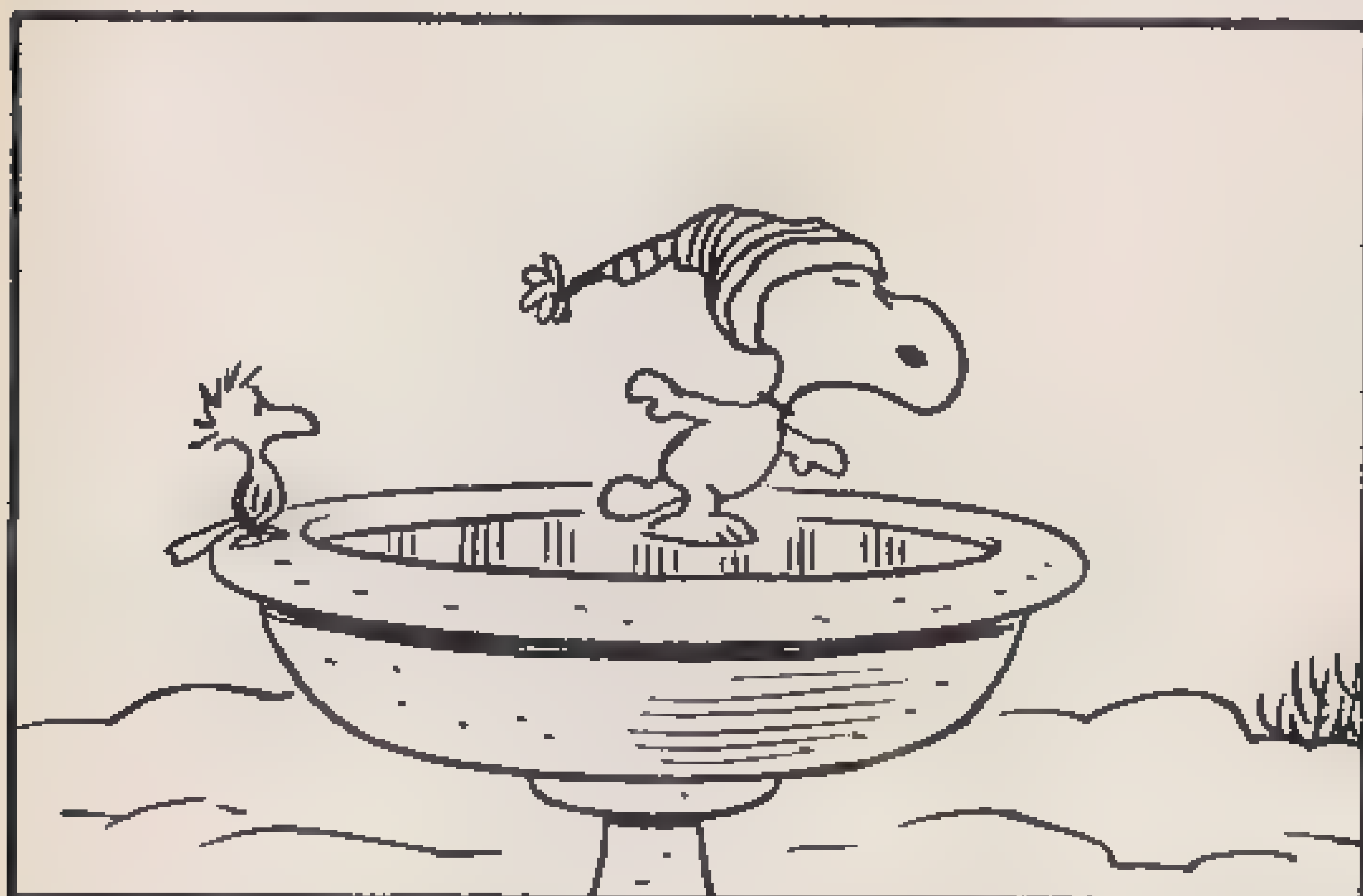

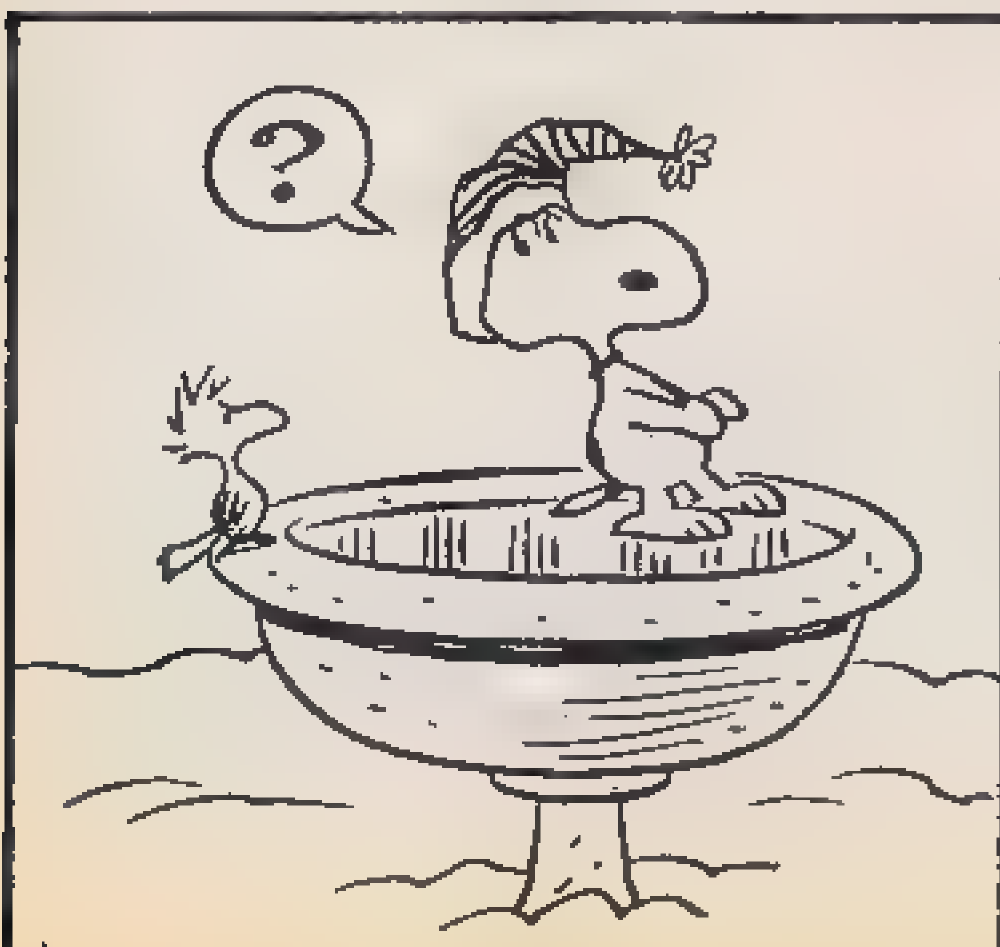

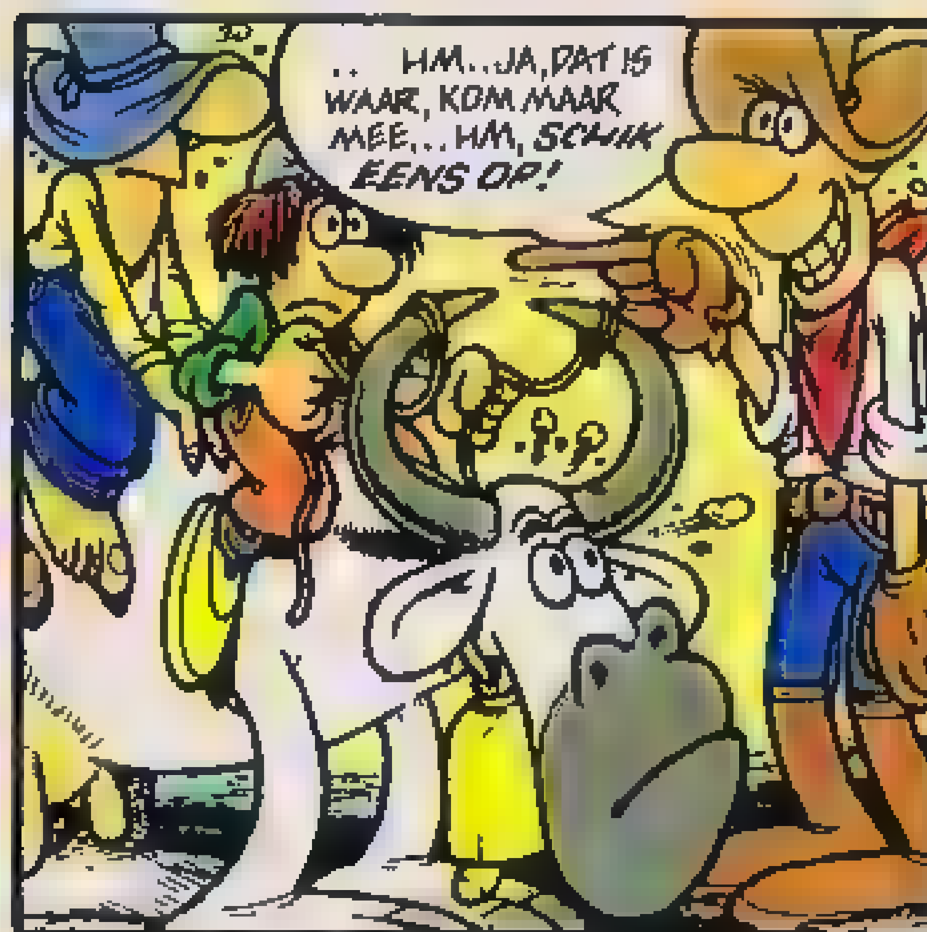

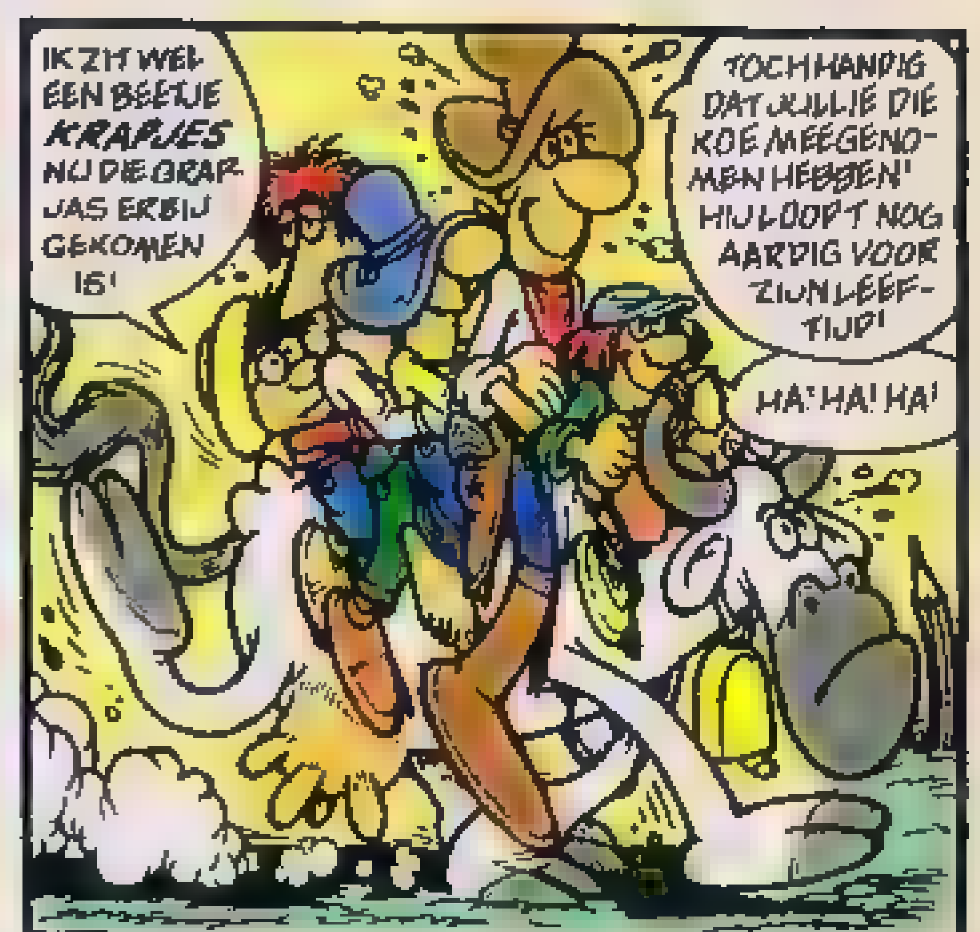

COCCO BILL contra de TSJOEK TSJOEK KLAN

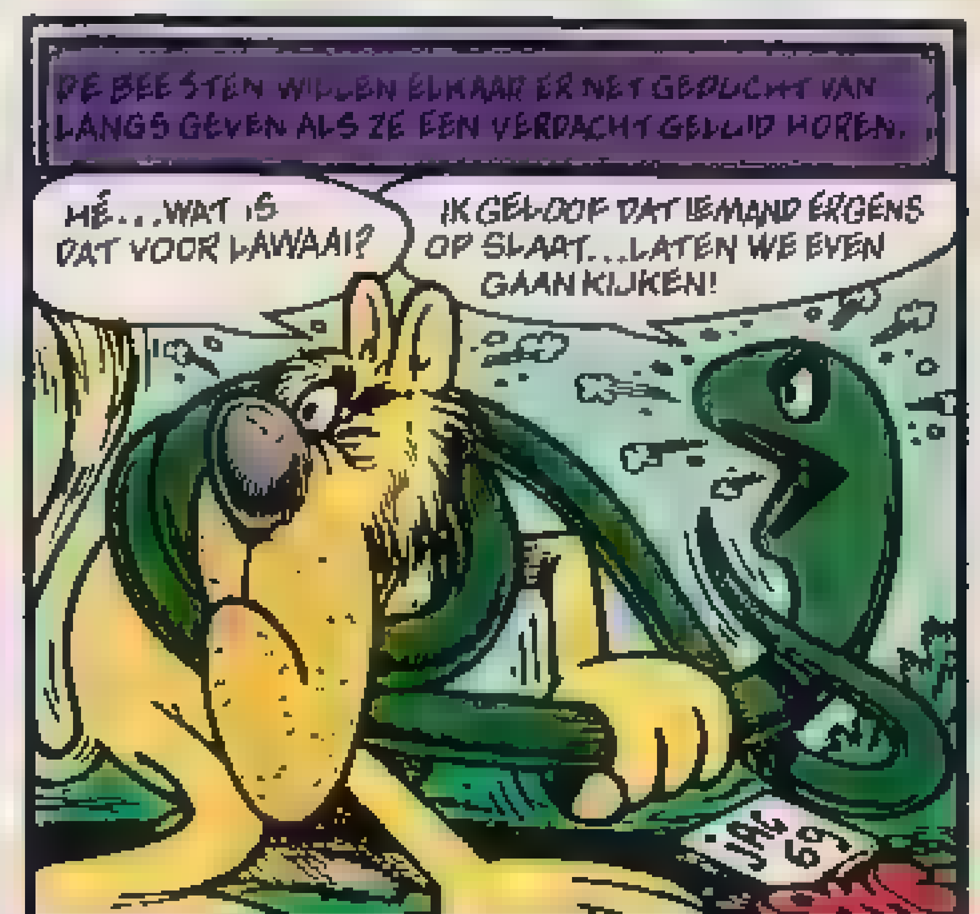

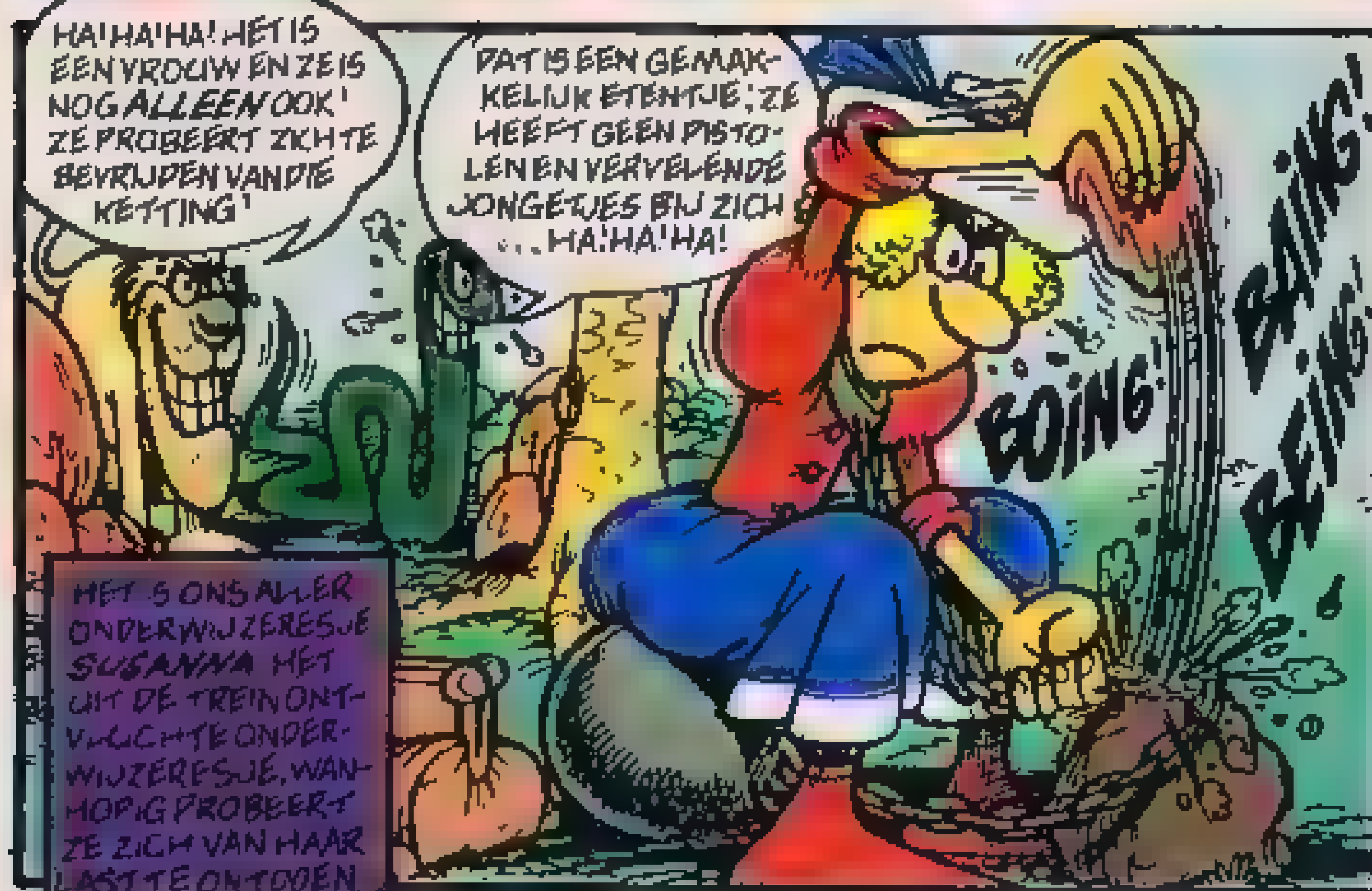

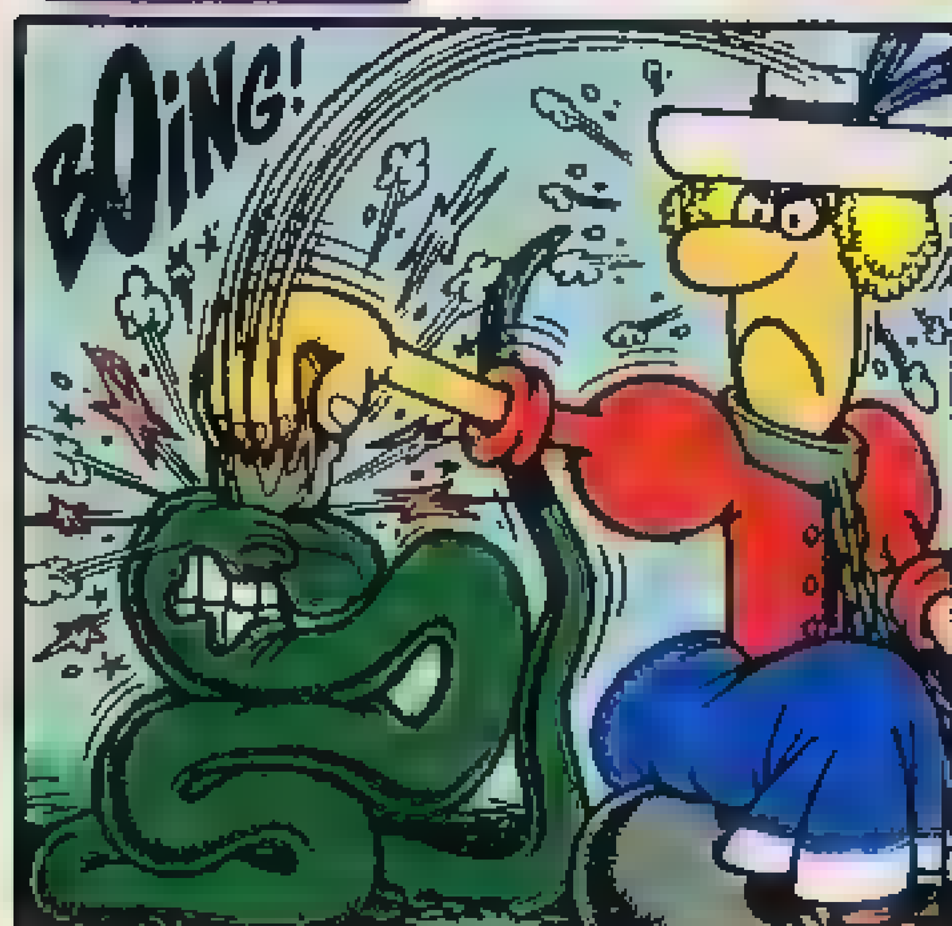

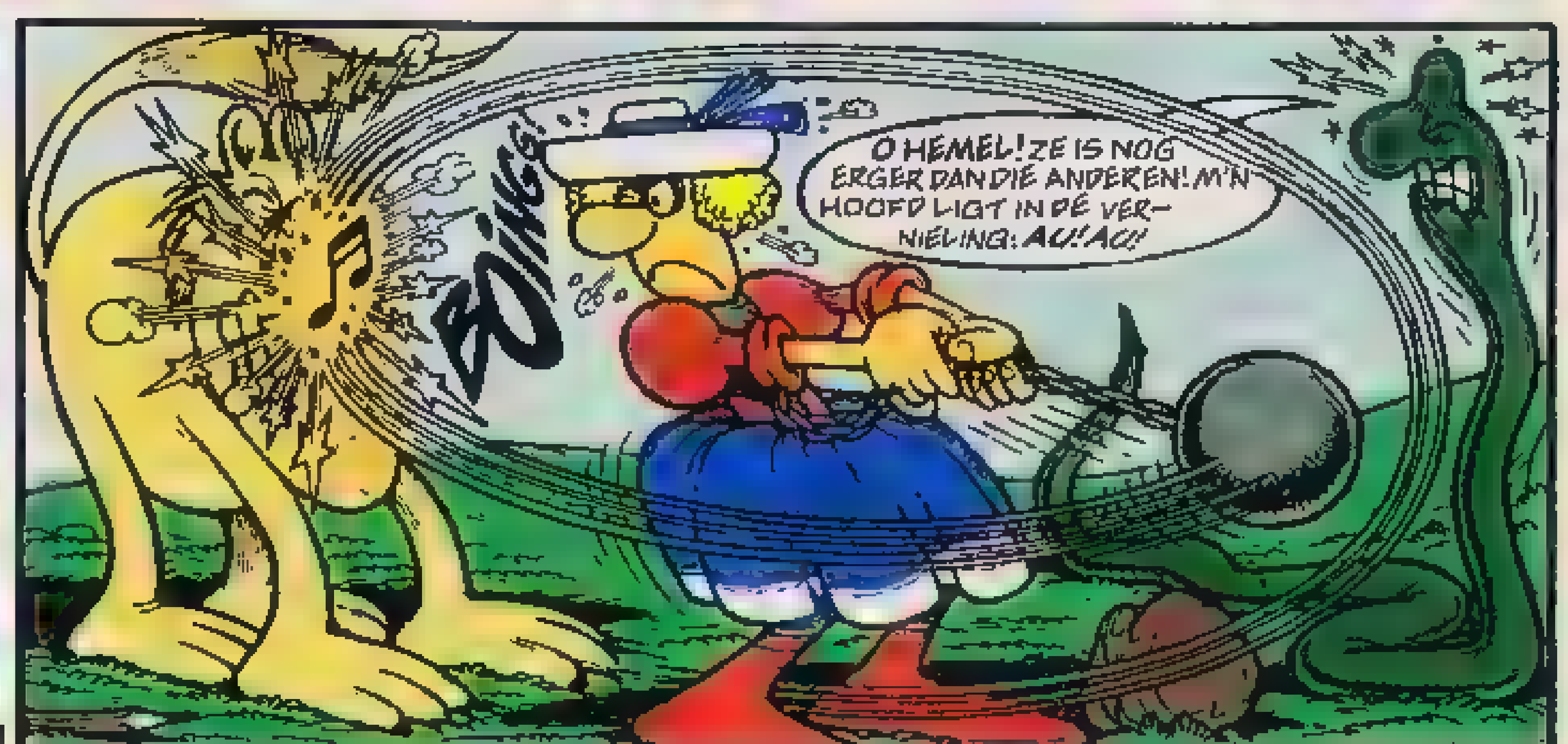

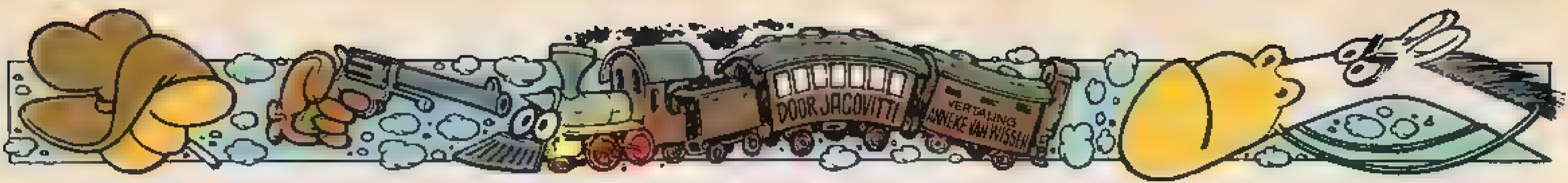

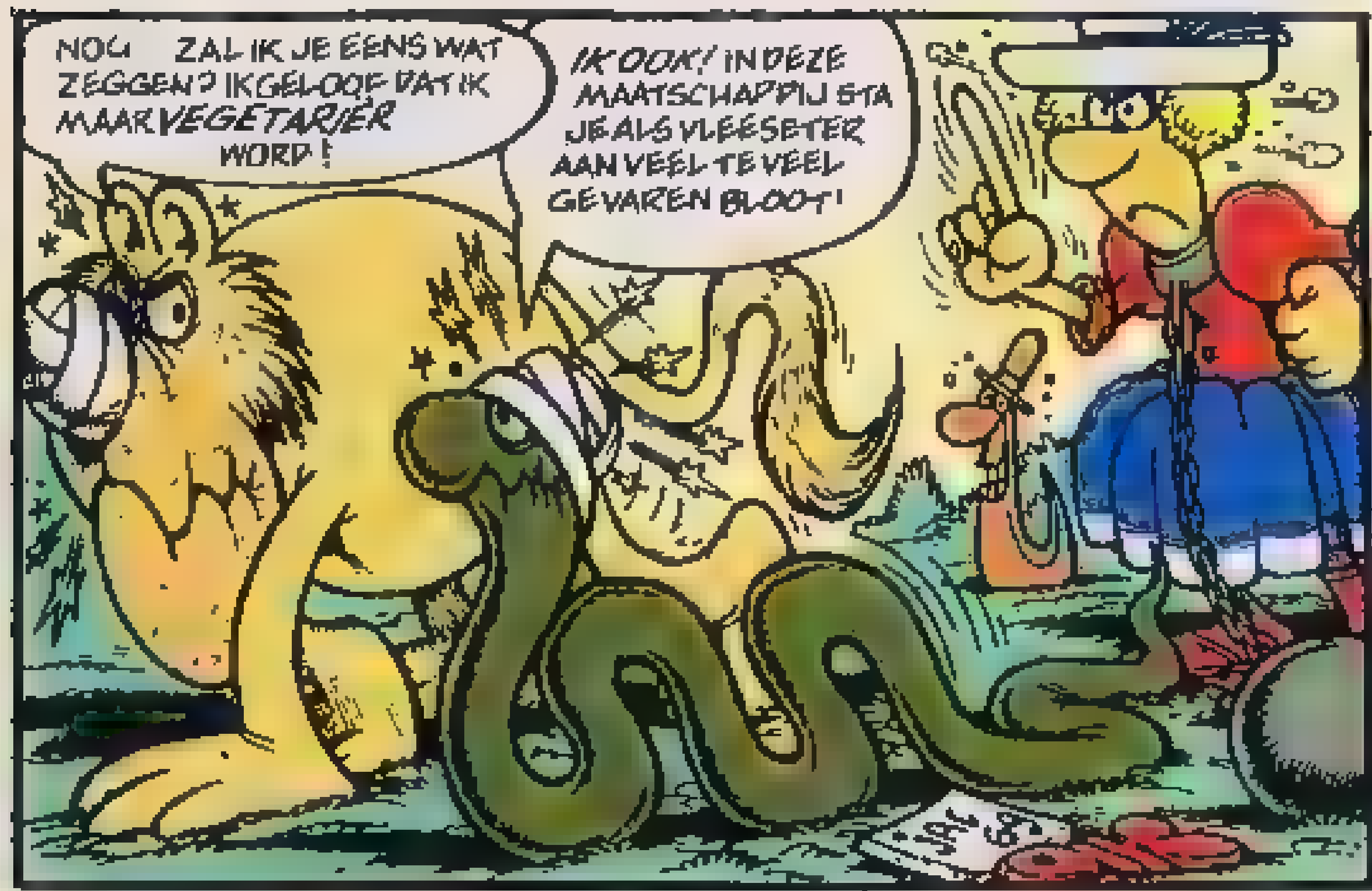

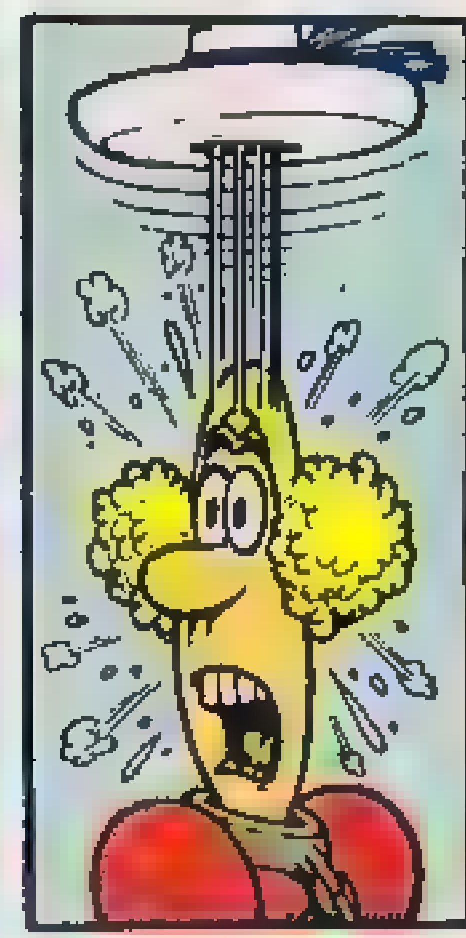

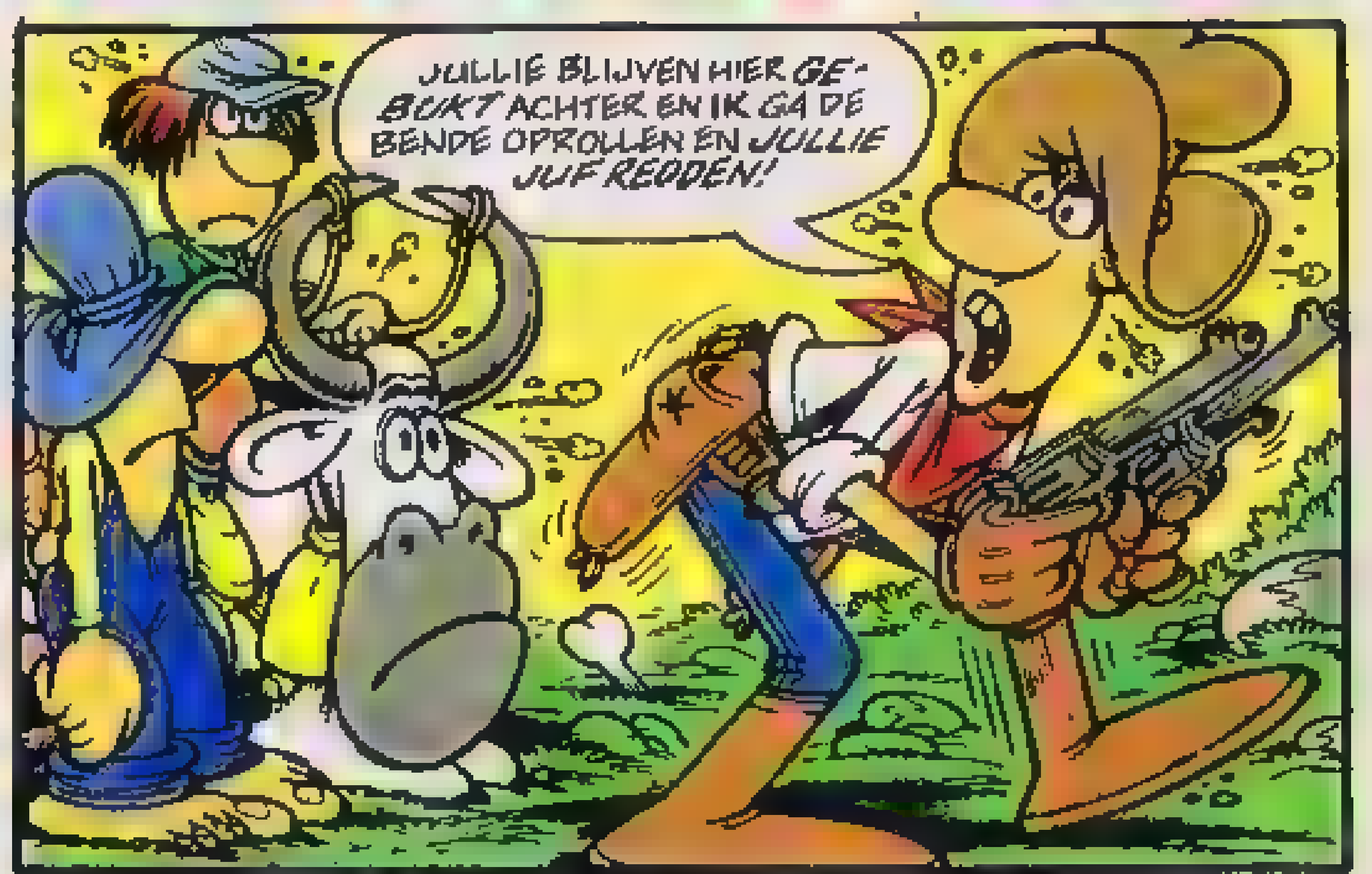

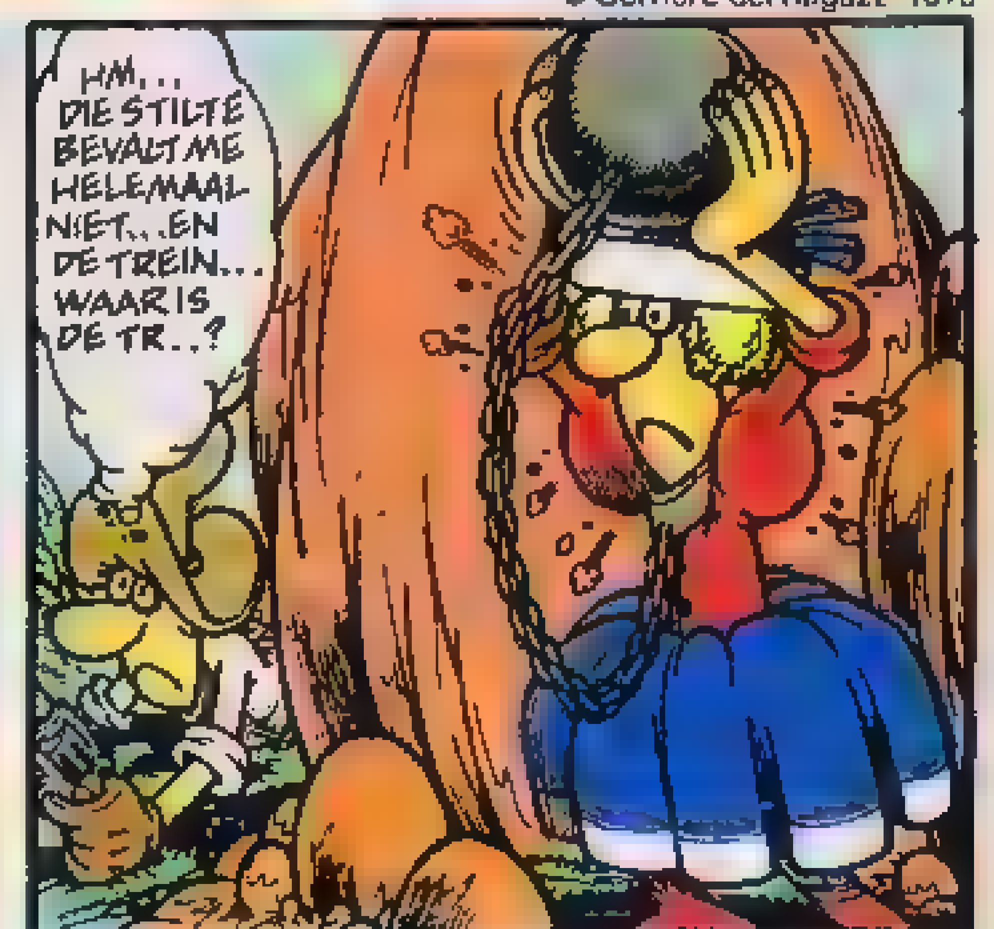

© Corriere dei Ragazzi 1973

32

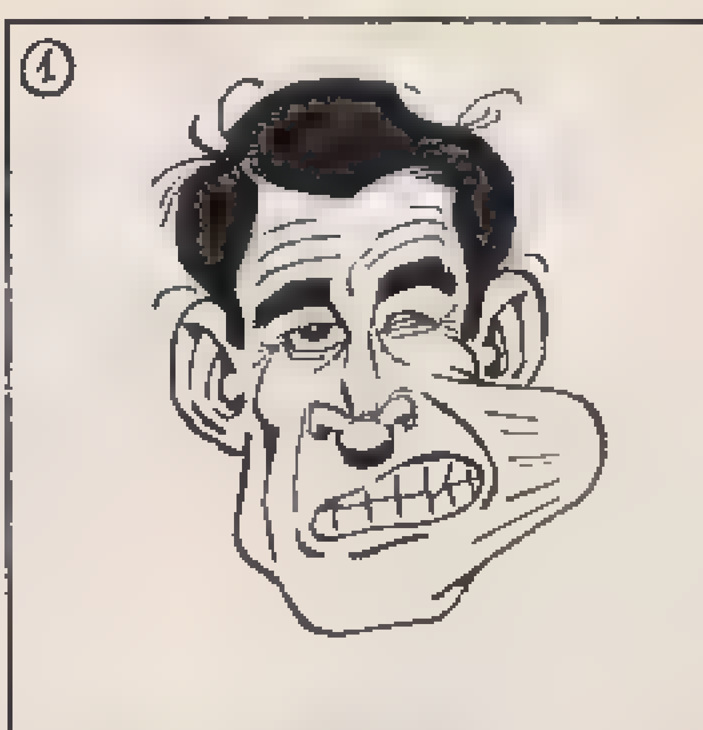

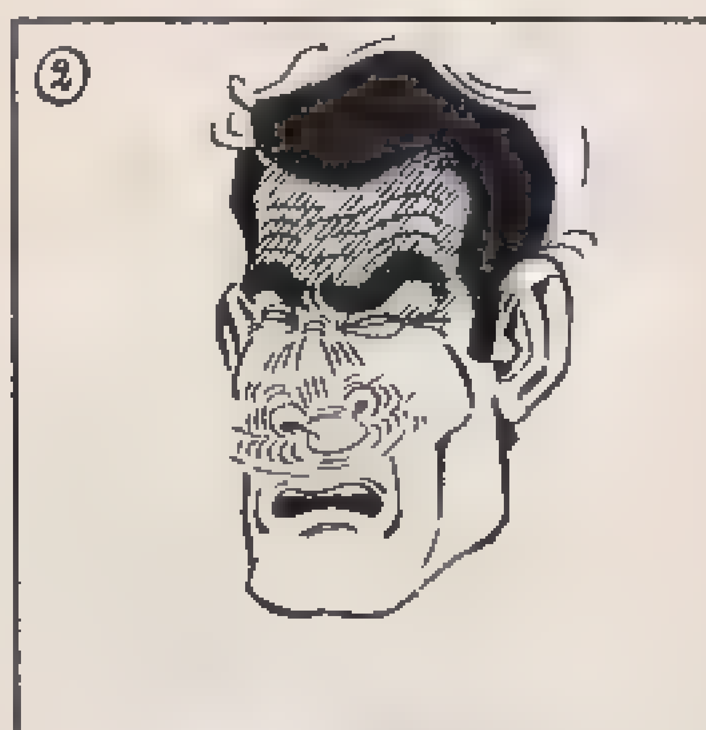
WORDT VERVOLGD

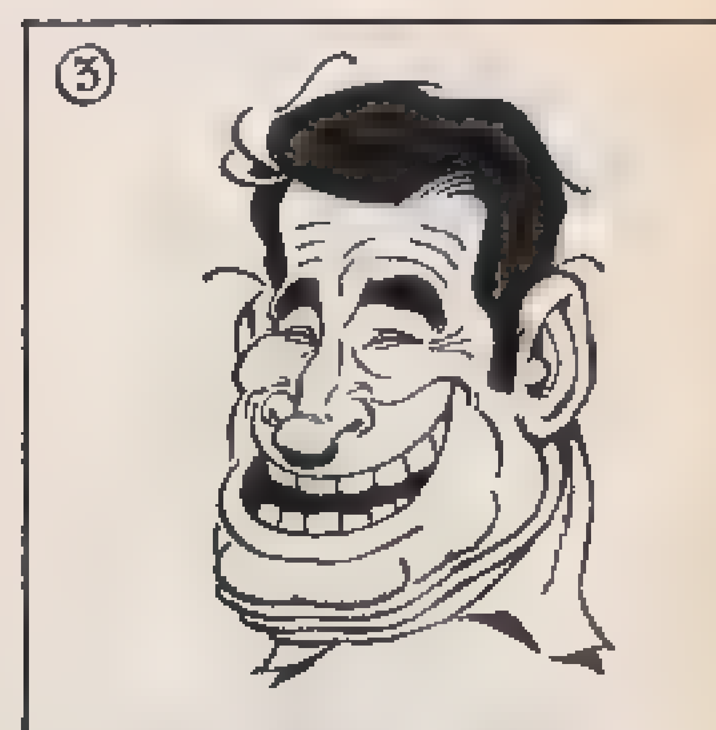
WAANZIN, WAANZUIT

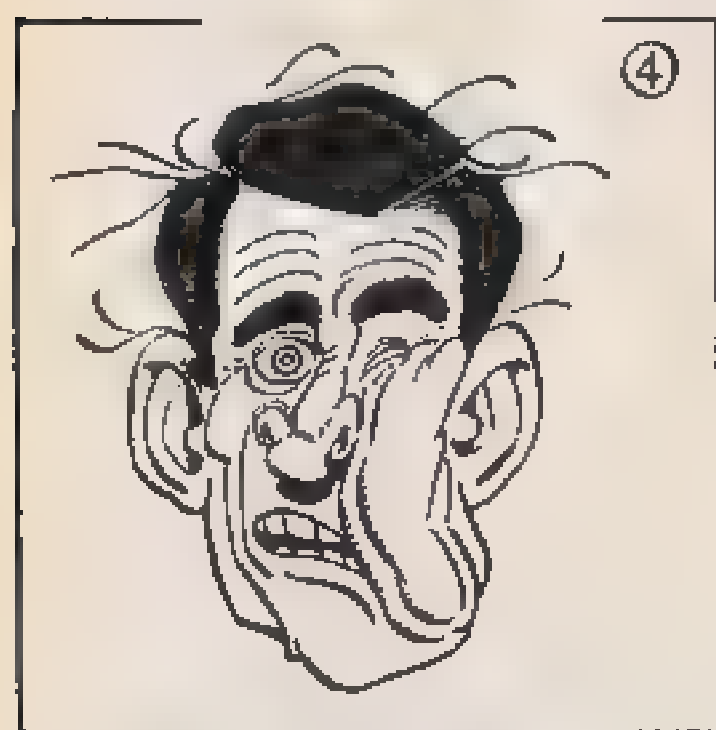
TEKST EN TEKENINGEN. MARCEL GOTLIB

EEN SIMPEL SPELLETJE, GOED VOOR DE EETLUST. HIERONDER ZIE JE 19 MAAL EEN VERVORMD GEZICHT. HET IS DUIDELIJK DAT DE MAN IN KWESTIE TELKENS IETS OVERKOMT, MAAR *WAT* PRECIES? DAT MOETEN JULLIE ZIEN TE RADEN! HET IS NIET MOEILIJK; DE GELAATSTREKKEN ZIJN DUIDELIJK GENOEG. WE HEBBEN ALLEEN DE VOORWERPEN DIE DE VERVORMING VEROORZAKEN, WEGGELATEN. ALS JE ER NIET UITKOMT, KIJK JE MAAR OP PAGINA 27!

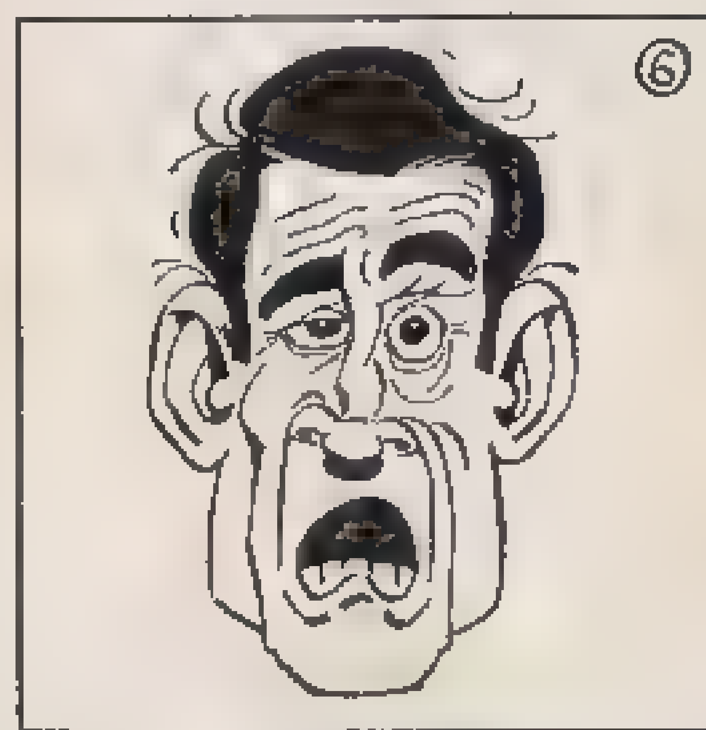

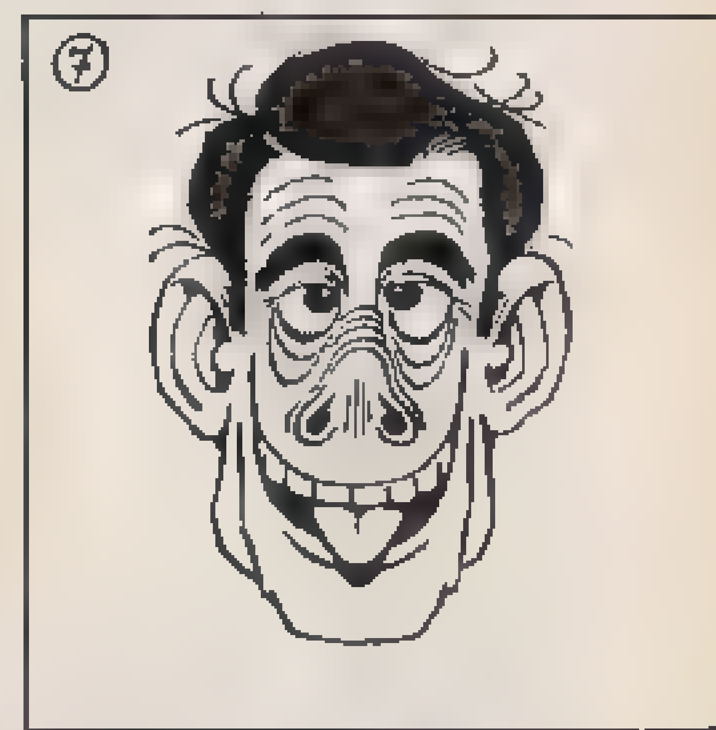

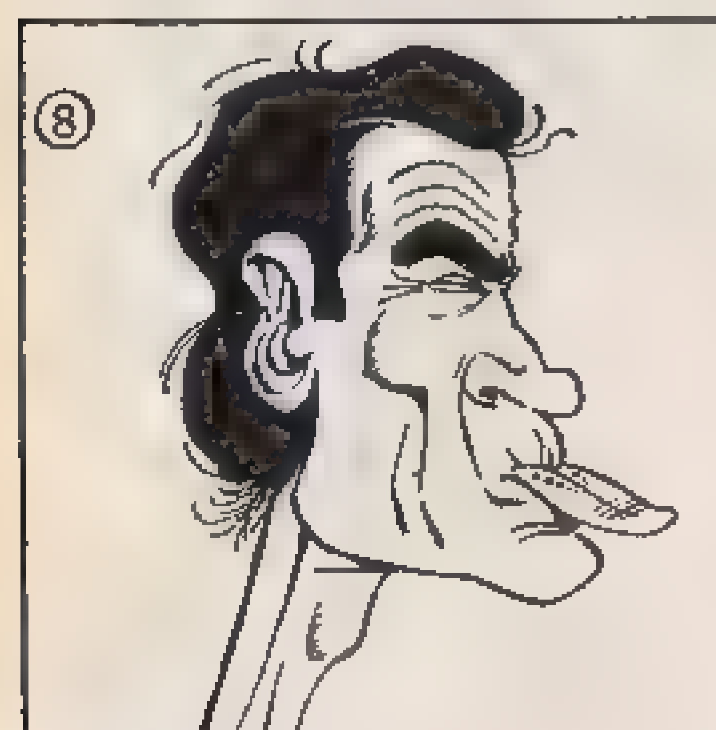

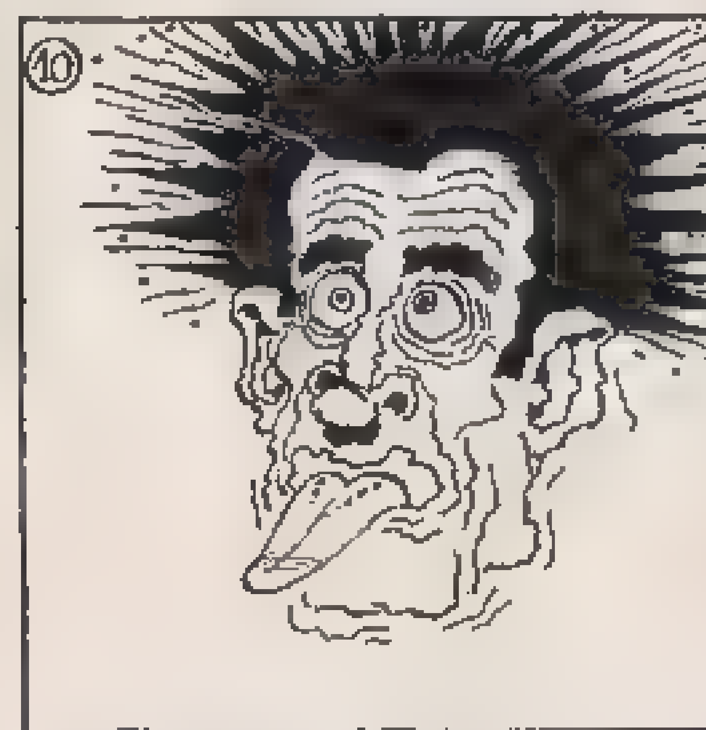

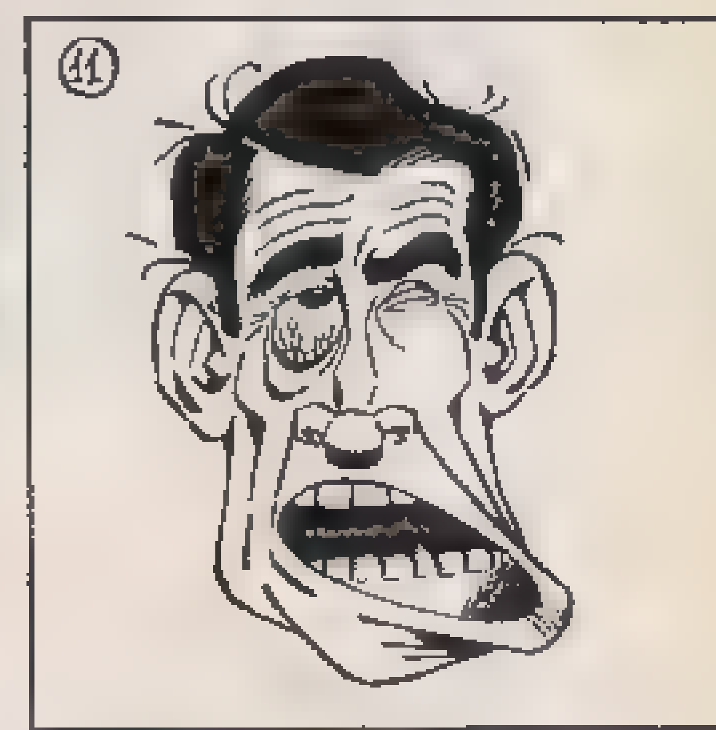

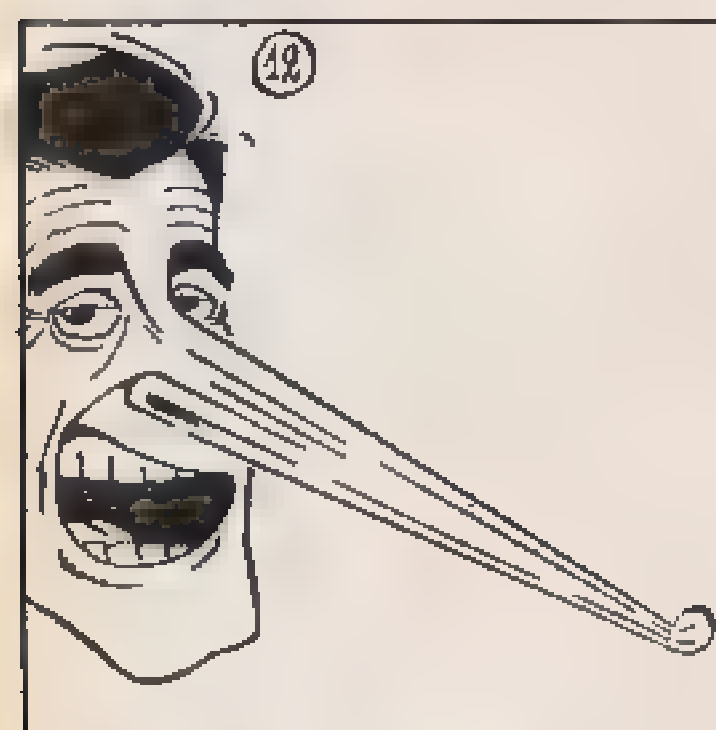

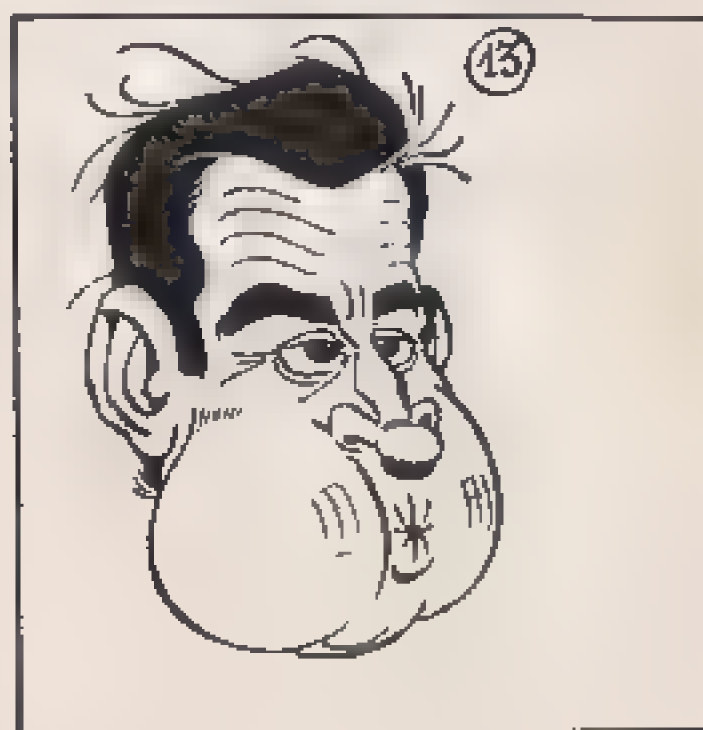

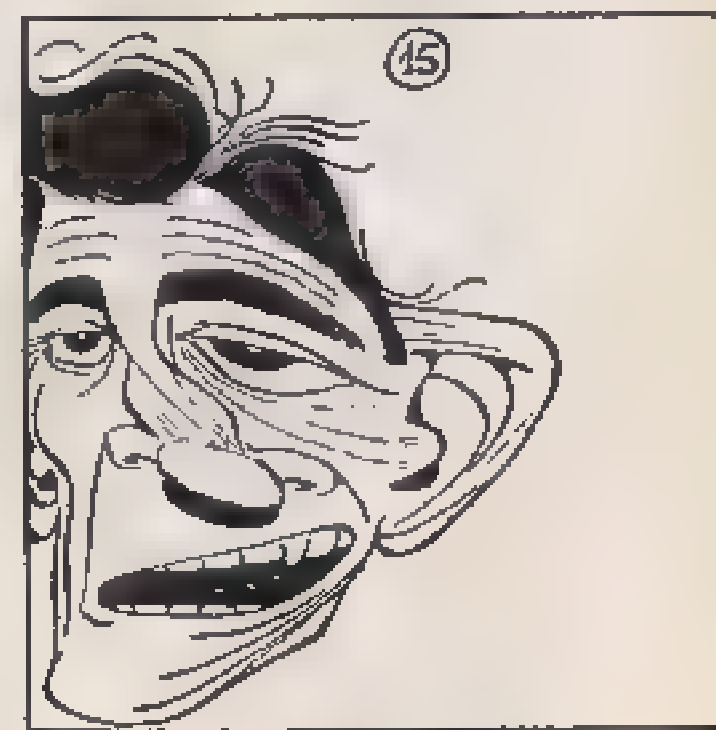

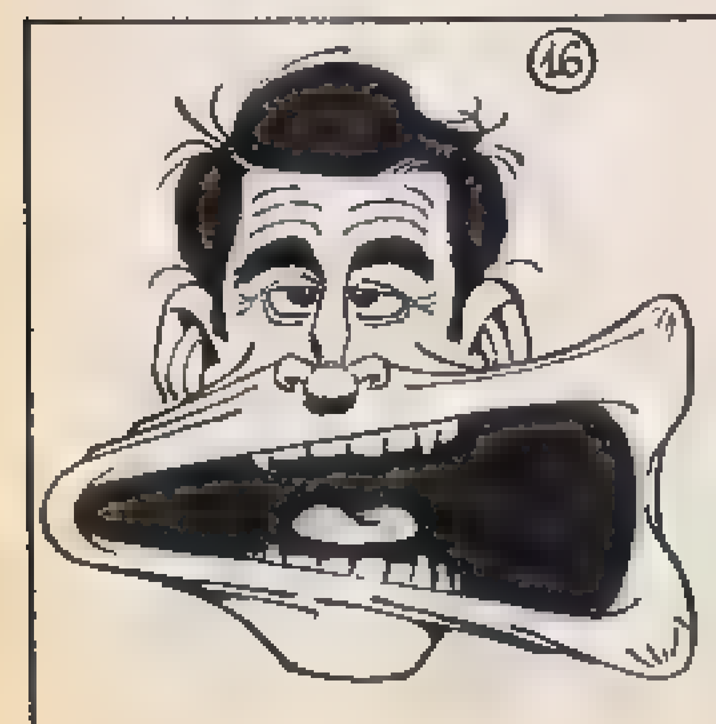

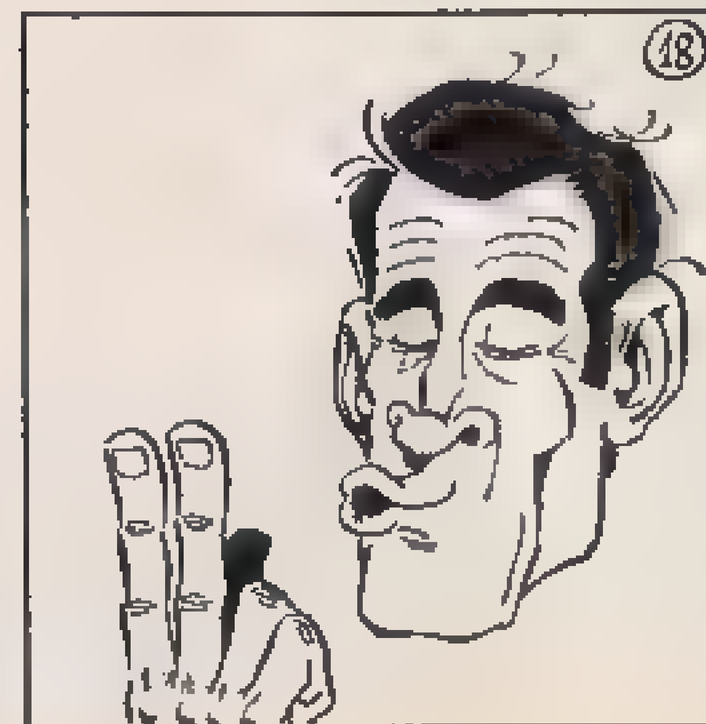

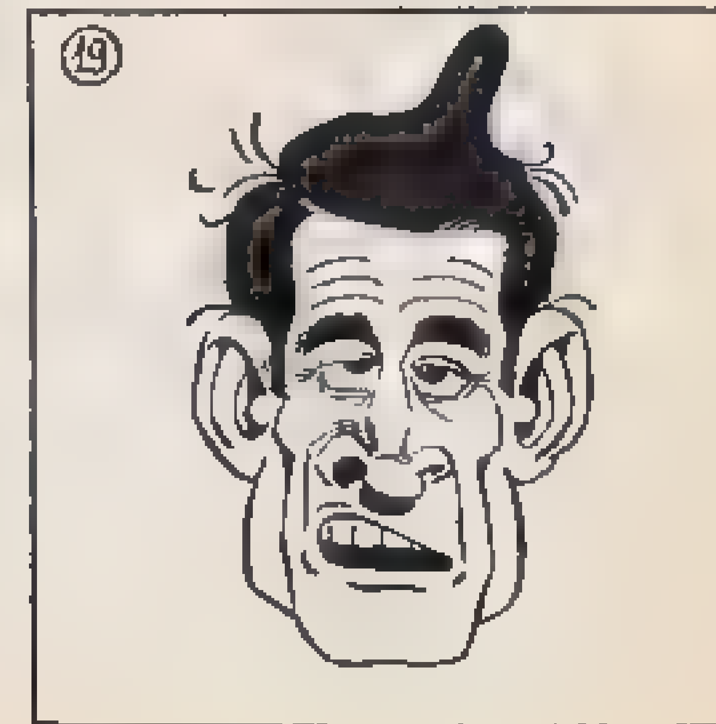

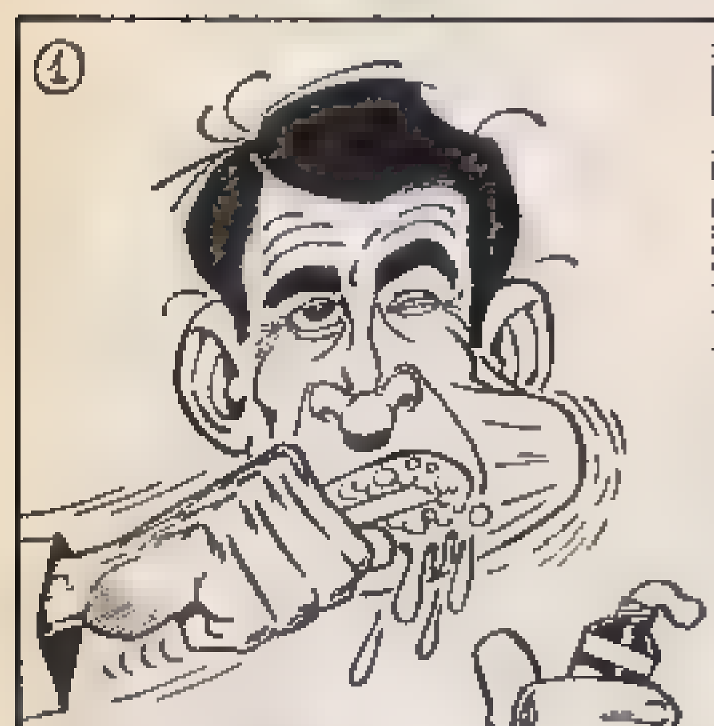

door Jan van Haasteren
idee Frans Buissink
PROX INDICATOR
IDEE FRANS BUISSINK
Haal deze plaat uit PEP en houd hem tegen het licht!

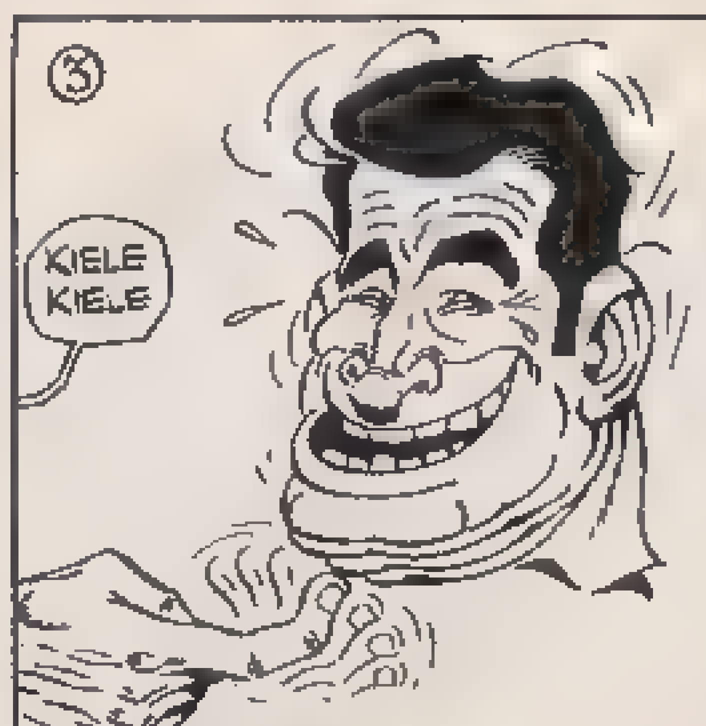

WAANZIN, WAANZUIT

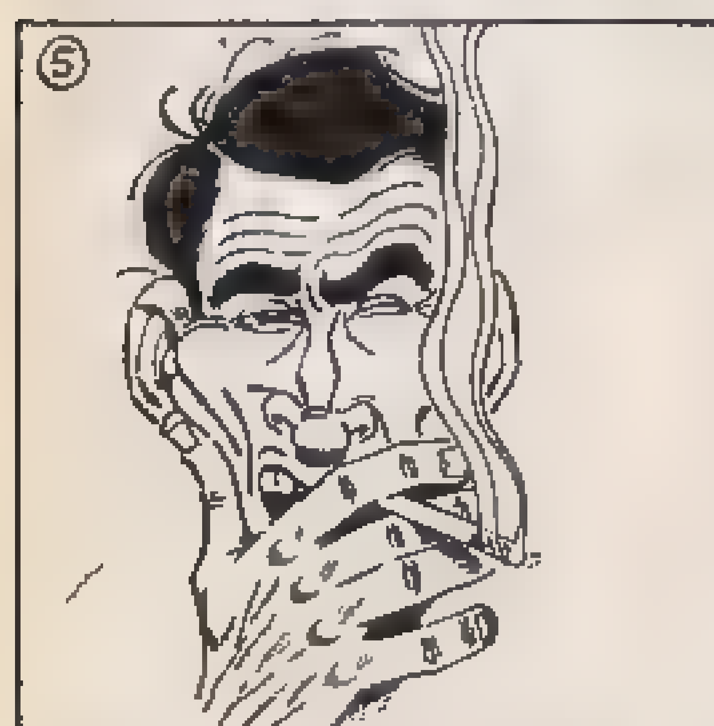
VERTALING:
JAN VAN ERP

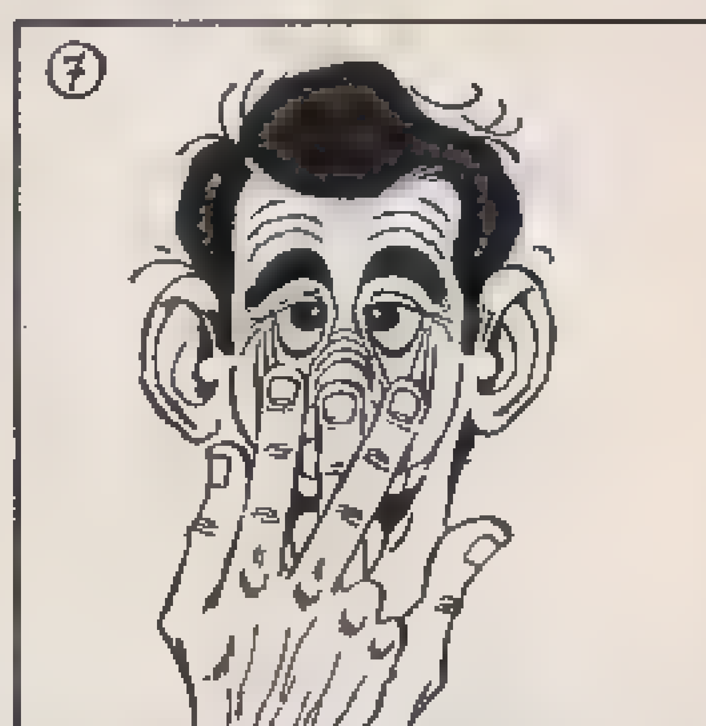

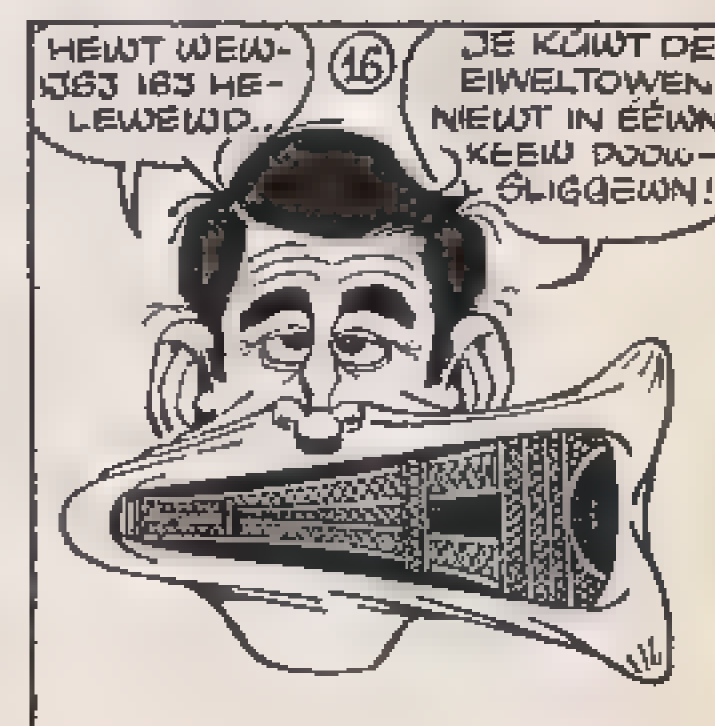

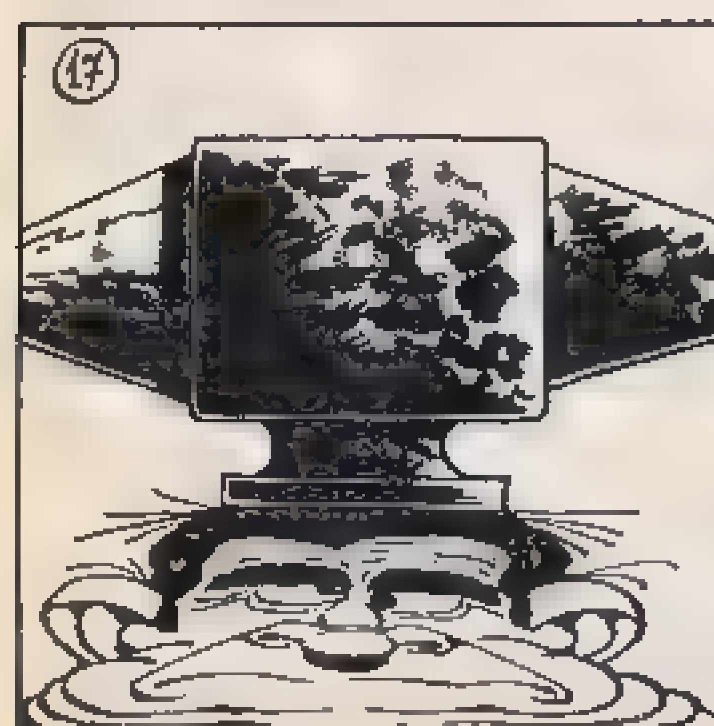

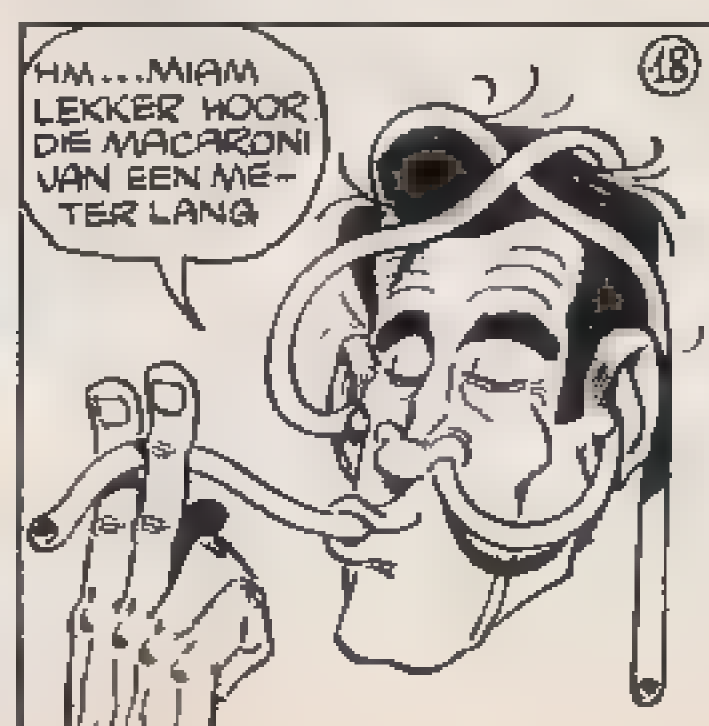

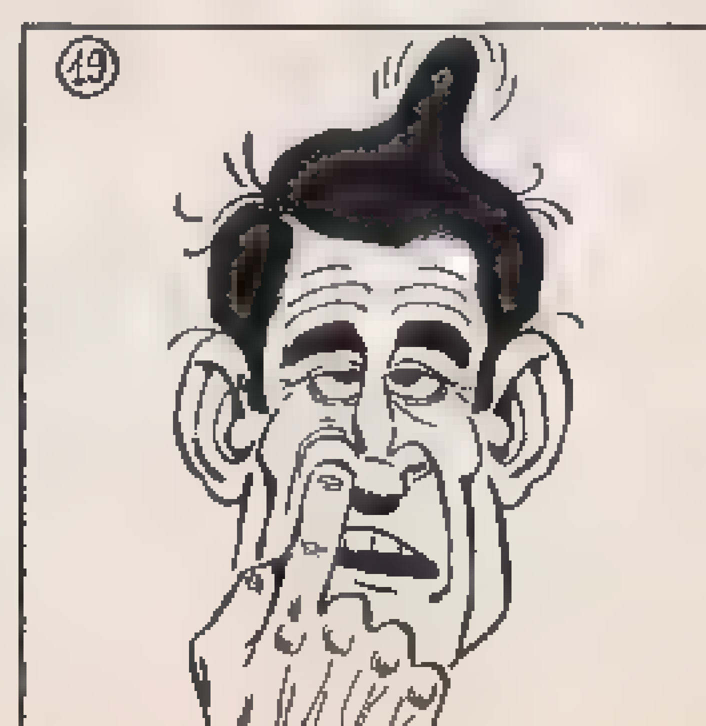

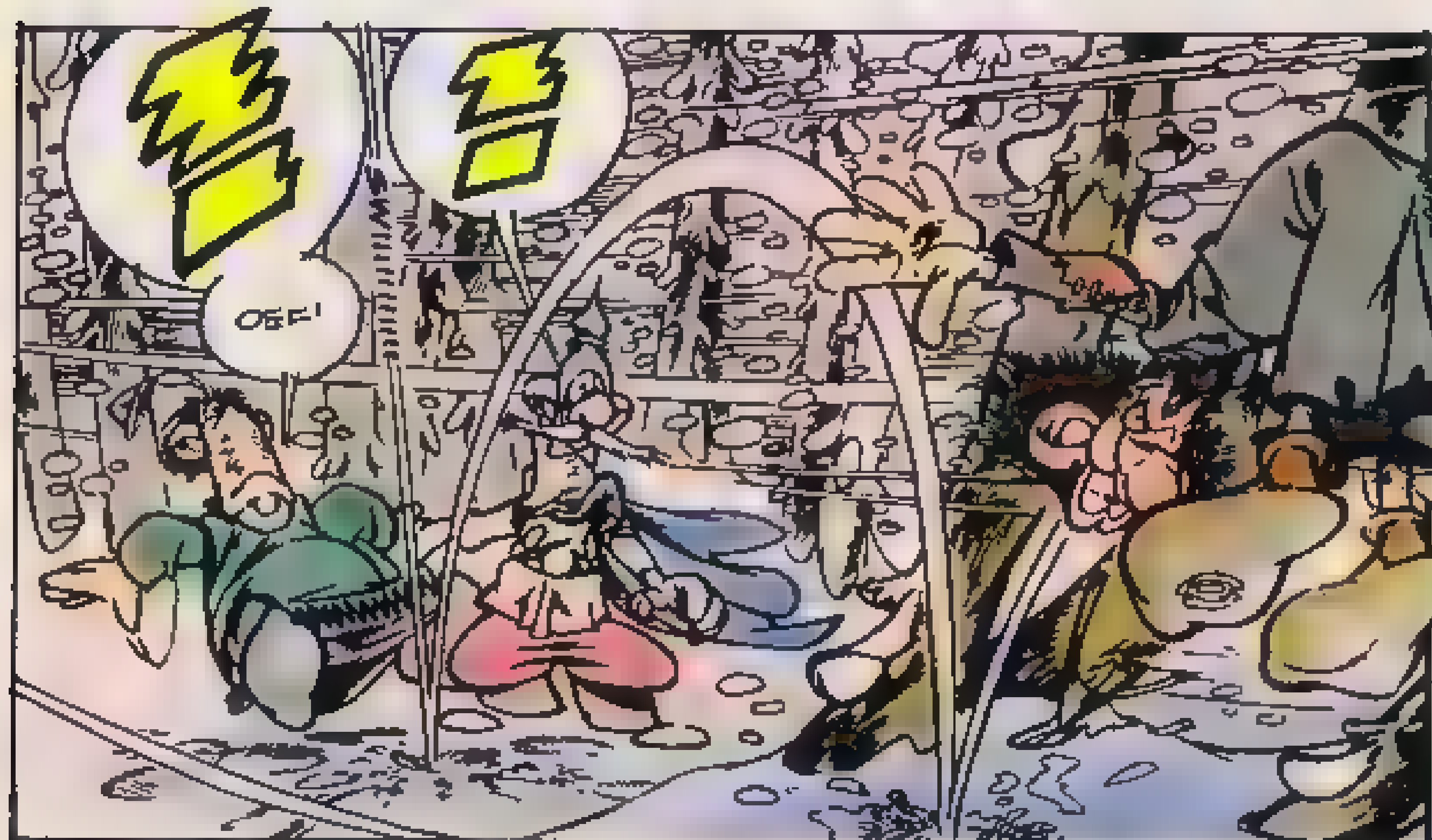

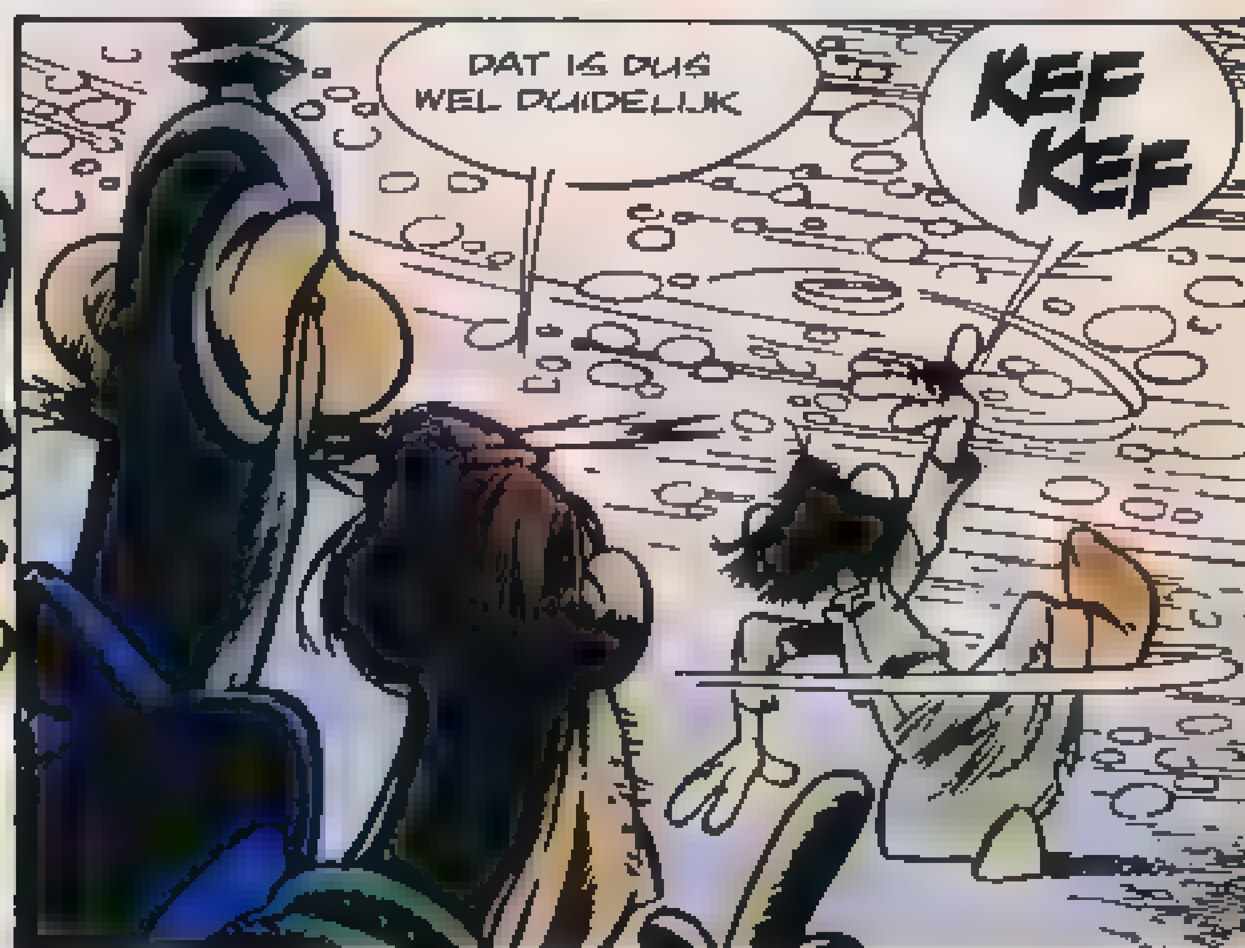
de BROERTJES SAMOVAROF & Co

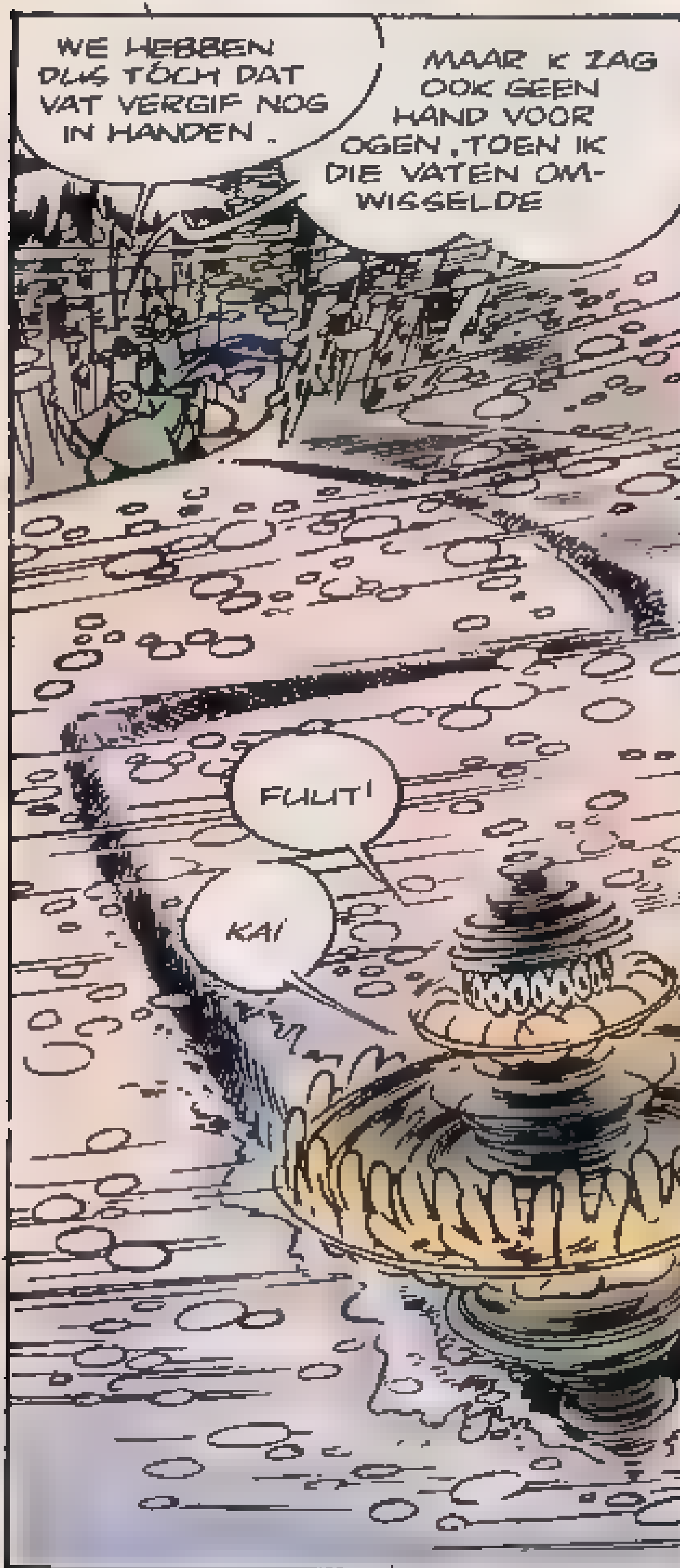
HOFLEVERANCIERS 'N ZANG & DANS

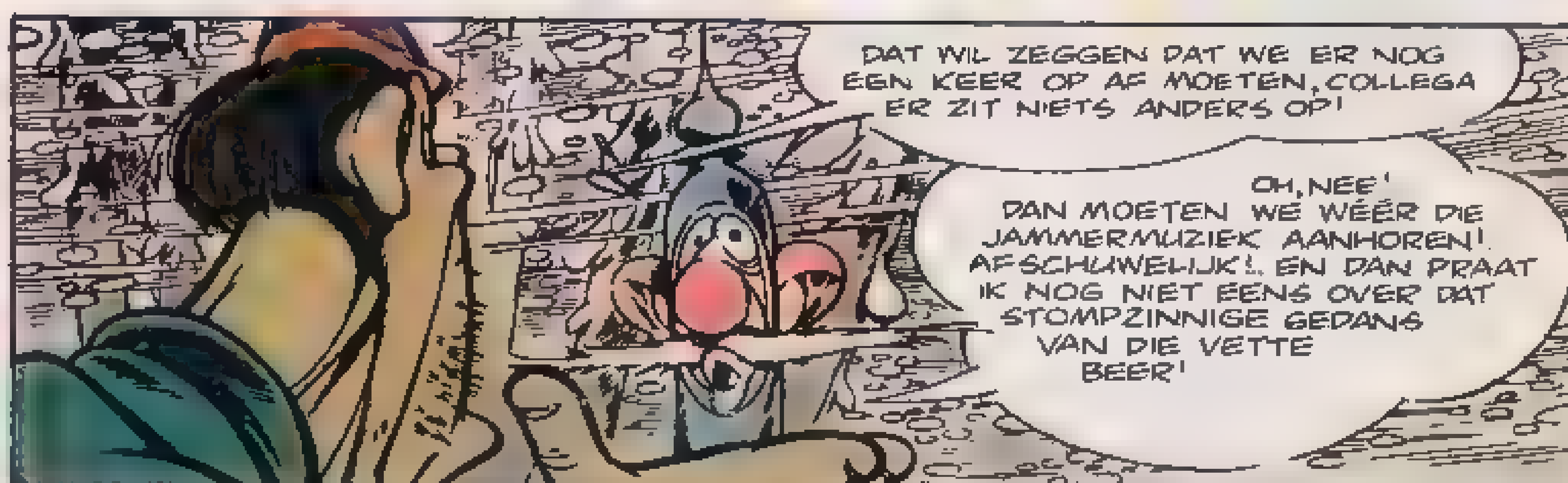
DE EERSTE ECHTE, ONVERVALSTE EASTERN

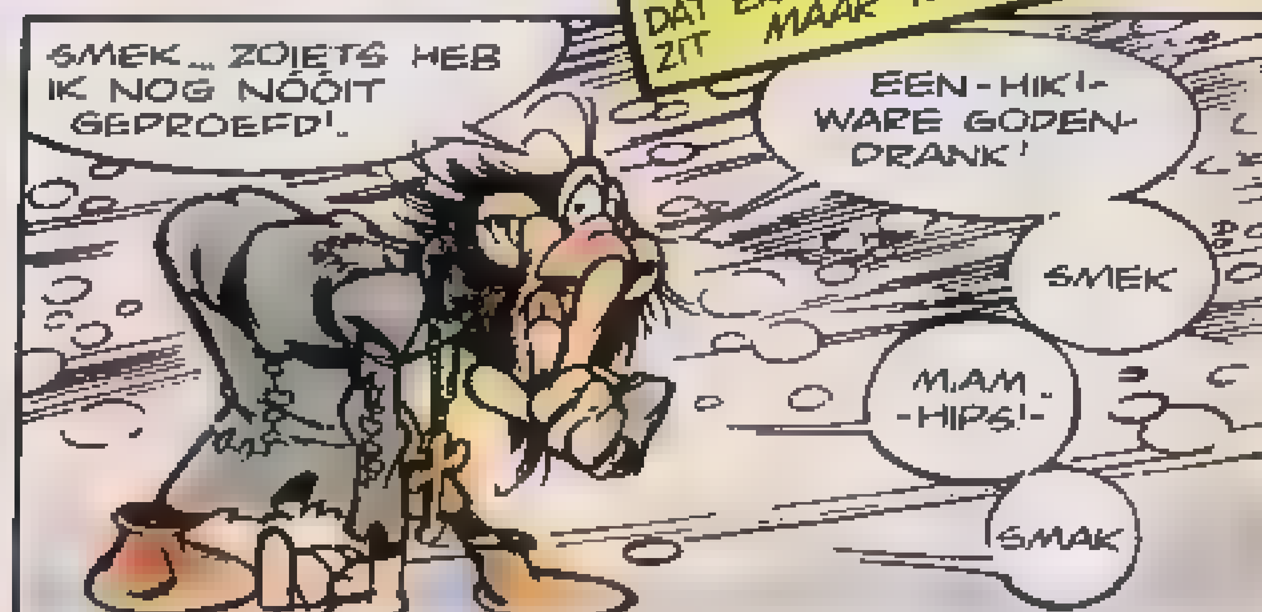

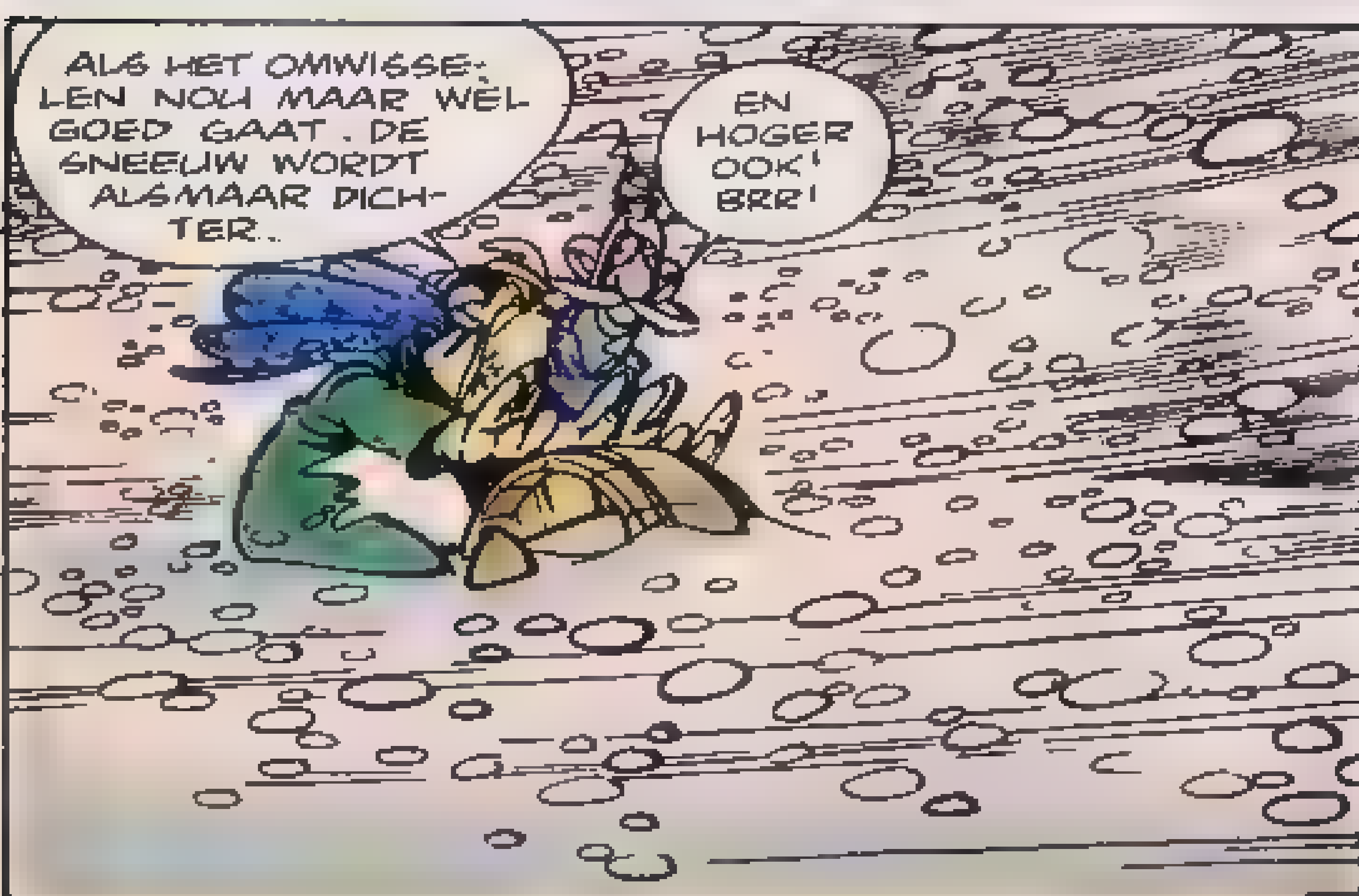

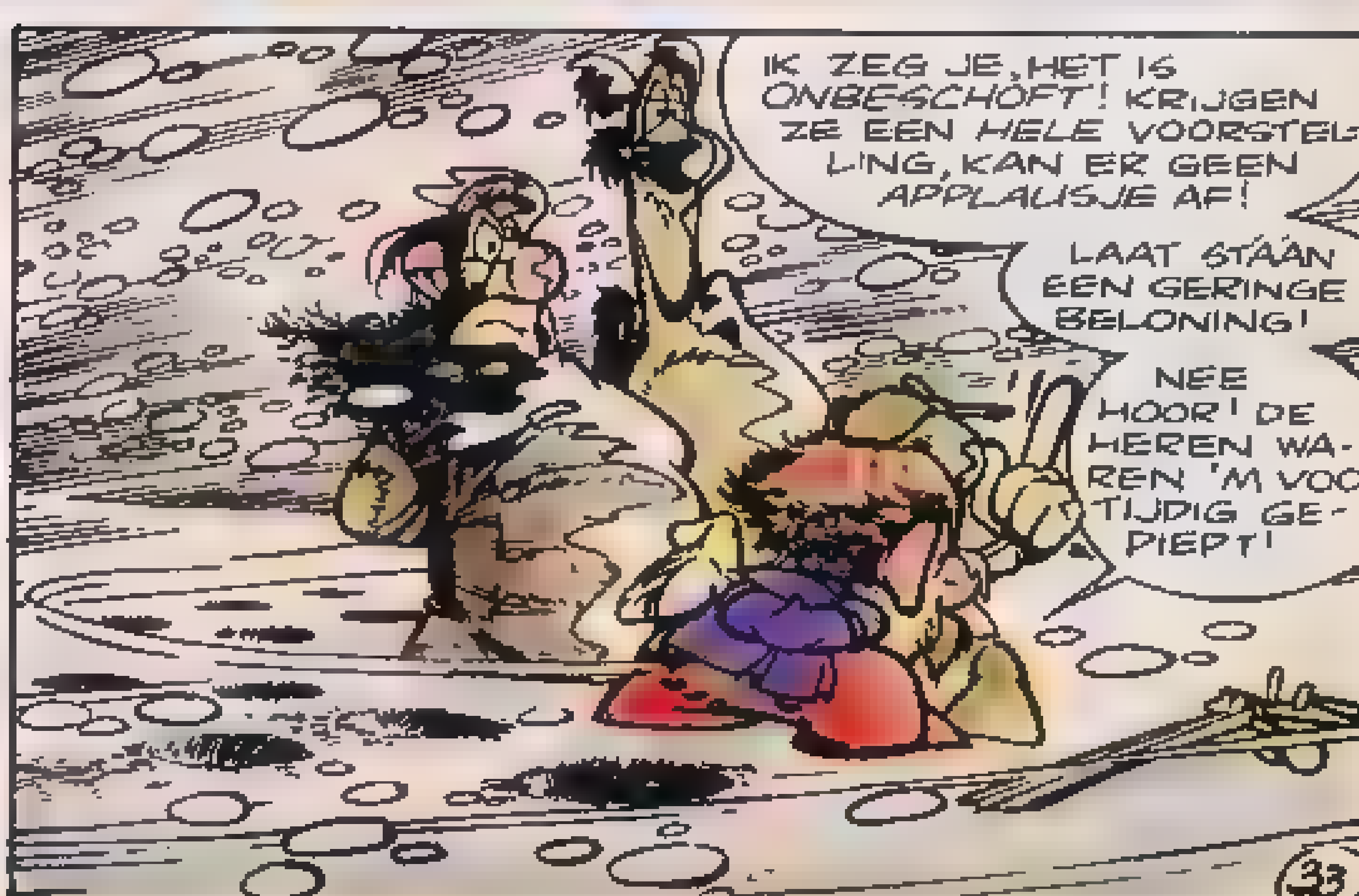

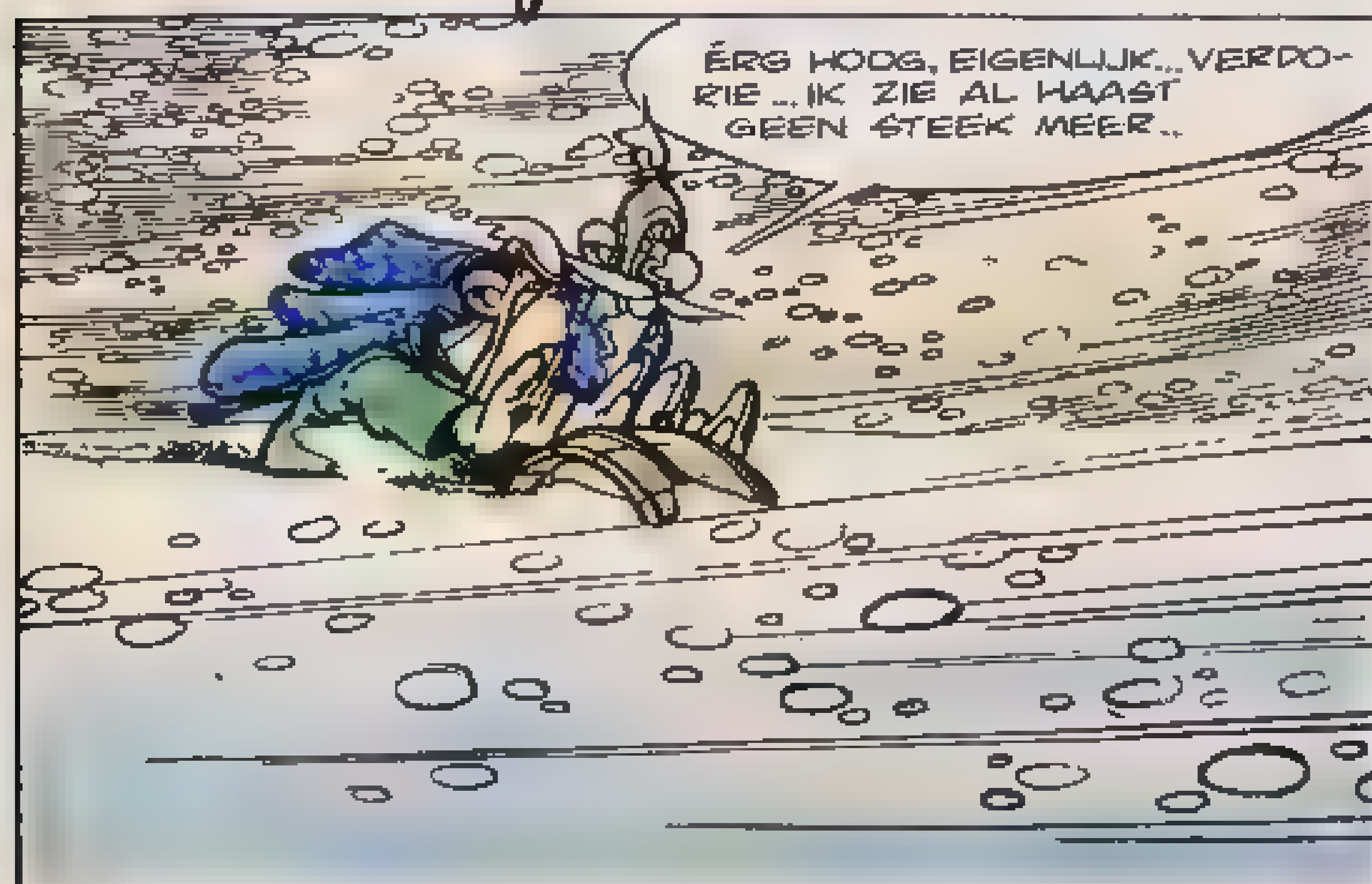

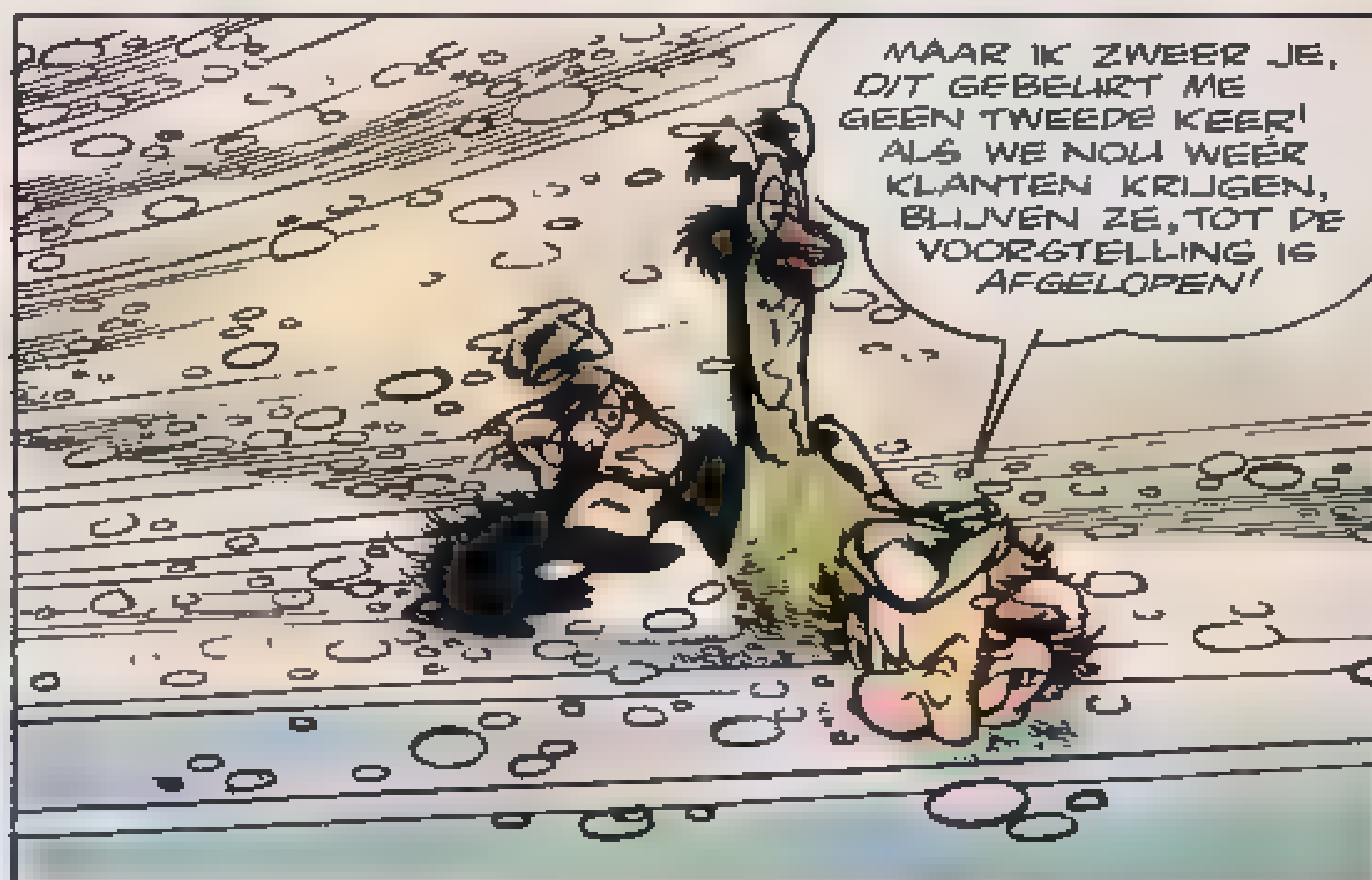

HET GESCHENK VAN DE TSAAR

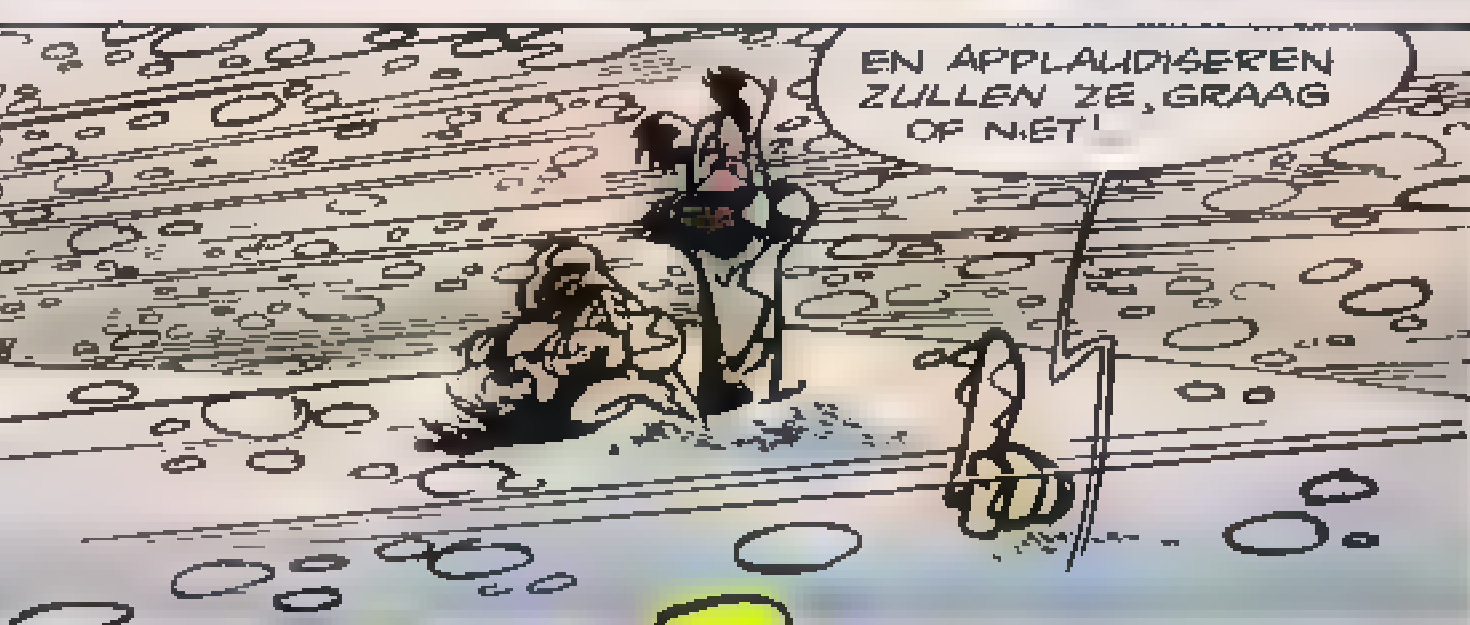
DOOR FRED A. ILSING

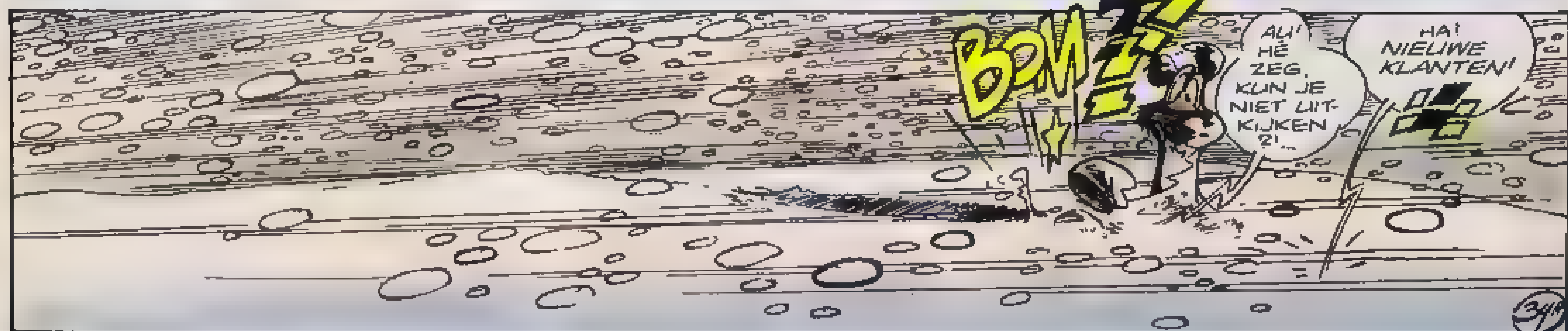
KLEUR: MARIANNE VELDHUIZEN

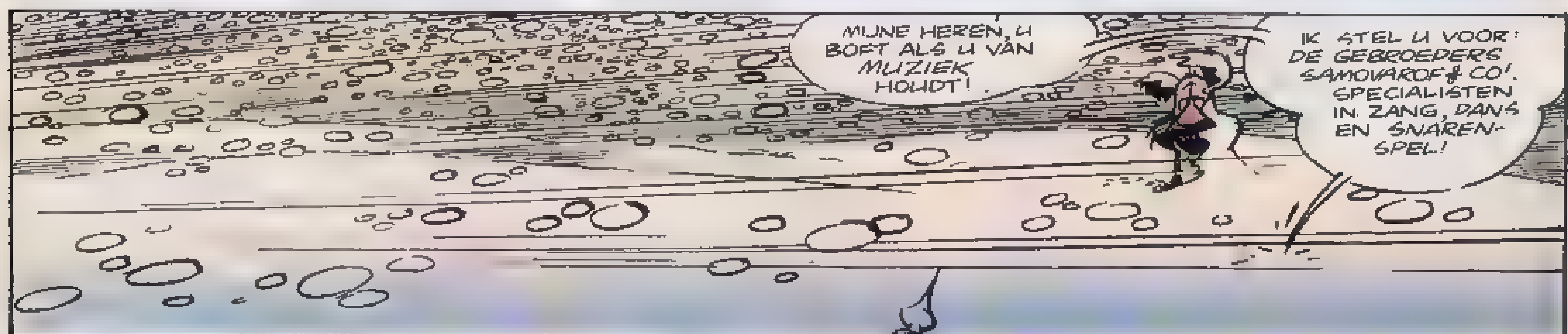

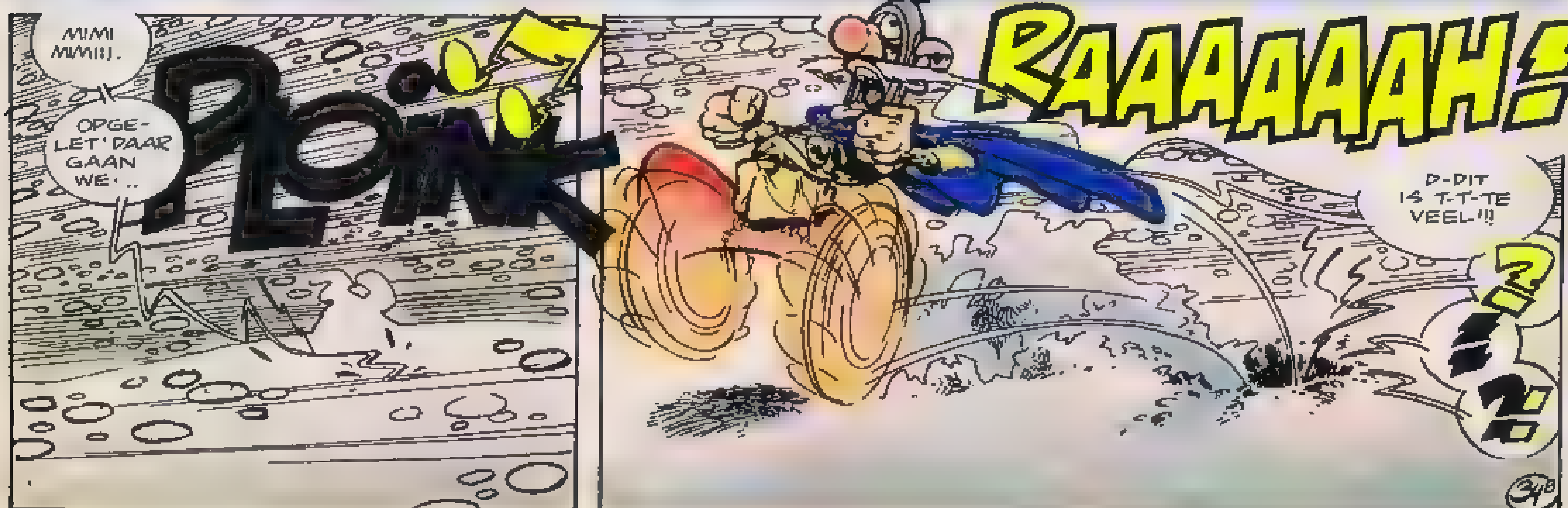

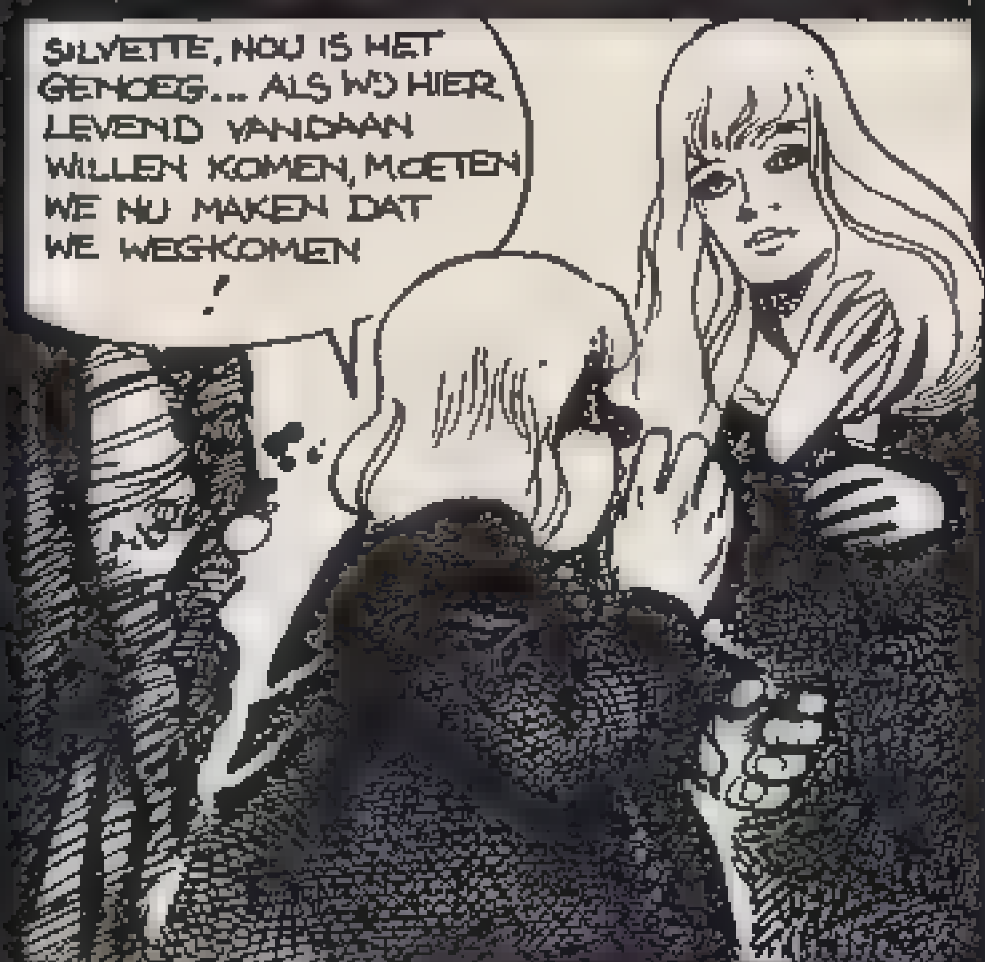

WORDT VERVOLGD

KRAAIENHOVE

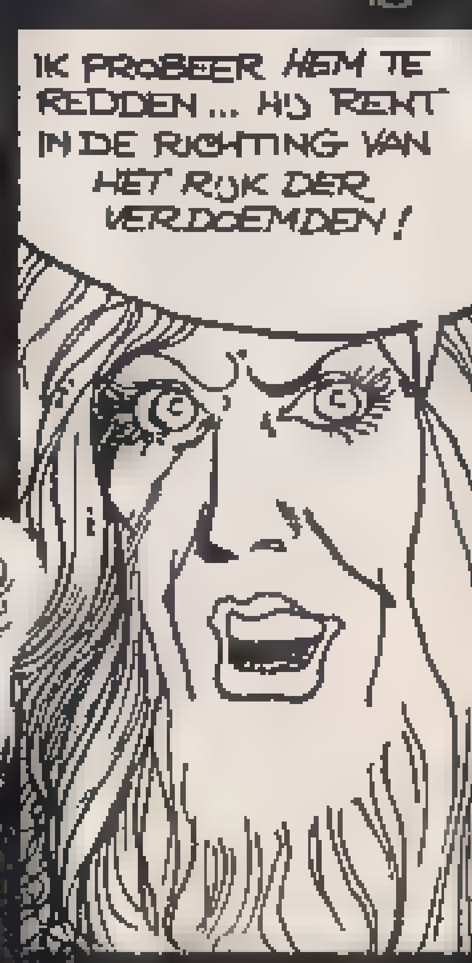

DOOR
WILLY LOHMANN

het urtonium

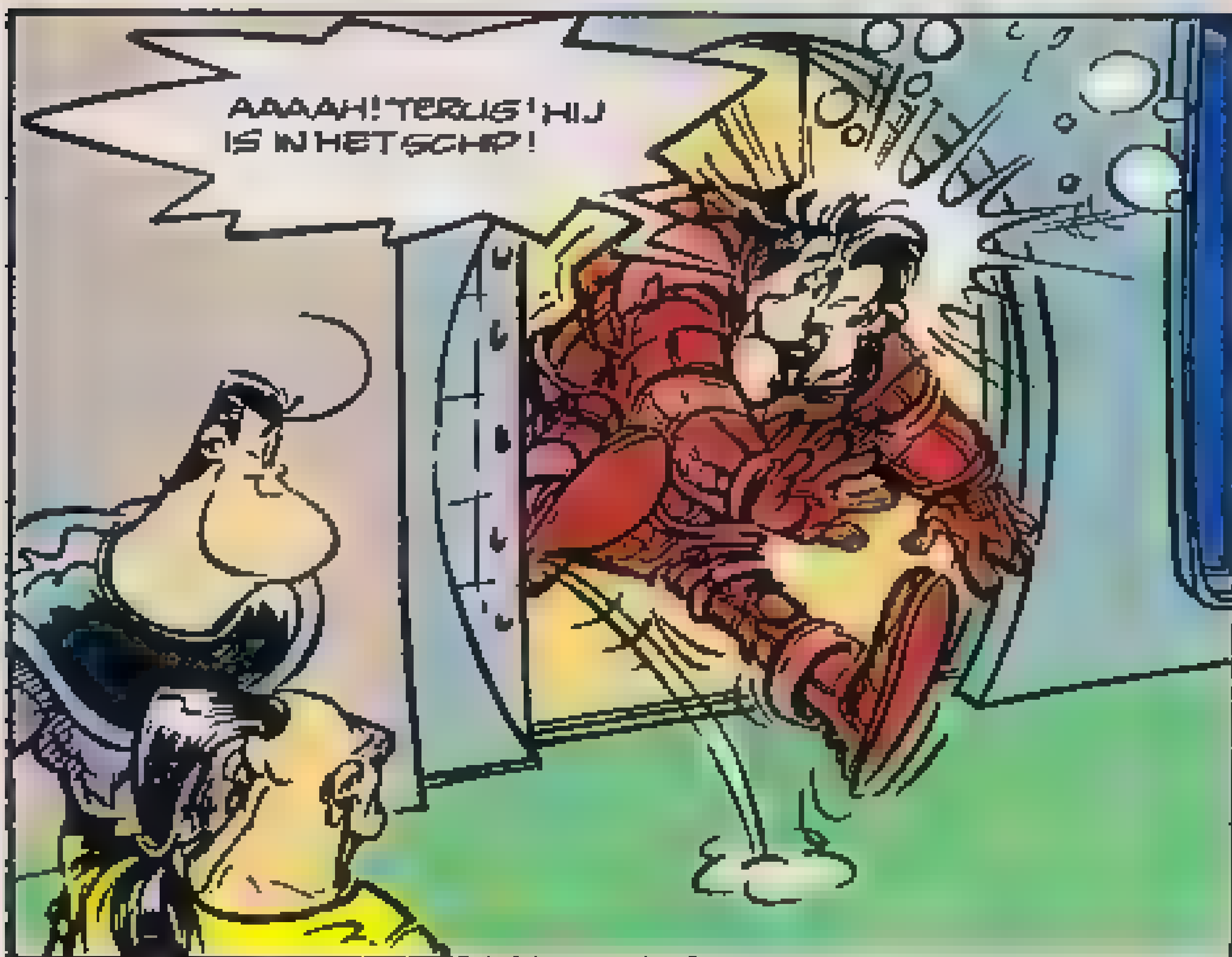
WORDT VERVOLGD

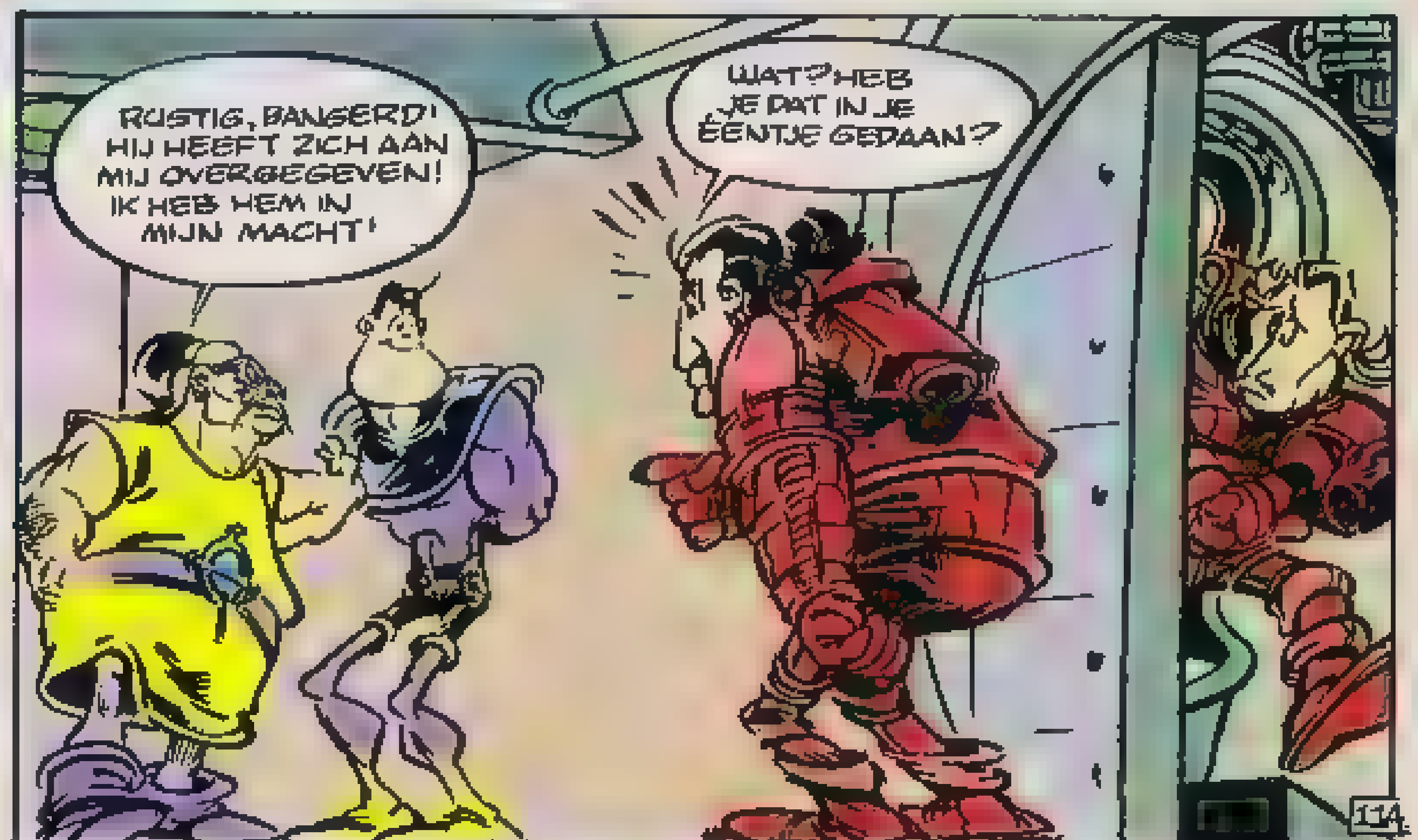
BLOOK

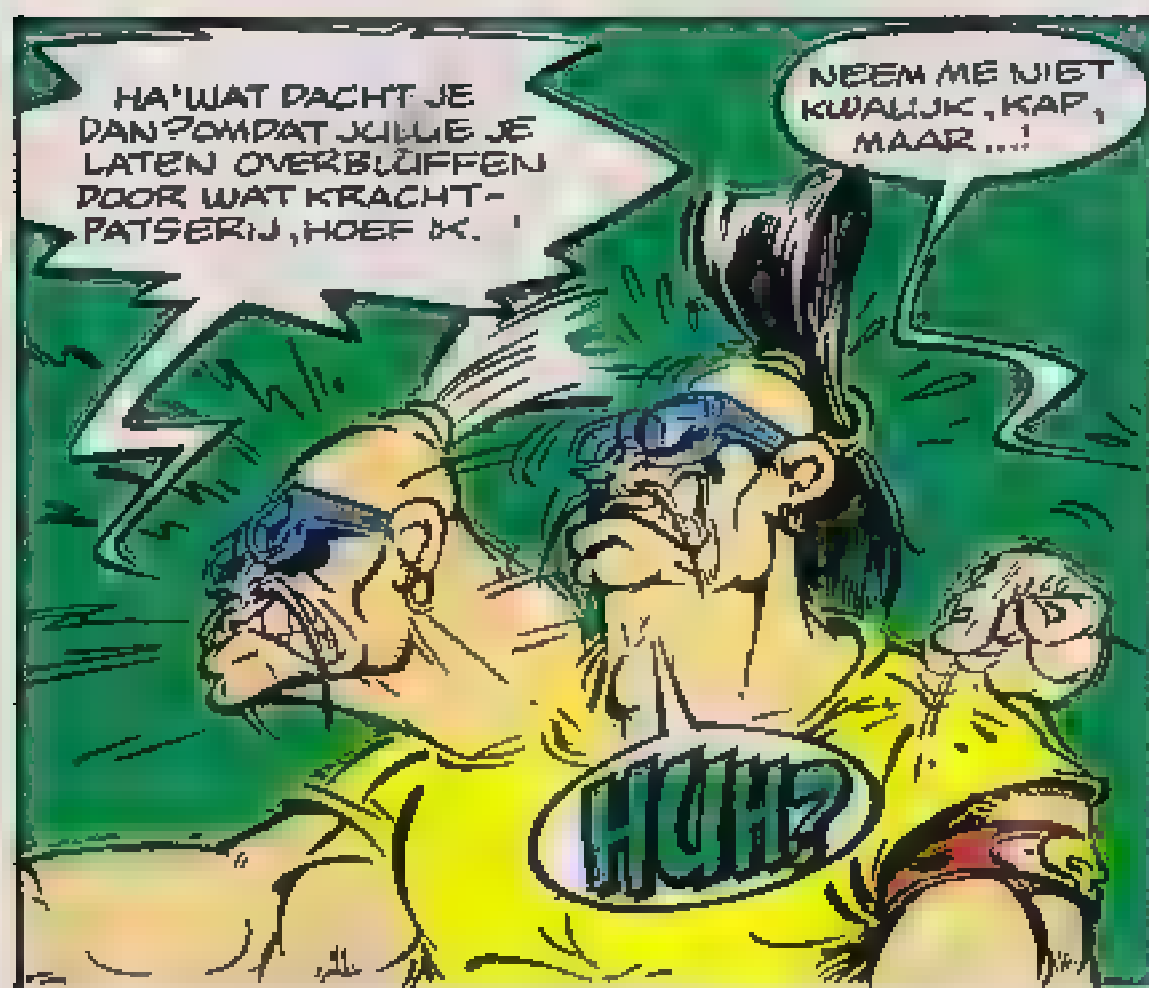

JE GEEFT JE OVER, HÈ? DUS JE GEEFT TOE, DAT TEGENSTAND ZINLOOS IS!?
DAT NIET! MAAR JULLIE ZIJN TOCH PIRATEN? DAN KUNNEN JULLIE ME NAAR PA BRENGEN!

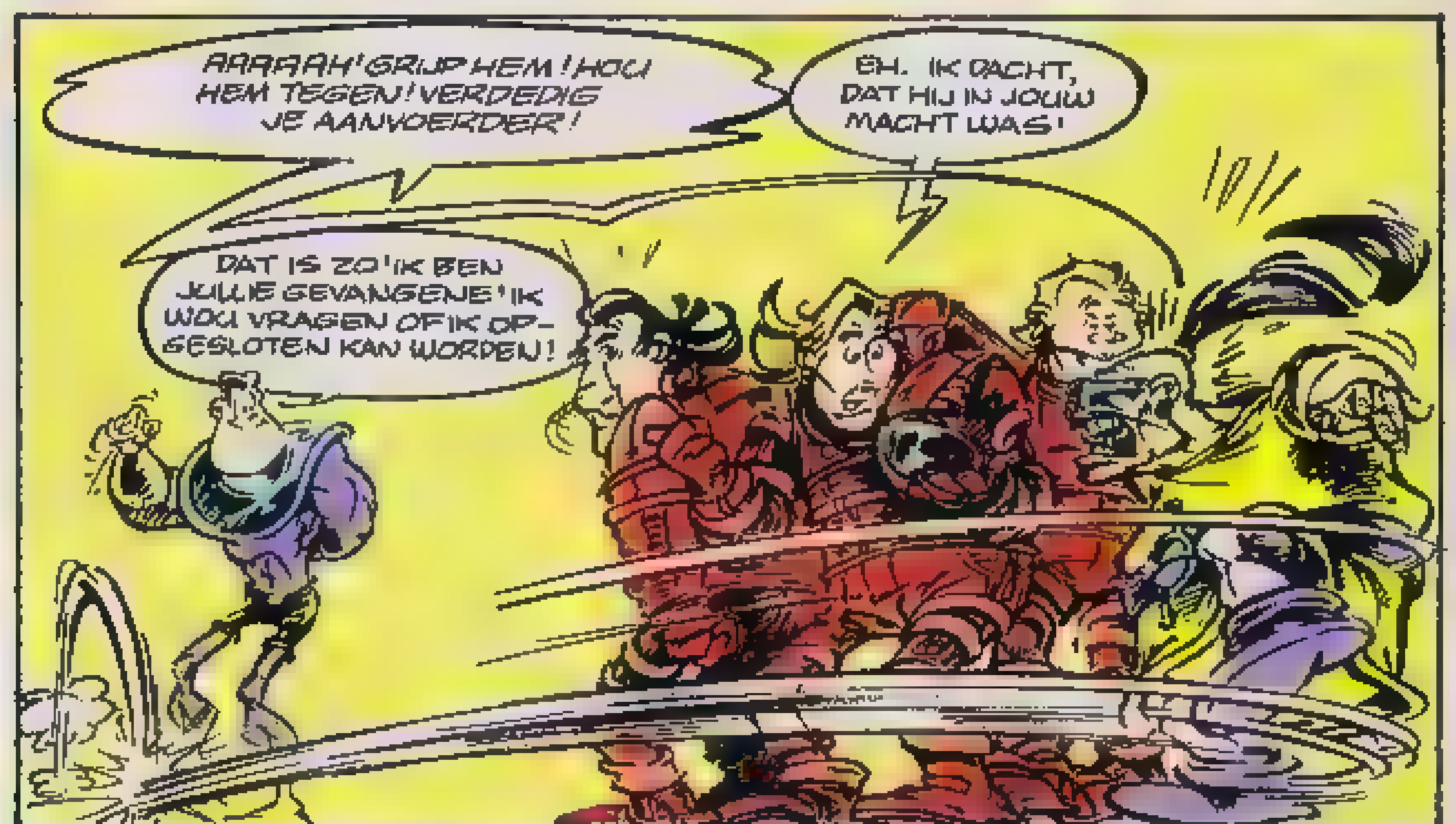

HET BESPAART ME EEN HOOP MOEITE, ALS IK GEWOON MET JULLIE MEEGA! ANDERS MOET IK AL DIE STENEN AFZOEKEN!
HAHA! ZEER VERSTANDIG, MAAT!

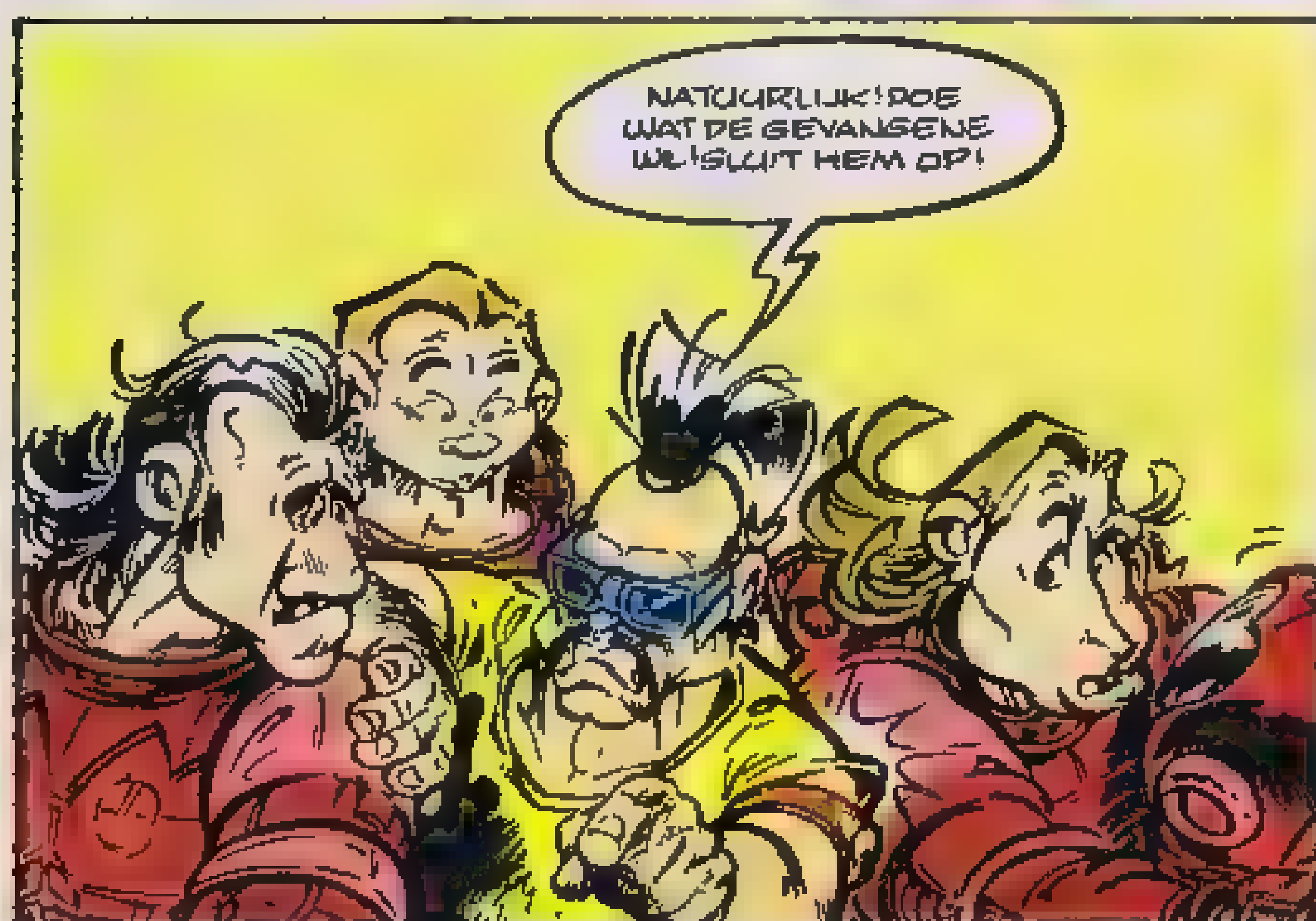

OEF! AI! AU!
ZO, ZIJN JULLIE DAAR OOK, SUKKELS! KIJK EENS WAT HIER STAAT!

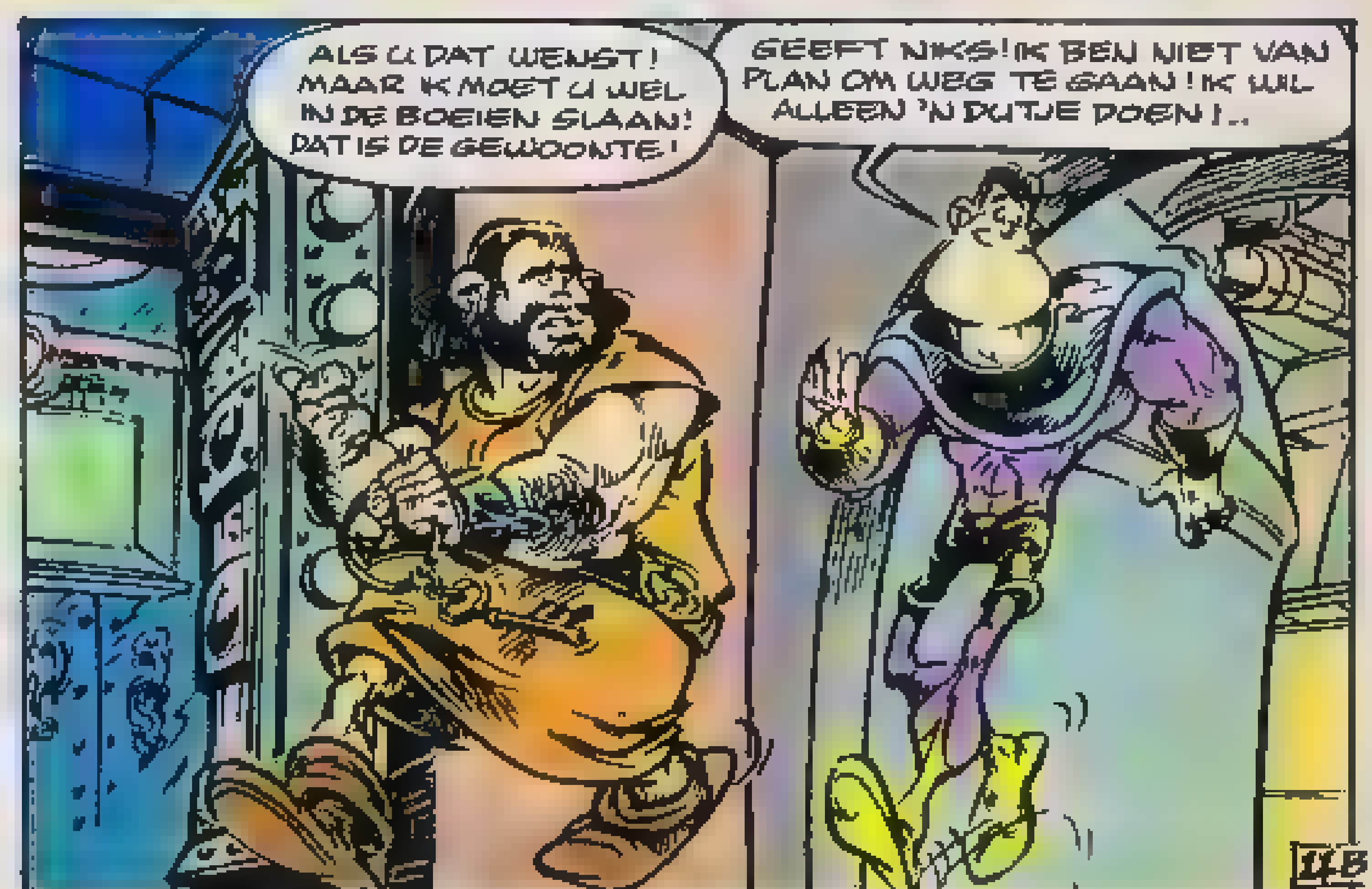

AAAAH! TERUG! HIJ IS IN HET SCHIP!

RUSTIG, BANGERD! HIJ HEEFT ZICH AAN MIJ OVERGEGEVEN! IK HEB HEM IN MIJN MACHT!
WAT? HEB JE DAT IN JE EENTJE GEDAAN?
114

HA! WAT DACHT JE DAN? OMDAT JULLIE JE LATEN OVERBLUFFEN DOOR WAT KRACHTPATSERIJ, HOEF IK...!
NEEM ME NIET KWALIJK, KAP, MAAR...!
HUH?

AAAAAH! GRIJP HEM! HOU HEM TEGEN! VERDEDIG JE AANVOERDER!
EH... IK DACHT, DAT HIJ IN JOUW MACHT WAS!
DAT IS ZO! IK BEN JULLIE GEVANGENE! IK WOU VRAGEN OF IK OPGESLOTEN KAN WORDEN!

NATUURLIJK! DOE WAT DE GEVANGENE WIL! SLUIT HEM OP!

ALS U DAT WENST! MAAR IK MOET U WEL IN DE BOEIEN SLAAN! DAT IS DE GEWOONTE!
GEEFT NIKS! IK BEN NIET VAN PLAN OM WEG TE GAAN! IK WIL ALLEEN 'N DUTJE DOEN!..
115

TEKENINGEN: JOHNN BAKKER
TEKST: DICK MATENA
KLEUR: PHILIP SOHIER

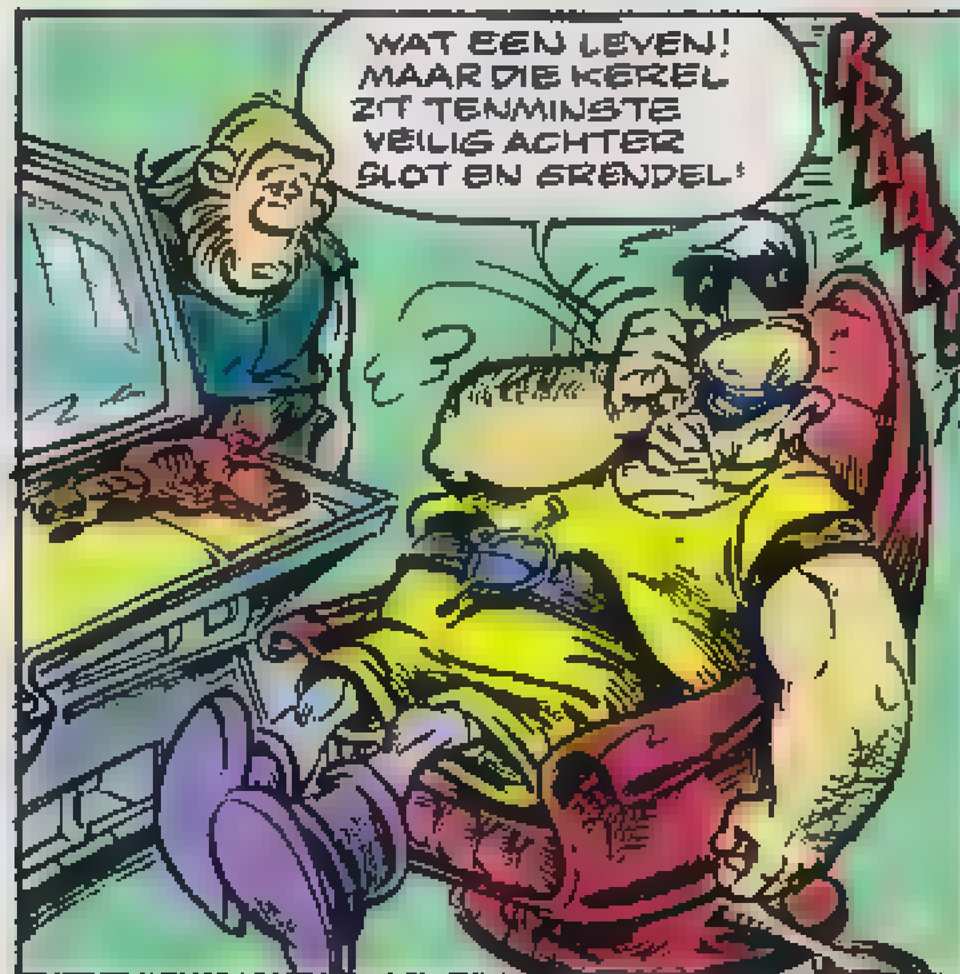
de ruimtepiraten

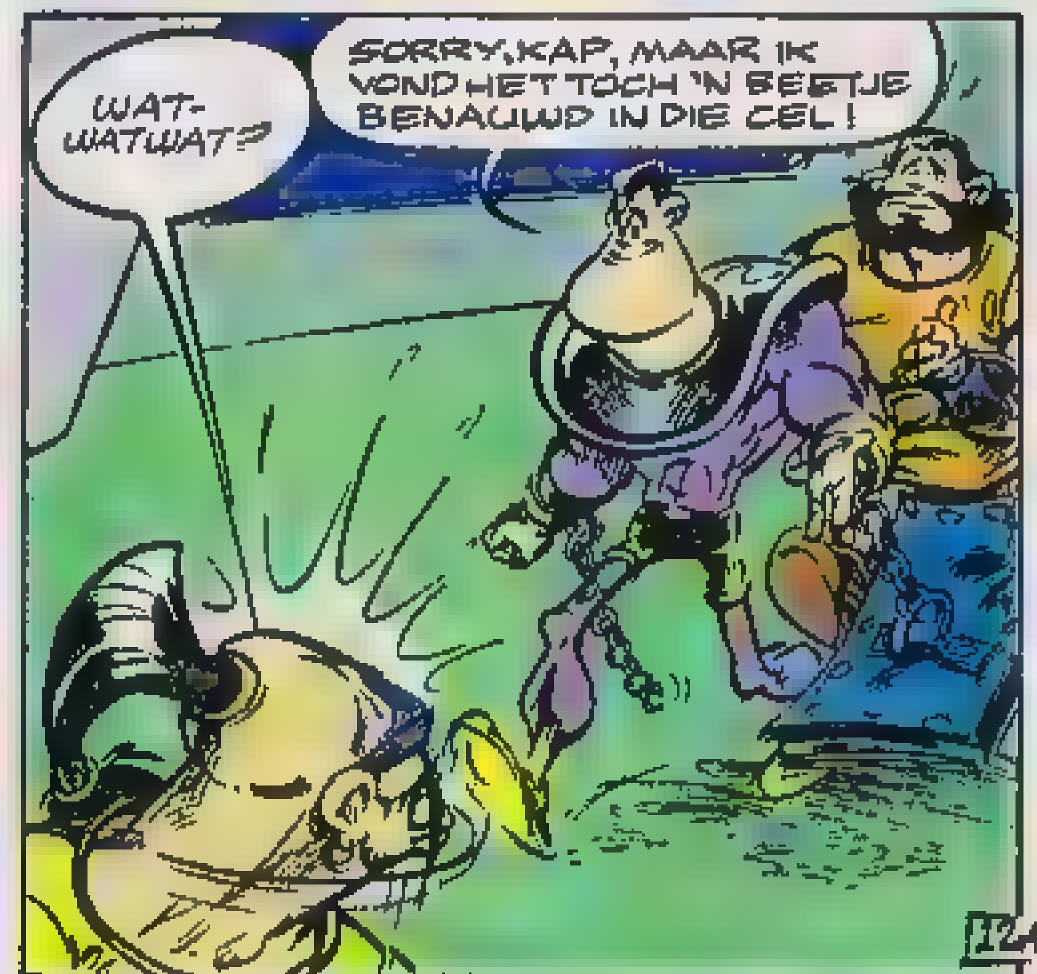

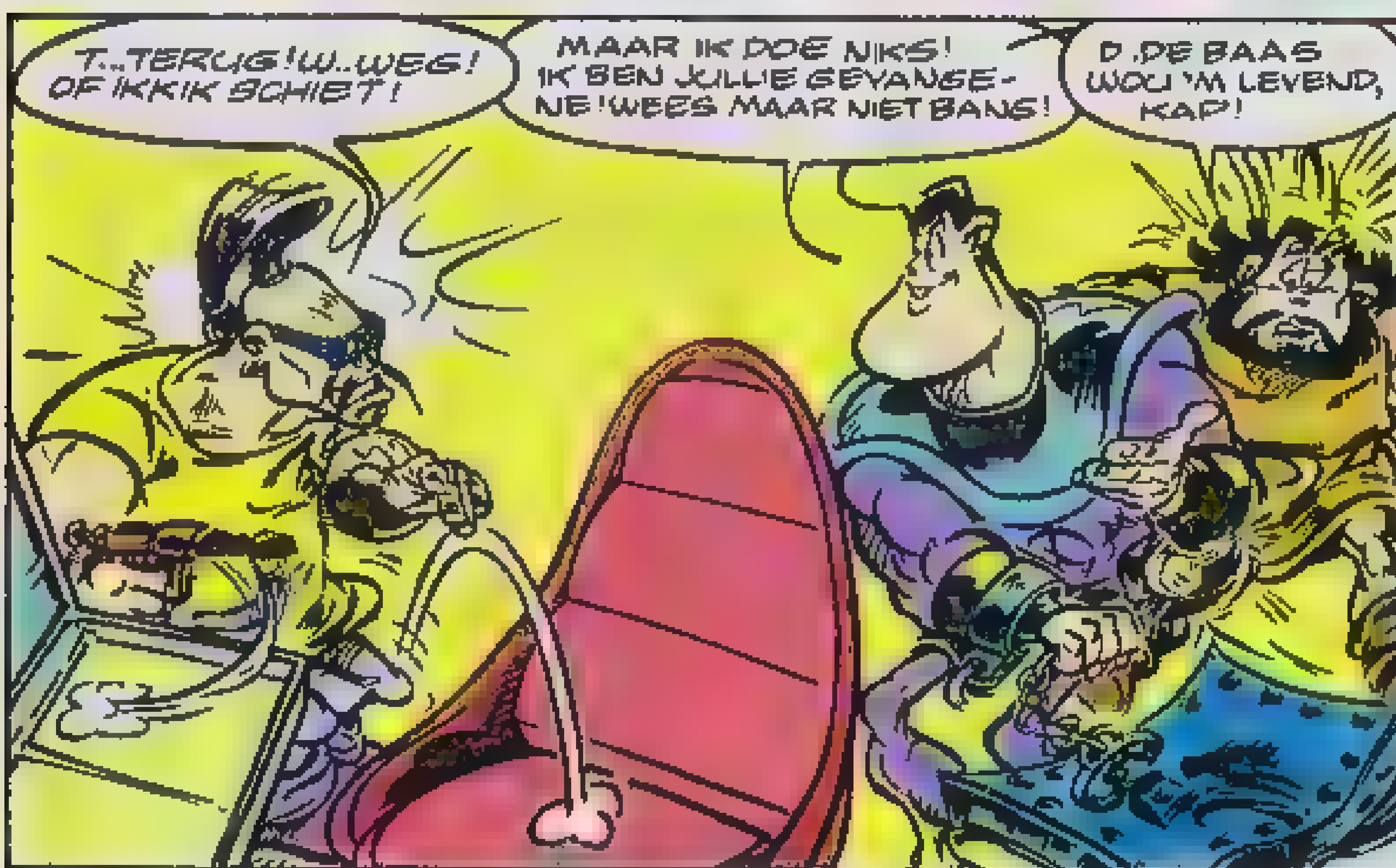

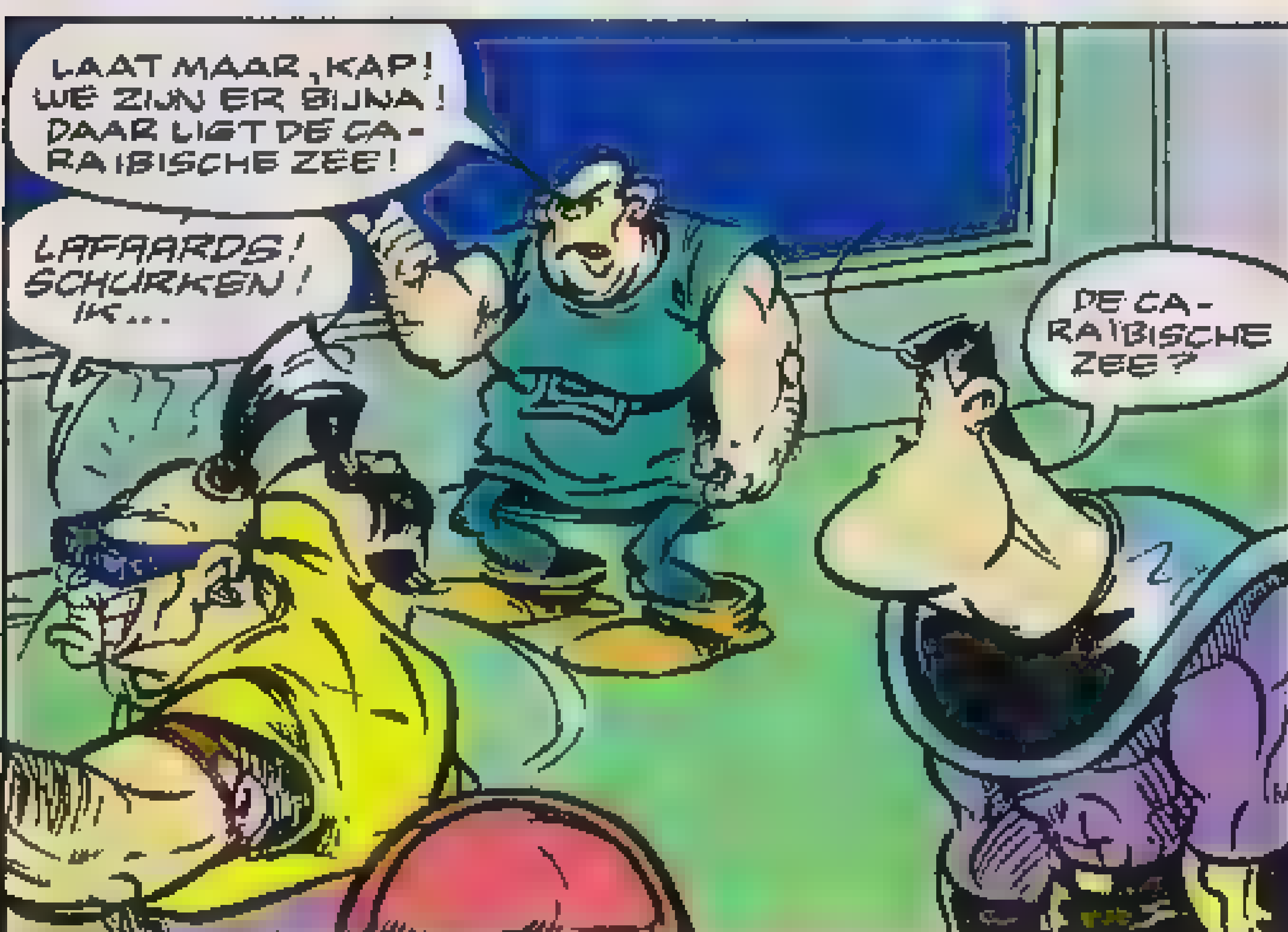

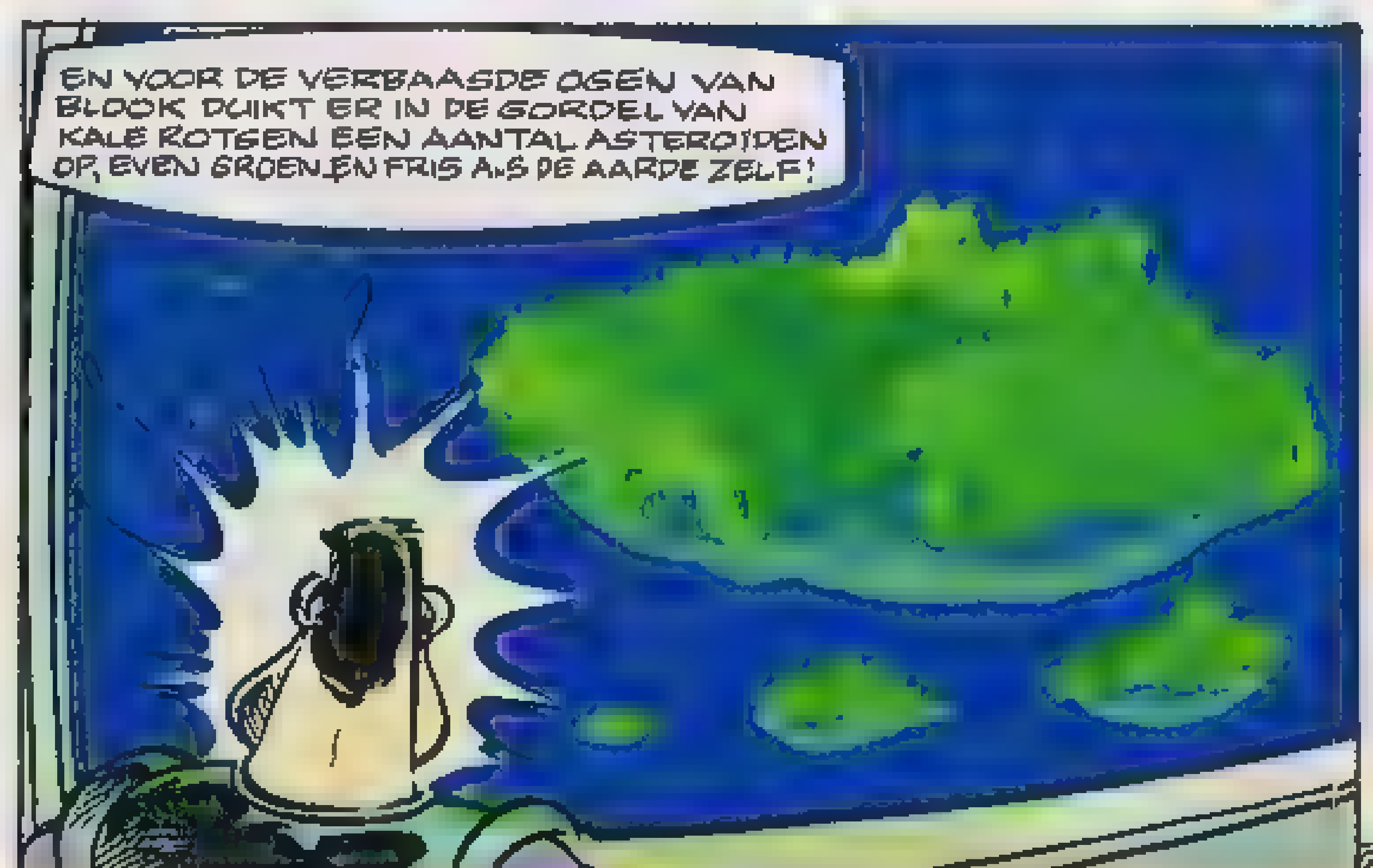

WORDT VERVOLGD

ROB PALLAND

TEKENINGEN: HERMANN
TEKST: GREG
VERTALING: ANNEMARIE BROEK

Ver-duiveld!

Allemensen, wat een heksenketel!

Ik geloof dat het alleen de stuurhut maar is...

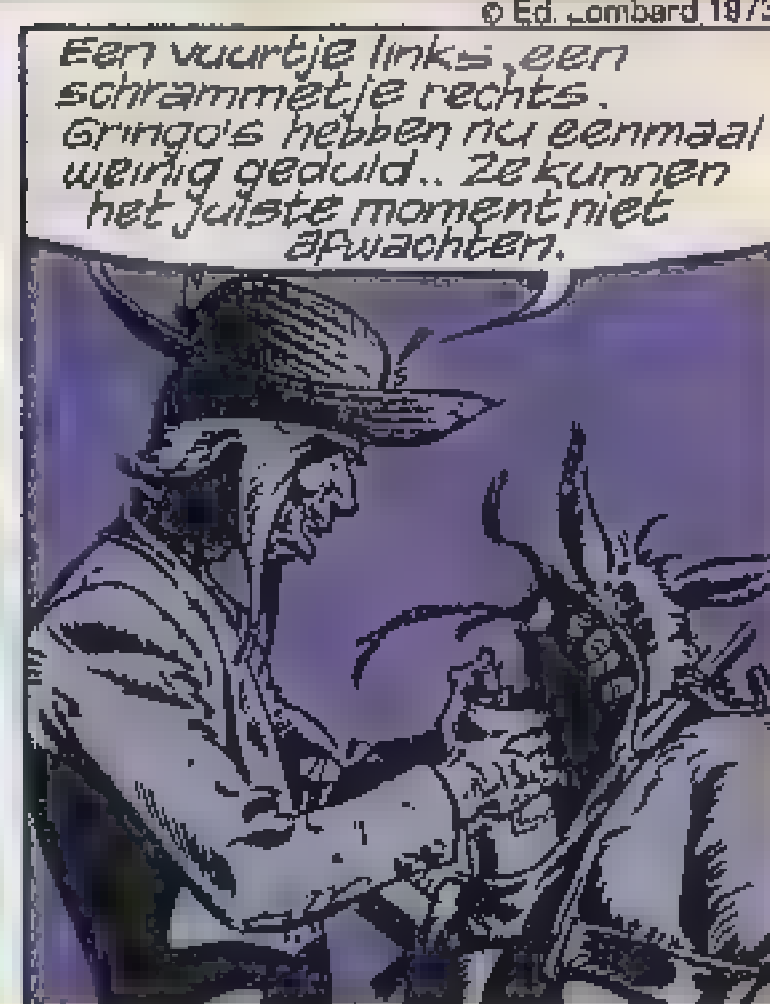

koffie en smaragden

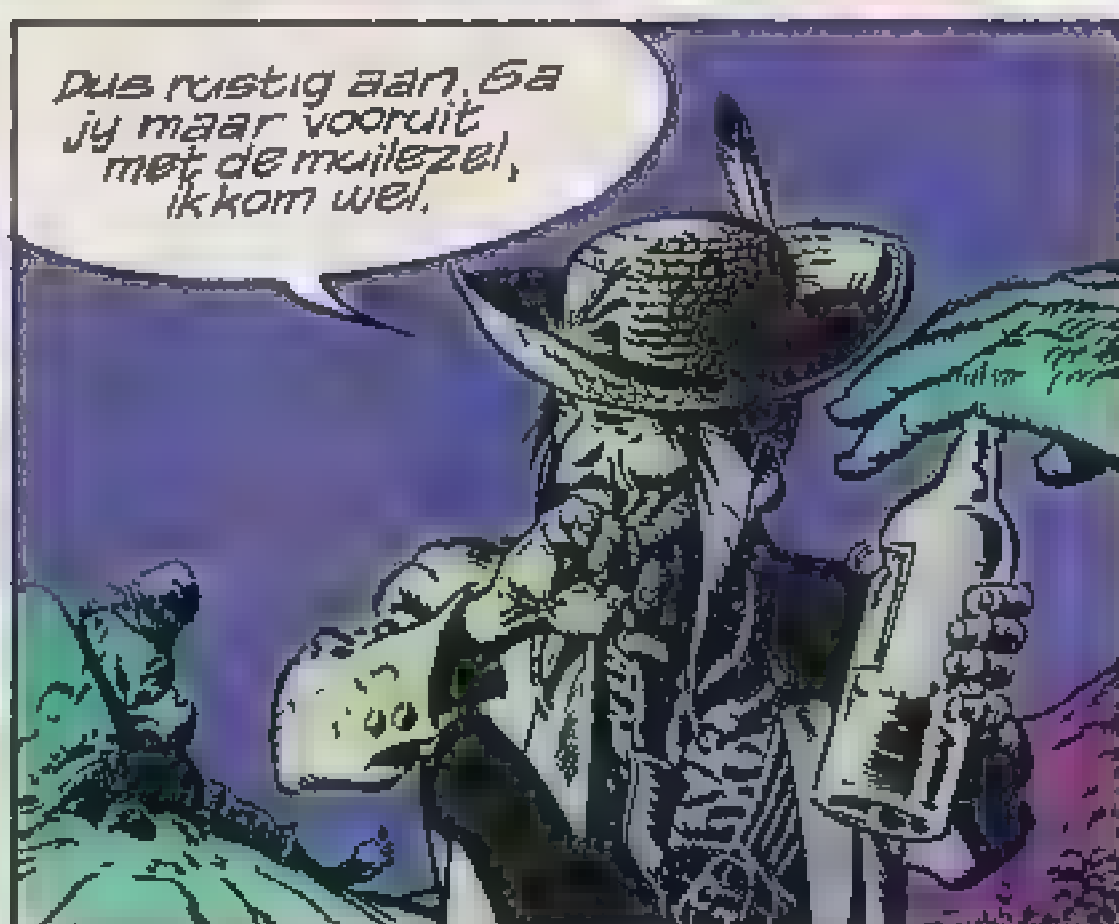

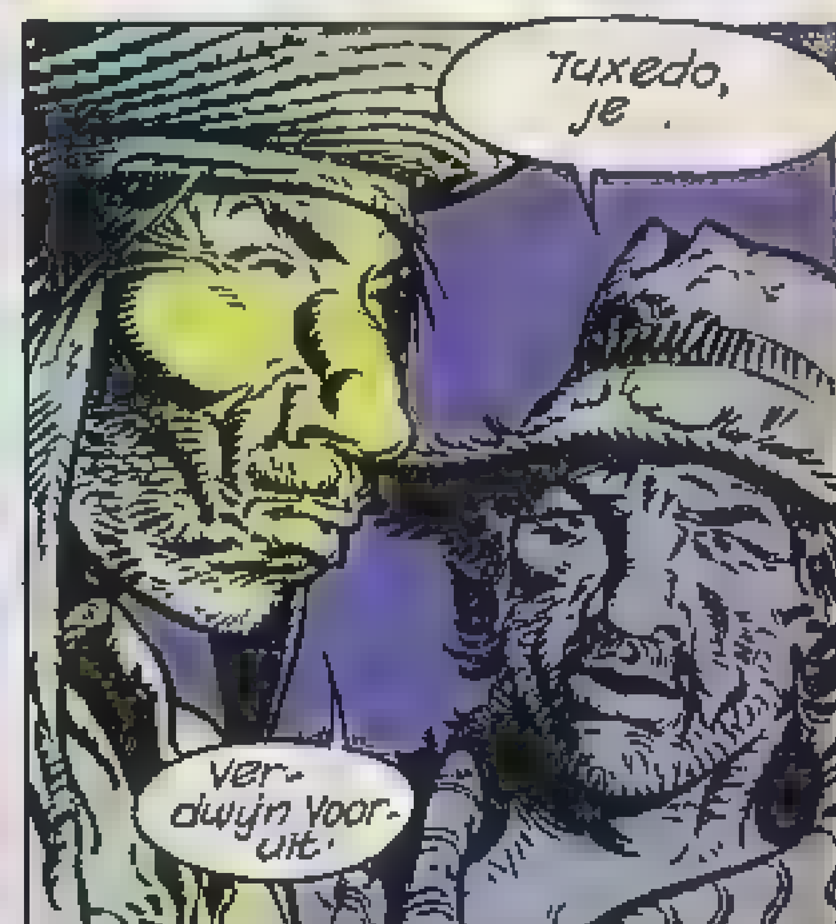

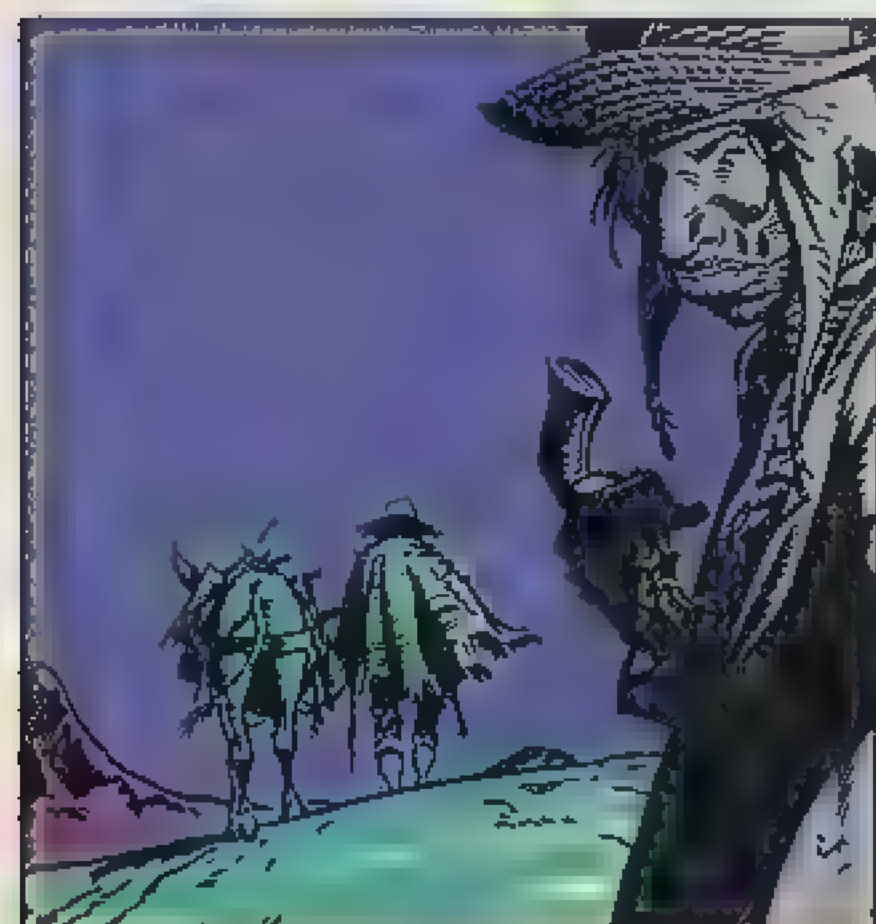

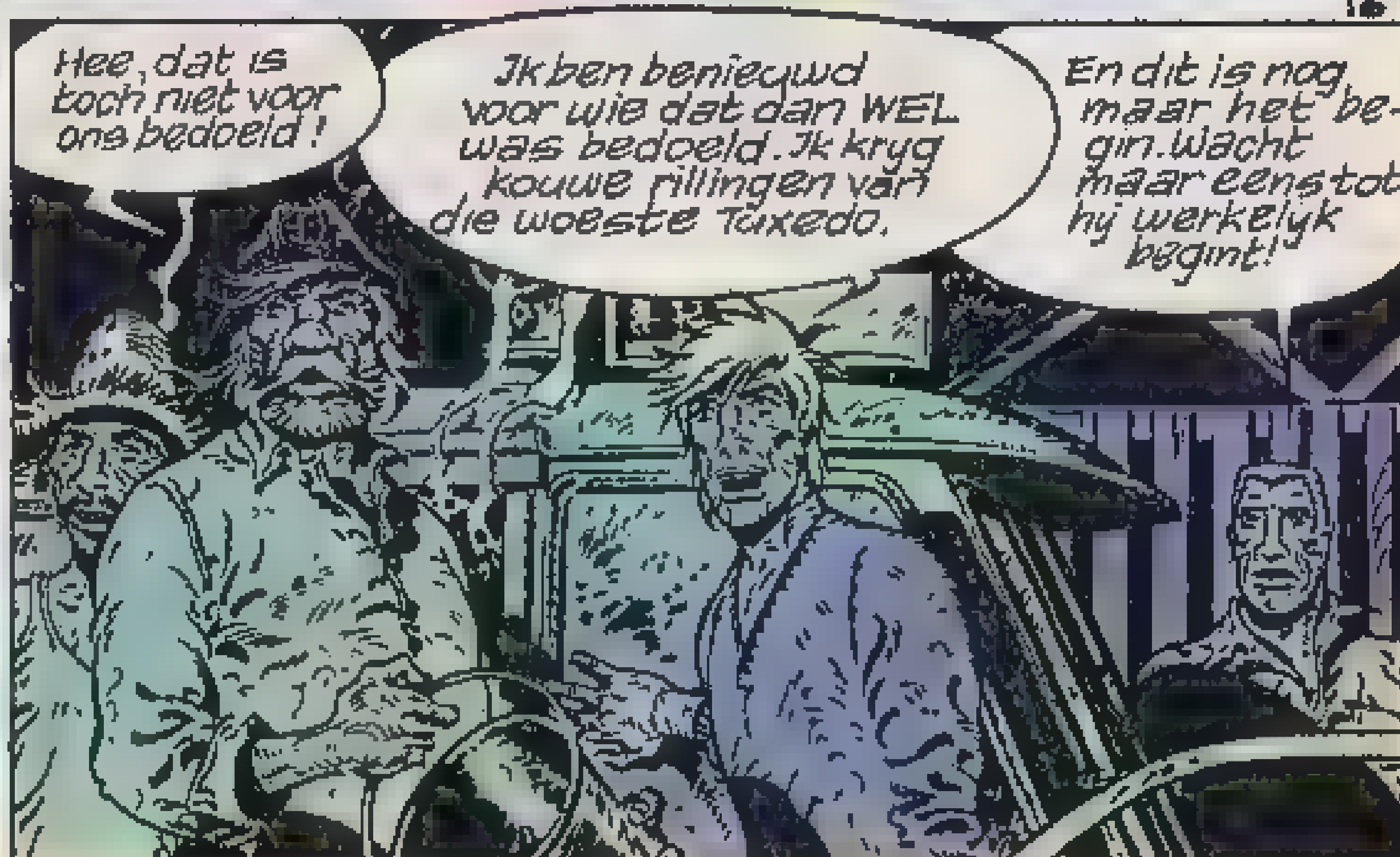

16

WORDT VERVOLGD

URIAH HEEP

Eigenlijk zouden in dit blad bepaalde groepen alleen maar besproken moeten worden door mensen die ze mooi vinden. Maar goed, er zijn nou eenmaal van die formaties die vragen om een zwart-wit benadering. Een houding van wel-leuk-maar-niet-om-over-te-gillen past daarbij niet. Eén van die groepen is Uriah Heep. Ik heb wat tegen die jongens. Nou ja, niet tegen de jongens, maar tegen de muziek. Ik ben ervan overtuigd dat de elpees van Uriah Heep bij hardrockmaffe figuren in zullen slaan als een bom. Persoonlijk kan ik er geen seconde vreugde aan beleven. Alle originaliteit houdt de groep angstvallig buiten de deur. Wat er overblijft, is één bonk massief, fantasieloos geluid. Op geen enkele plaat van Uriah Heep die ik ken (ik bezit er vier, de eerste drie mis ik), heb ik een interessant stukje muziek gevonden of het zou Easy Livin' van de elpee Demons And Wizards moeten zijn. Een nummer dat je tenminste bijblijft. En ik ben dan meteen beland bij het grote manco van de groep: de herkenbaarheid. Die is op bijna elke langspeler ver te zoeken. Alle nummers ben je zo weer vergeten omdat de groep geen enkele verrassing in het spel brengt. Mick Box (leadgitaar en zang), David Byron (zang en percussie), Ken Hensley (orgel, slidegitaar, zang), Gary Thain (bas) en Lee Kerslake (drums) beperken zich tot het bewandelen van volledig platgetreden paden. Toch doen die platgetreden paden het goed. De elpees van Uriah Heep vliegen momenteel de deur uit. De laatst uitgebrachte heet Sweet Freedom. Inmiddels al weer de zevende langspeler, niets wordt ons bespaard. Tja, wat moet je nou over die plaat schrijven. Als ik op papier zette wat ik werkelijk dacht, zou ik waarschijnlijk meteen de hele horde Uriah Heep-fans op mijn nek krijgen. Laat ik dus voor de verandering maar eens een paar positieve regeltjes op schrift stellen, al krijg ik ze moeilijk uit mijn pen.

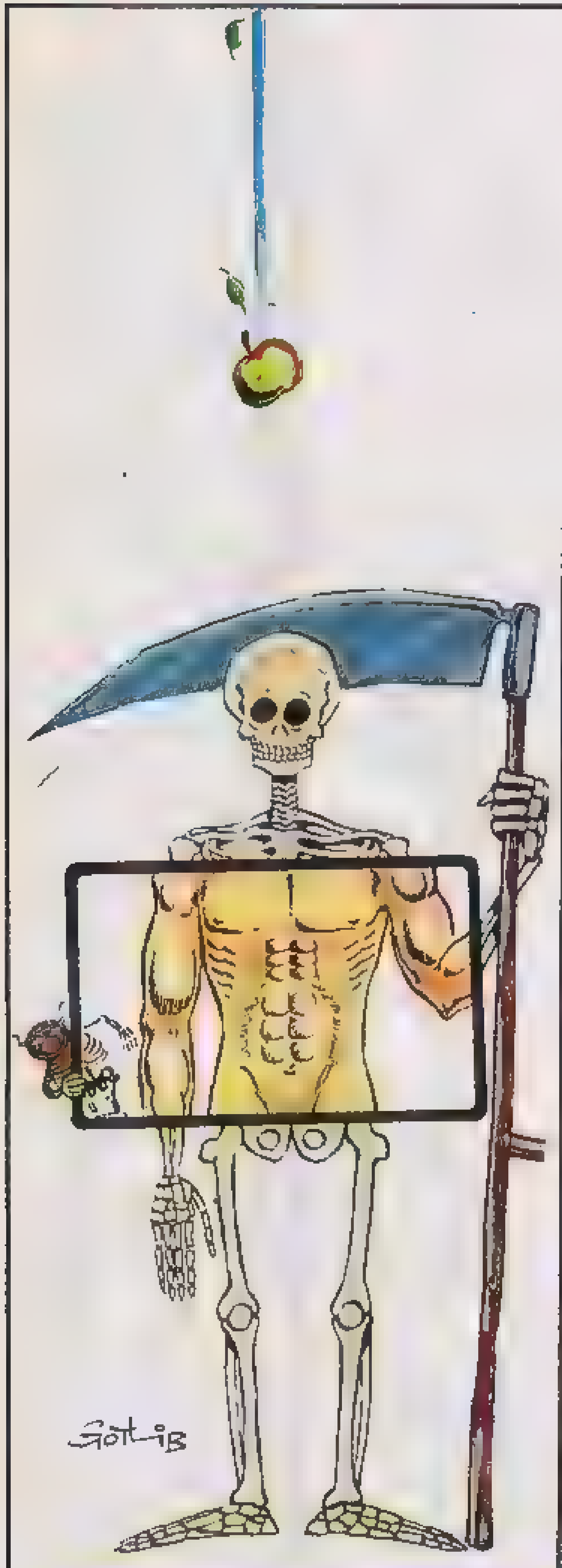
Het eerste wat je na het beluisteren van de vorige platen aan Sweet Freedom opvalt, is dat er een kleine muzikale revisie heeft plaatsgevonden, die resulteert in iets minder karakterloze stukken. Meer melodie, meer pop. Ook de zang van David Byron komt beter uit de verf. Een Mick Jagger of een Robert Plant zal hij wel nooit worden, maar hij is in elk geval meer in vorm dan op Magician's Birthday. Van Sweet Freedom is inmiddels ook een single getrokken. Steelin', het tweede nummer van kant één, moet de grote opvolger van Easy Livin' (vijfde op de Veronica Top Veertig!) worden. Jammer genoeg voor de groep zal dat niet gebeuren. Ik zie het nummer niet eens in de hitparade belanden. Er is nog gerechtigheid. Ja, zul je zeggen, wat moet ik nou met die twintig gulden die ik in de zakken van de jongens van Uriah Heep wilde laten verdwijnen, die ik aan Sweet Freedom wilde uitgeven. Mijn raad is, besteed ze aan Goat's Head Soup van de Stones, Berlin van Lou Reed, Mott van Mott The Hoople of aan Boulders van Roy Wood. Blijf je Uriah Heep trouw? Doe dan je voordeel met de hieronder volgende discografie. Maar ik heb je gewaarschuwd!

Tekst: Jan de Rooij

DISCOGRAFIE
Very 'Eavy... Very 'Umble (1970)
Salisbury (1970)
Look At Yourself (1971)
Demons And Wizards (1972)
The Magician's Birthday (1972)
Live (1973)
Sweet Freedom (1973)

PEP 's lonely hearts club

Een nieuwe film van John Huston is altijd een hele gebeurtenis. Huston heeft dan ook een lange reeks bijna allemaal zeer bezienswaardige films op zijn naam staan. Je hebt er vast wel een aantal gezien. Denk maar eens aan Moby Dick, The Misfits (met Marilyn Monroe!) en The Bible. Met The Mackintosh Man lost Huston de hoog gespannen verwachtingen niet in. Zelfs het optreden van Paul Newman — een toch altijd boeiend acteur — vergoedt weinig. Een slechte film dus? Nee, dat zeker niet. Wel een film die door iedere andere regisseur gemaakt had kunnen worden. De film speelt zich af in Engeland. Hoofdpersoon is Rearden (Paul Newman) die in opdracht van een zekere Mackintosh (Harry Andrews) diamanten ter waarde van 140.000 dollar steelt. Hij wordt betrapt en belandt na een rechtszaak in de gevangenis. Een bende, die zich de Uitbrekers noemt, bevrijdt hem tegelijk met de Russische spion Slade (Ian Bannen). Samen worden ze naar een villa in Ierland gebracht. Rearden wordt hier van dubbelspionage beticht, verwacht dat hij zal worden vermoord en neemt de vlucht na eerst het landhuis in brand te hebben gestoken. Dan roept hij de hulp in van Mrs. Smith (Dominique Sanda), de dochter van Mackintosh. Samen gaan ze de Uitbrekers te lijf. Nee, een erg boeiende thriller is deze film van John Huston niet geworden. We hebben er wel eens betere gezien. Live And Let Die bijvoorbeeld, de nieuwe James Bond. Meer over deze film de volgende week.

PEP

DE NIEUWE BOMMEL, *„MET UW WELNEMEN", is wel een beetje een grote barribal: het boek is maar liefst 37 cm breed en 30 cm hoog! Uitgeverij DE BEZIGE BIJ wilde voor éèns en voor altijd die lieden de mond snoeren, die vonden dat in de totnogtoe verschenen Bommelpockets de stripplaatjes veel te klein stonden afgedrukt. De tekeningen van Marten Toonder zijn nu op het formaat weergegeven waarin ze getekend zijn, en onder die grof gerasterde grepen uit het leven van een Heer en zijn vriendje staat de tekst gezet in regels, die op mij een buitengewoon lange indruk maken. Ik moet — of dit suggestie is, weet ik niet, misschien ben ik toch erger bijziende dan ik dacht — ik zei, ik moet mijn hoofd bewegen om van het begin van een regel tekst tot aan het einde te komen; het is alsof mijn gezichtshoek niet toereikend is om de hele kolom tekst te omvatten. Als U begrijpt wat ik bedoel. Dit element van „zich lichamelijk moeten inspannen om het uitgelezen te krijgen" doet zich ook voor bij de plaatjes; die maken op mij ook een „opgeblazen" indruk, „zo groot horen ze niet te zijn", „ze zijn EIGENLIJK kleiner"; dit is welbeschouwd een goed voorbeeld van de sterke invloed van gewenning en vooroordeel op mijn waarderings-vermogen. Want de plaatjes zijn helemaal niet opgeblazen, ze zijn op het ware formaat in het boek terechtgekomen. Toch is „Met Uw Welnemen" nauwelijks nog een stripboek te noemen, juist door dat „opgeblazene". Het is teveel. Wel mooi, maar teveel. Onze secretaresse Anneke maakte mij duidelijk waarom er onder elk tekstblok zeker een decimeter helemaal niks staat, blanco papier: „Anders zou de kaft er niet omheen passen". Voor mij is de ideale manier om Tom Poes (en hem niet alleen, dit geldt voor alle krantestrips) in boekvorm uit te brengen: een eenvoudig (doch leerzaam) kaftje erom, met alle voor de consument belangrijke gegevens, en de strip zelf gedrukt op krantepapier, gemaakt van eerlijke oude bomen uit het Donkere Bomen Bos. En dit alles voor een eenvoudig laag prijsje, dat zelfs de meest oplettende lezertjes betaalbaar vinden. „Met Uw Welnemen" is een beetje een snobistisch werkstuk, niet zonder reden vlak voor de Sinterklaas op de markt gegooid.*

— MET UW WELNEMEN — De Grote Barribal/De blijdschapper/Het Losgetrilde Inzicht
— DE BEZIGE BIJ — door Marten Toonder — f 19,50

P.S.: Wat de verhalen zelf betreft, daarmee is het natuurlijk dik in orde!

Jan van Erp

TIME IS MONEY

LORENZO BARBIERE
HIER TREKT MEN TANDEN EN VAN DE STEUN

JA. HET ISJ TOCH OOK GODGEKLAAGD! HIJ HEEFT ME ZJOMAAR VOOR DRIE SJEQUIJNEN OPGELICHT! EN LIEGEN DAT-IE DEED! OF HET GEDRUKT SJTOND!

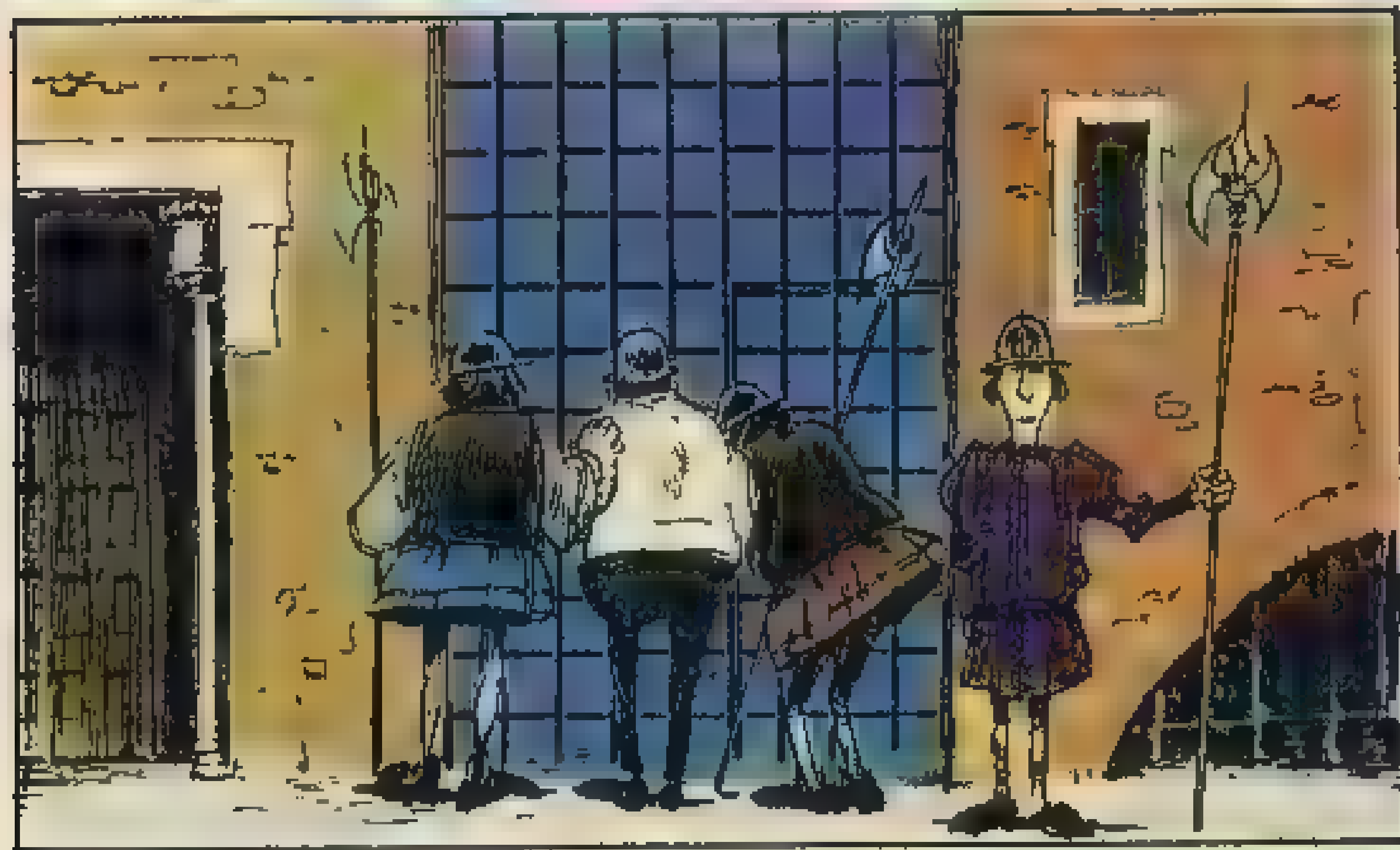
EN DAT TERWIJL DE BOEKDRUKKUNST PAS IS UITGEVONDEN

MAAR MAAR IK KAN ALLES UITLEGGEN. IK K

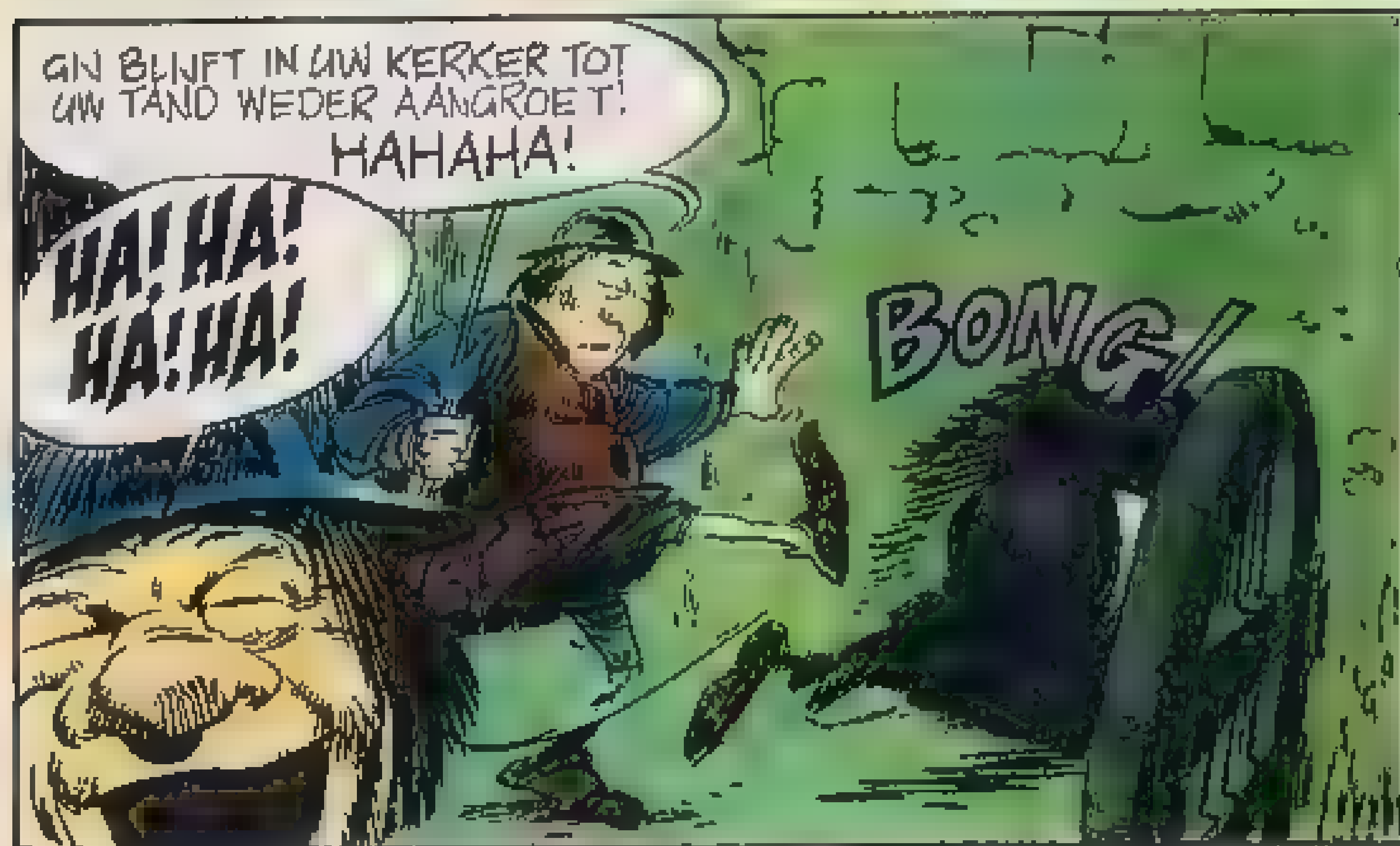
ZWIJG STIL!

SCENARIO FRED DESSIN ALEXIS

12 A

TEKST:
FRED
TEKENINGEN:
ALEXIS
VERTALING:
JAN VAN ERP

de trans~tijd~handelaar

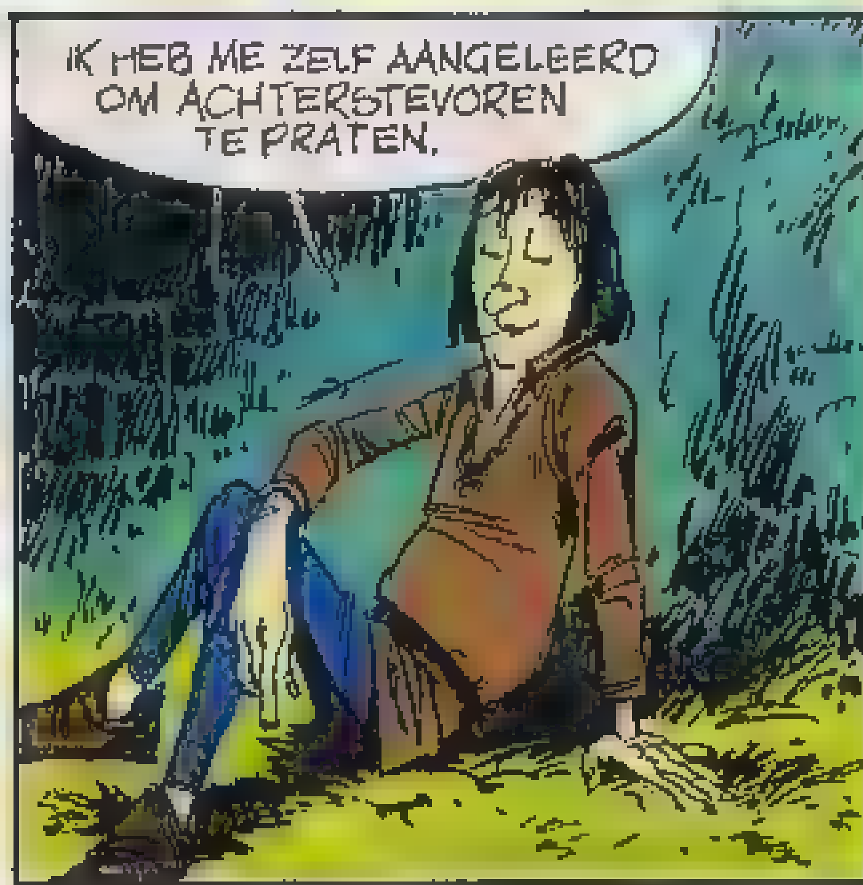

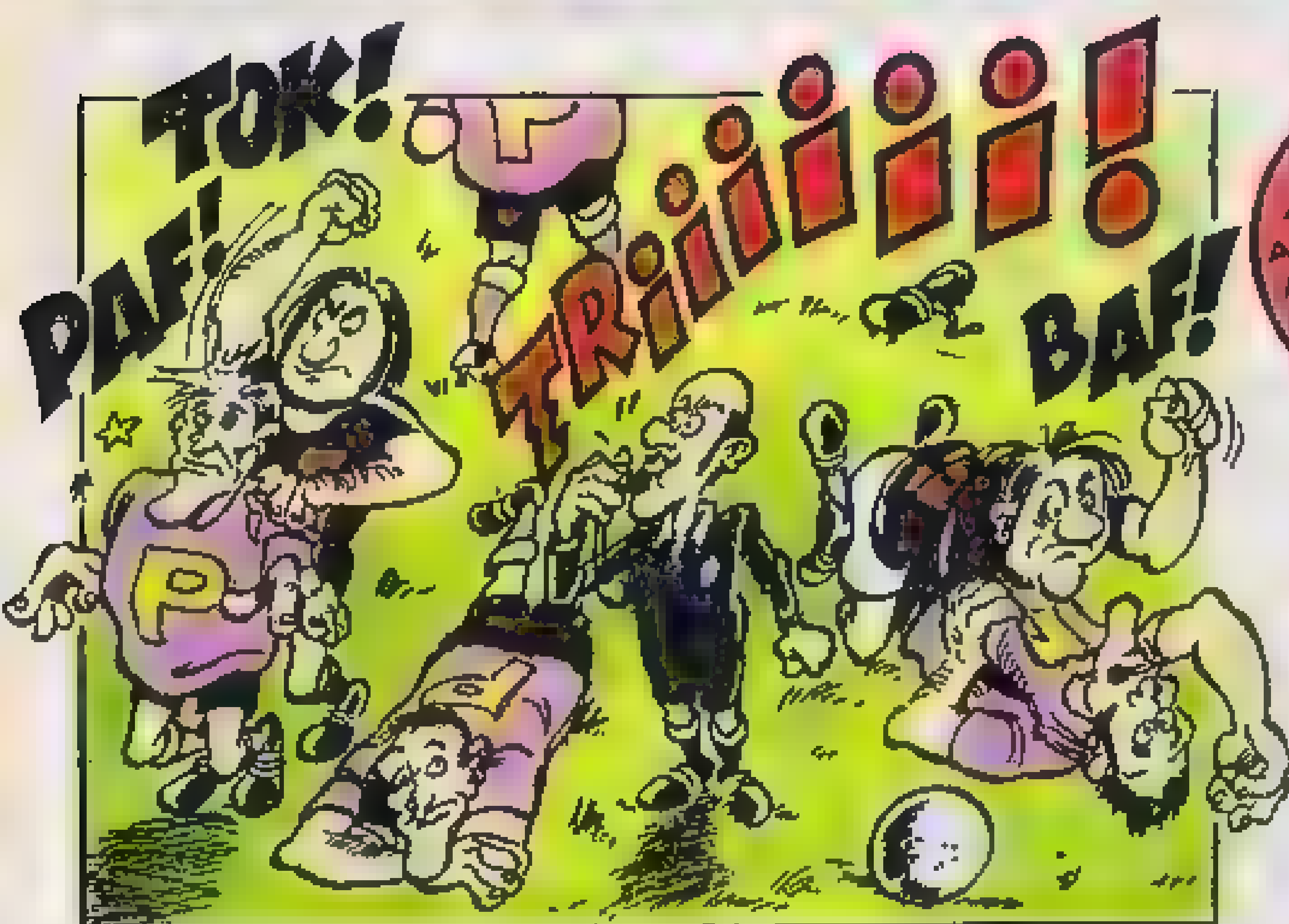

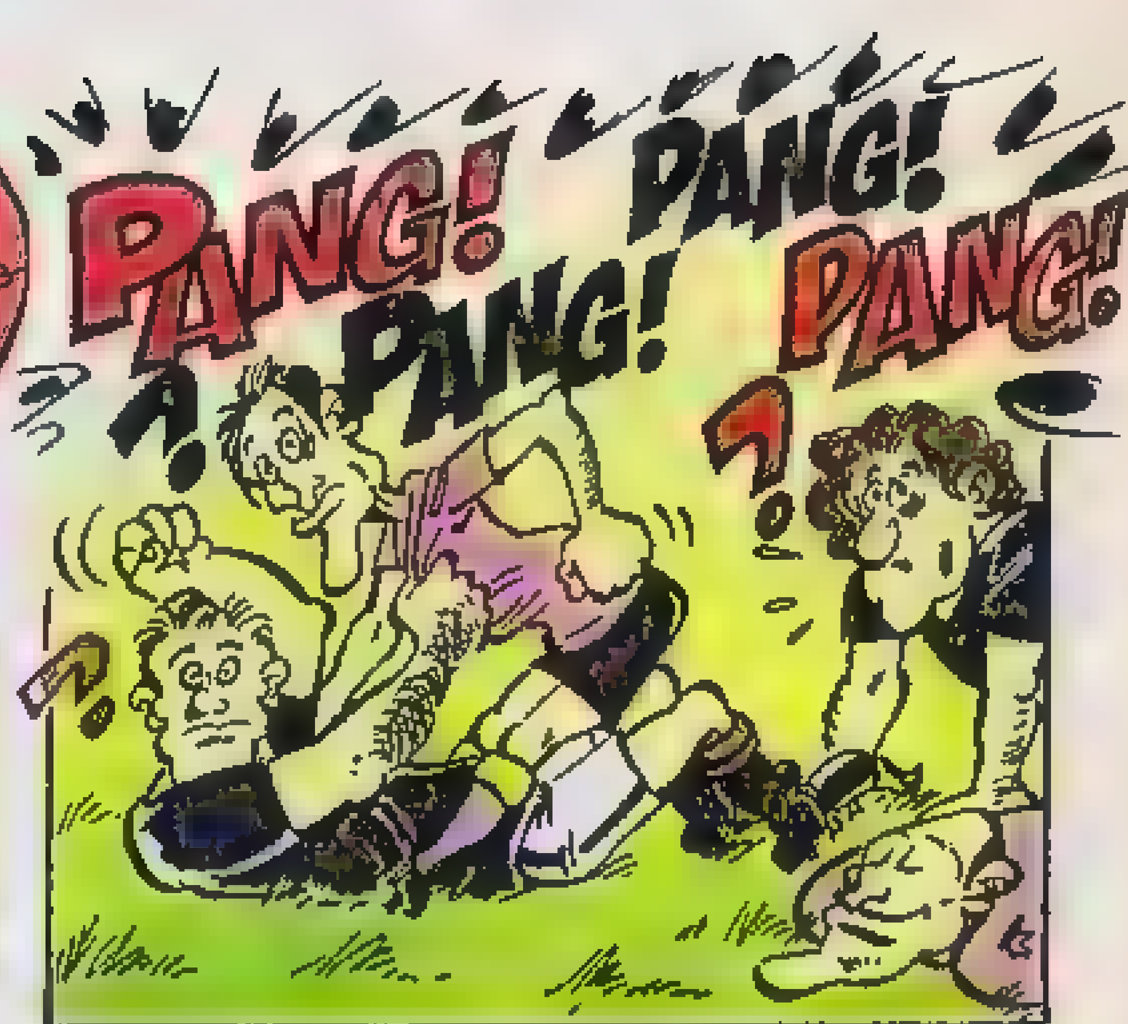

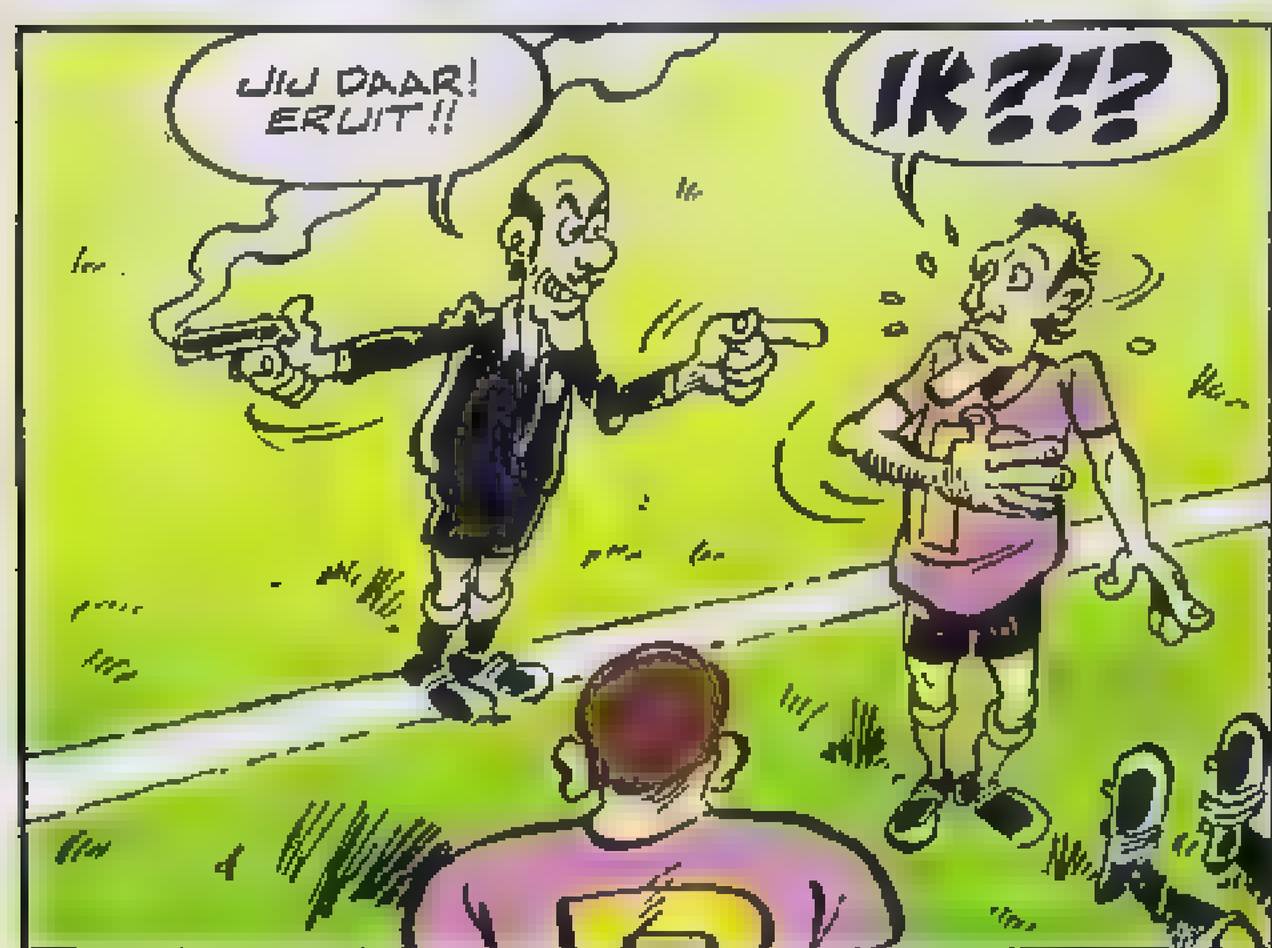
WORDT VERVOLGD

DE MACARONI'S

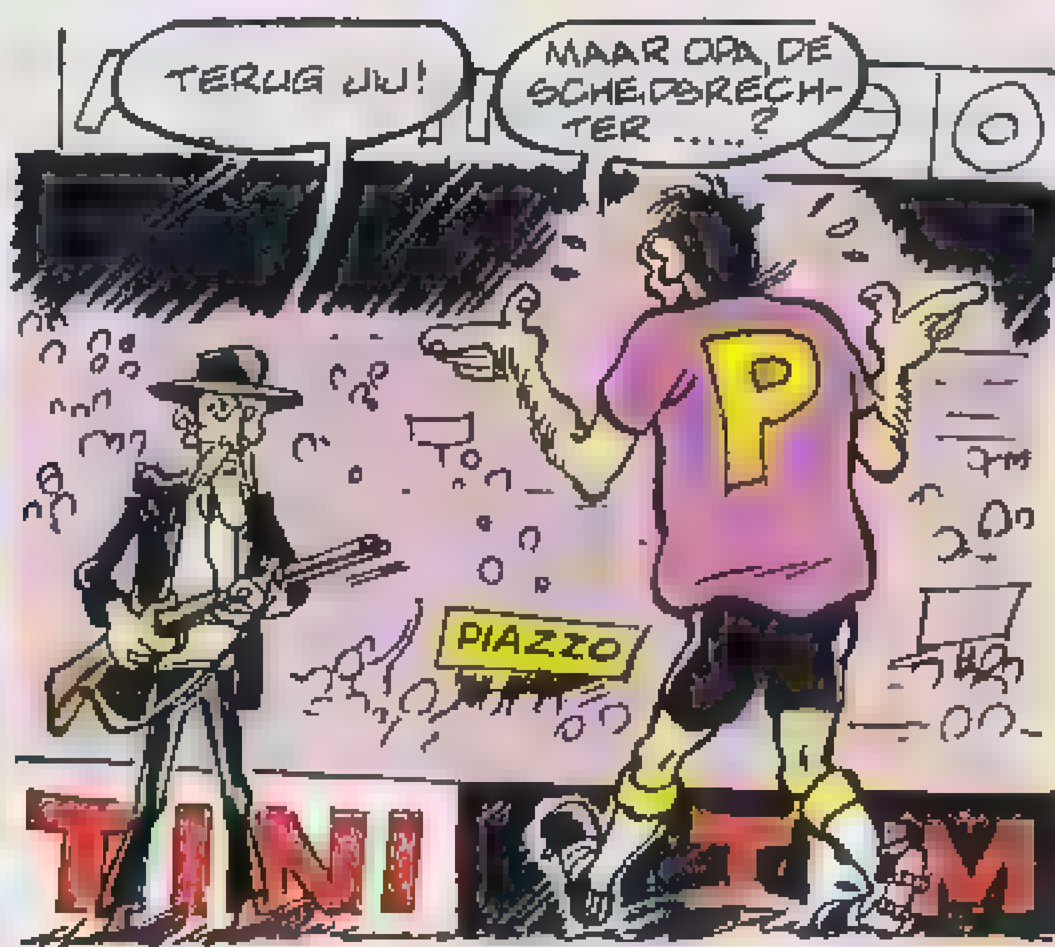

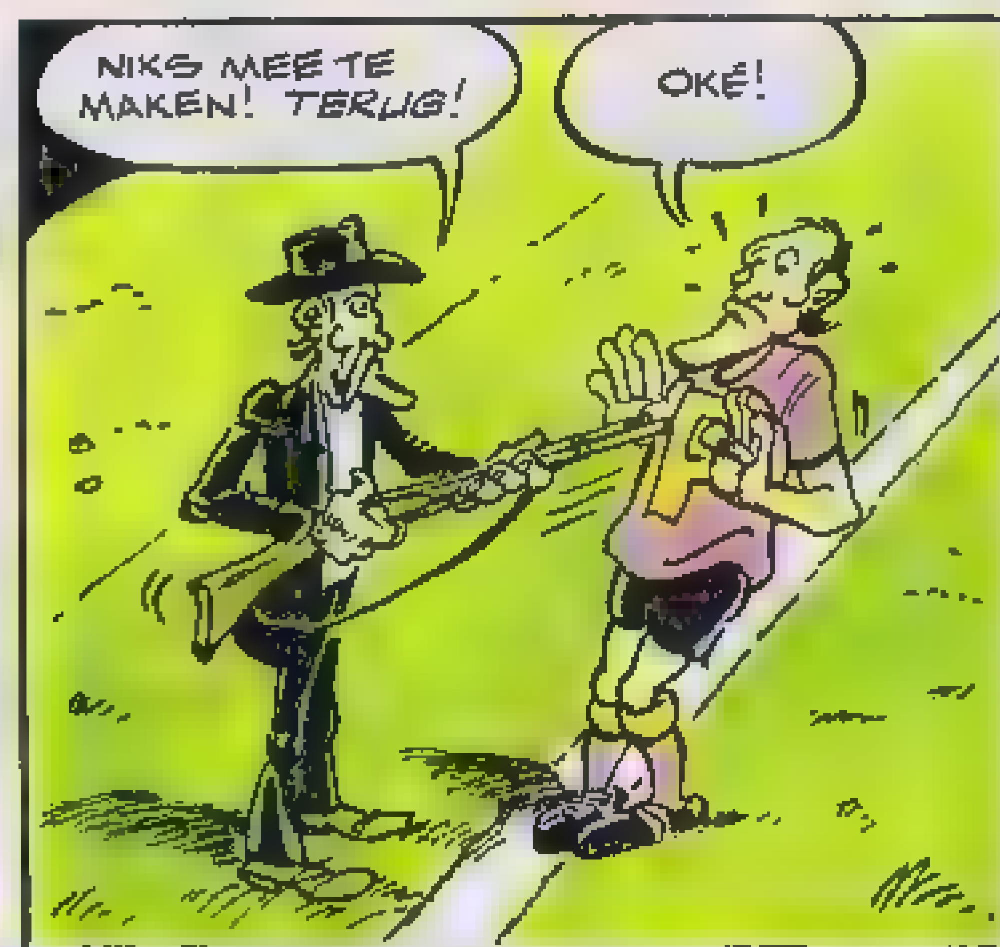

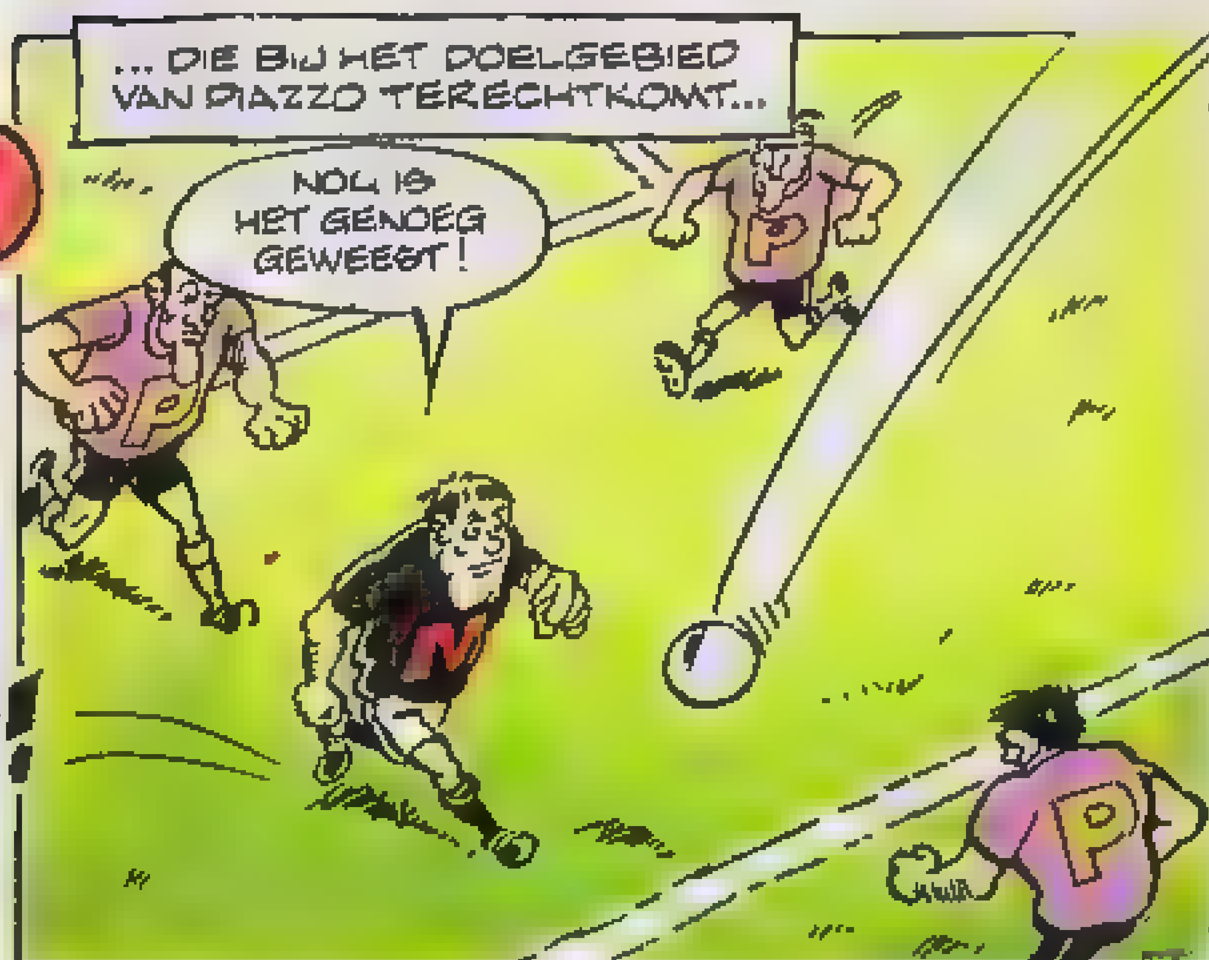

TEKENINGEN
DINO ATTANASIO
TEKST
DICK MATENA
KLEUR: TONNY KOOT

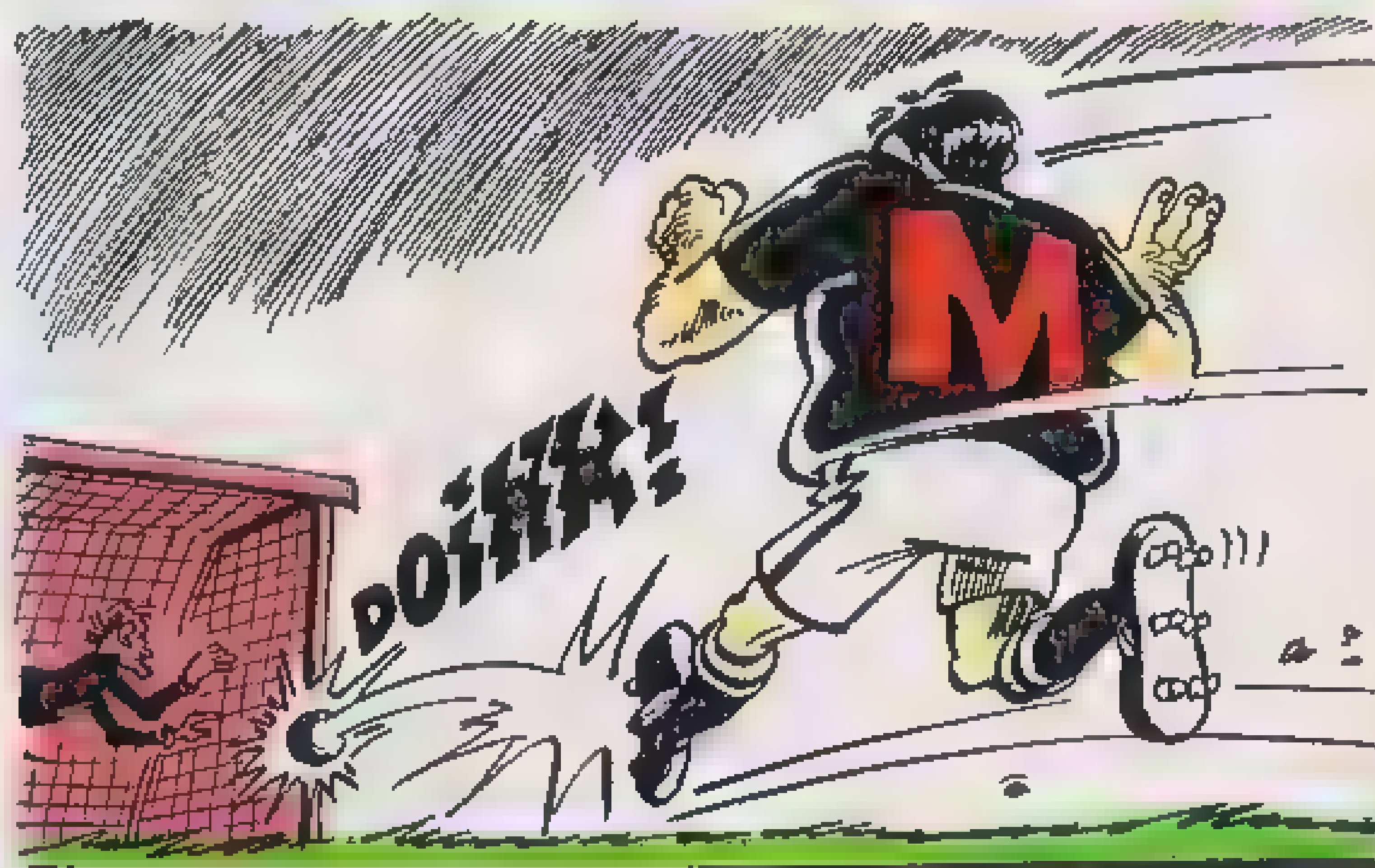
vendetta

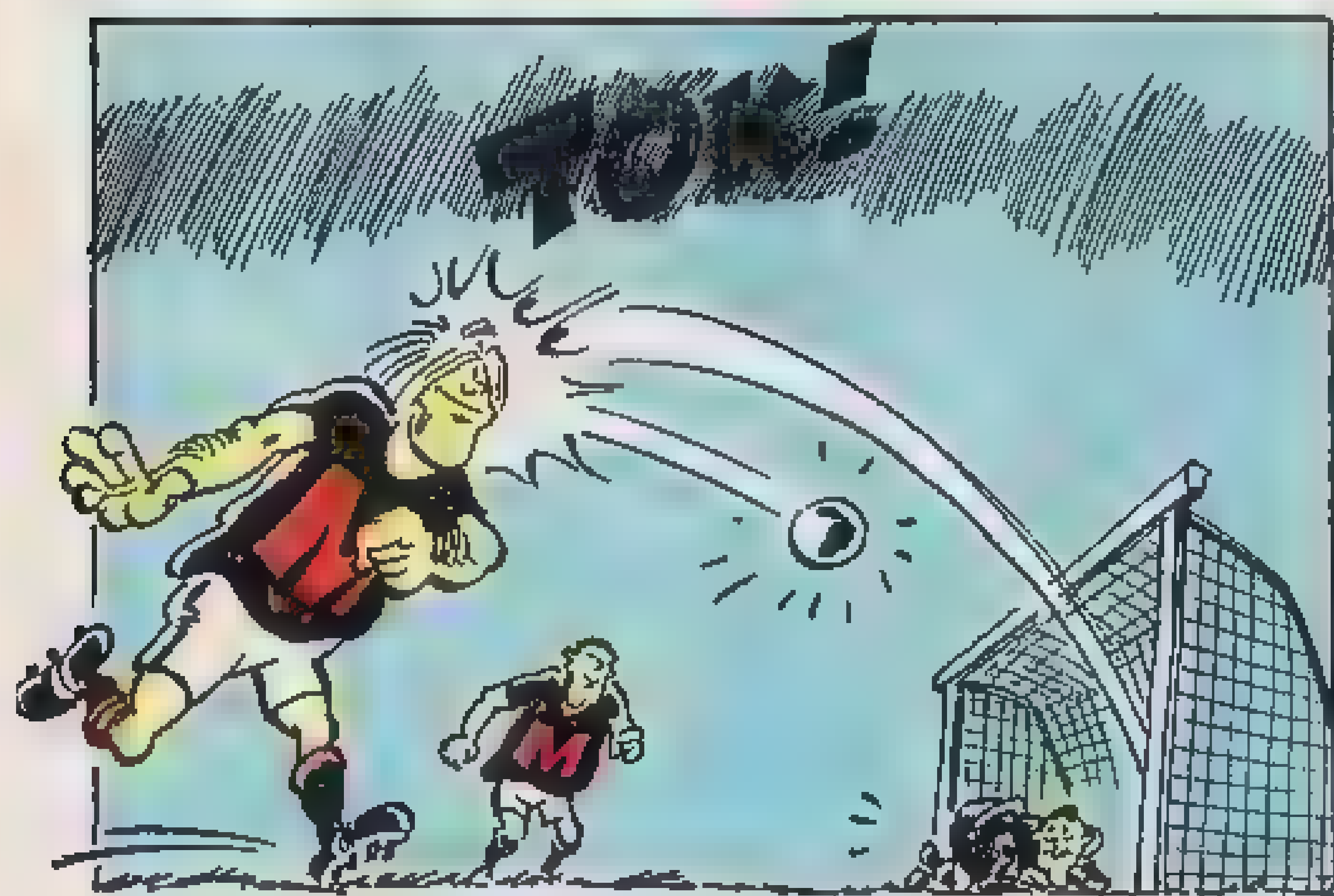

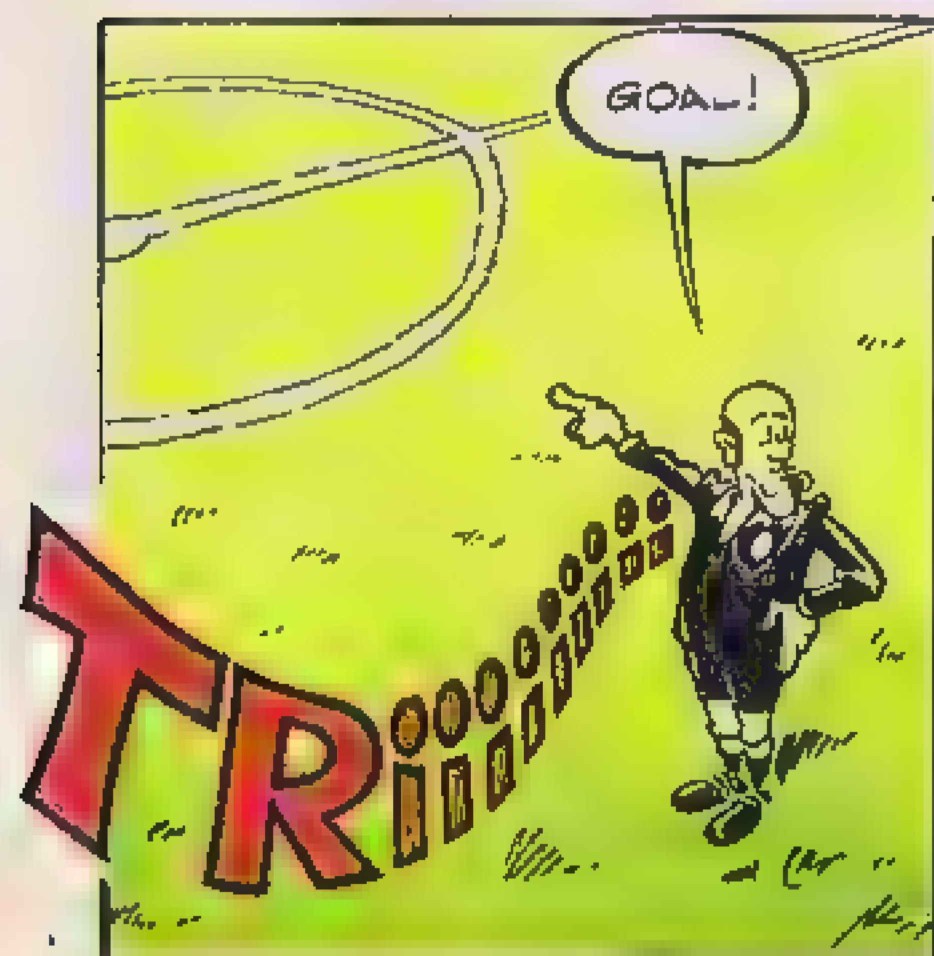

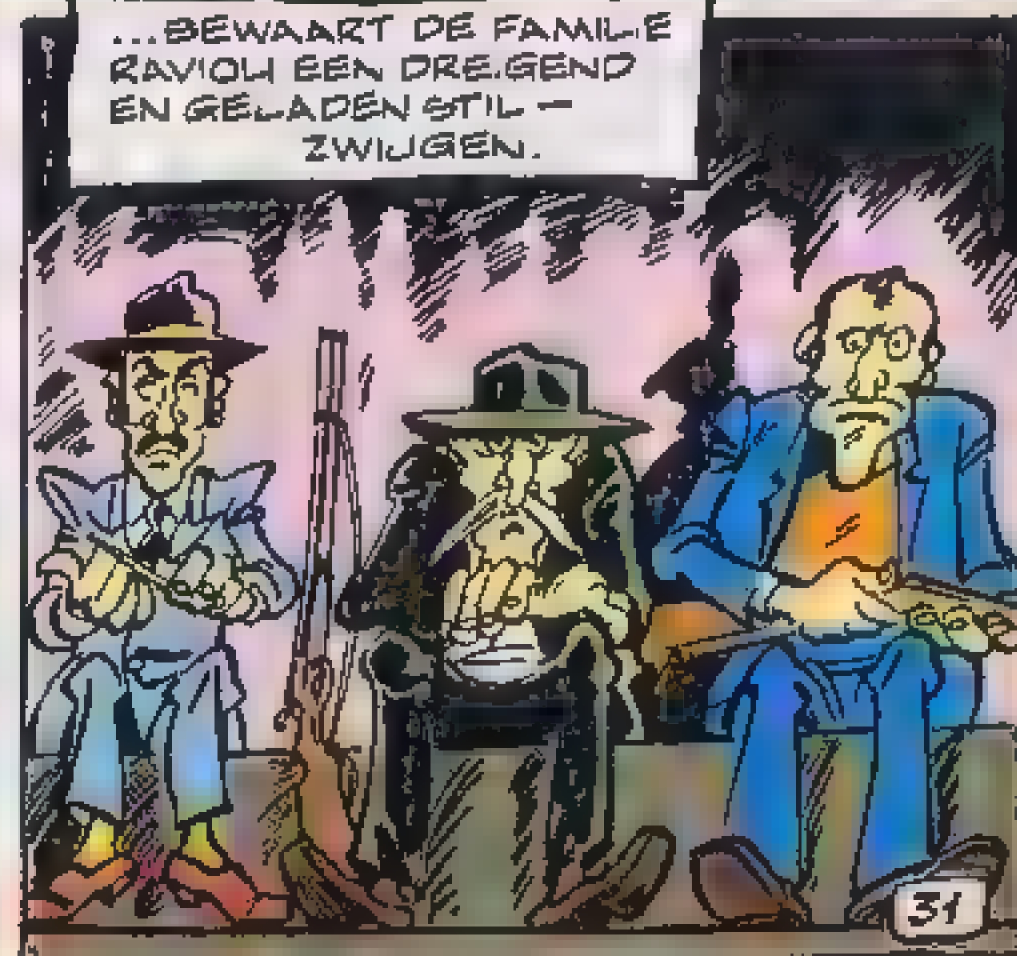

WORDT VERVOLGD

DE WERELD VAN LUCKY LUKE:

BLACK BART

tekst en illustraties verzorgd door Henk Albers

Ruim een halve eeuw lang was de postkoets het enige middel van openbaar vervoer in het Wilde Westen. Geen wonder dan ook, dat de „stage coach" een belangrijke rol speelt in de legendarische verhalen uit de heroïsche tijden, toen er nog geen treinen over de prairies denderden. Dit hobbelende en hotsende vervoersmiddel — „Ik voel me net een geklutst ei!", sprak eens een geschokte passagier, na een rit van zo'n duizend mijl — was een dankbaar doelwit voor bandieten; in 1879 werden er bij de postkoetsonderneming Wells Fargo zo'n 200 overvallen genoteerd in één maand tijd... Geen wonder dat de mannen van de opsporingsdienst van Pinkerton het werk niet aankonden.

DICHTER

De meest schilderachtige vertegenwoordiger van het gilde der Postkoetsovervallers was wel *Charles E. Bolton*, alias *Black Bart*, alias „de gelauwerde desperado-dichter". Die laatste bijnaam slaat op Bart's gewoonte om versjes achter te laten in de geldkisten die hij leeggeroofd had; elders op deze pagina vind je er een paar (we zijn er niet zo van onder de indruk, red.). Volgens het niet geheel betrouwbare Pinkerton-archief werd hij geboren in Jefferson County N.Y. Toen hij 10 was, trok hij met zijn ouders naar het westen.
The San Francisco Bulletin van 14 november 1883 beschrijft hem als een „parmantige man met een duidelijke voorkeur voor diamanten". Over Bart zijn meer van dit soort uitdrukkingen bewaard gebleven: „Een zachtaardig man met de manieren van een gentleman" — „De grootste postkoetsovervaller aller tijden, maar géén moordenaar". Dit soort opmerkingen valt onder te brengen in de categorie „legende"; het is niet na te gaan wat nu precies waar is of niet.

RUSSIAN RIVER

Black Bart overviel zijn eerste postkoets in augustus 1877: dat was de koets van Ford Ross naar Russian River, en de buit bedroeg $ 300,— cash plus een cheque van $ 305,50.

Black Bart (Charles E. Bolton)

TWEE GEDICHTJES VAN BLACK BART
(Gevonden in leeggeroofde geldkisten):

Here I lay me down to sleep
to wait the coming morrow.
Perhaps success, perhaps defeat
and everlasting sorrow...
Yet come what will, I'll try it once,
my condition can't be worse,
and if there's money in that box
't is munney in my purse.

I've labored long and hard for bread,
for honor and for riches,
but on my corns too long you've bret,
you fine-haired sons of bitches...

*Toen al was Bart gekleed in het kostuum dat hem beroemd zou maken: een lange linnen stofjas, en een zak over zijn hoofd met twee kijkgaten erin. Hij was gewapend met een geweer, en als hij de koets die hij op het oog had, tot stoppen had gedwongen, sprak hij met sonore stem: „Gooi die kist naar beneden!...".
Deze beproefde methode paste hij op zekere dag ook toe op de postkoets van Sonora naar Copperopolis. Hij sprong van achter een rotsblok tevoorschijn, zwaaide dreigend met zijn geweer, en gromde zijn bovengenoemde commando. Bart kreeg de geldkist toegeworpen, maar die ging nogal moeilijk open. De bandiet bezeerde zijn hand met het forceren van het slot, vloekte, pakte een zakdoek om het bloeden te stelpen, en greep in de kist. Daar zat $ 4.800,— in. De koetsier merkte dat Black Bart nerveus was door de tegenslag, en schoot op hem. Toen ging de bandiet ervandoor, zijn zakdoek — en de buit! — vergat hij echter; en dat werd hem noodlottig. Want de detectives van Pinkerton vonden er het wasmerk F.O.X.7 in. Ze bezochten zo'n 90 wasserijen, en vonden tenslotte uit dat de bewuste zakdoek toebehoorde aan ene Charles E. Bolton, „een goed gekleed gentleman, die zo recht liep als een militair", volgens de Chinese wasbaas.
Aanvankelijk ontkende hij. Maar zijn lage stemgeluid was onmiskenbaar; uiteindelijk besloot hij dan ook maar alles op te biechten. „Maar ik heb nog nooit een passagier mishandeld!". Toen hij zijn — langdurige — gevangenisstraf uitgezeten had, verdween hij. Niemand wist waar hij gebleven was. Heel veel later is hij in Nevada gesignaleerd; hij was daar een oppassend burger geworden.*

$600.00 Reward!

ARREST STAGE ROBBER!

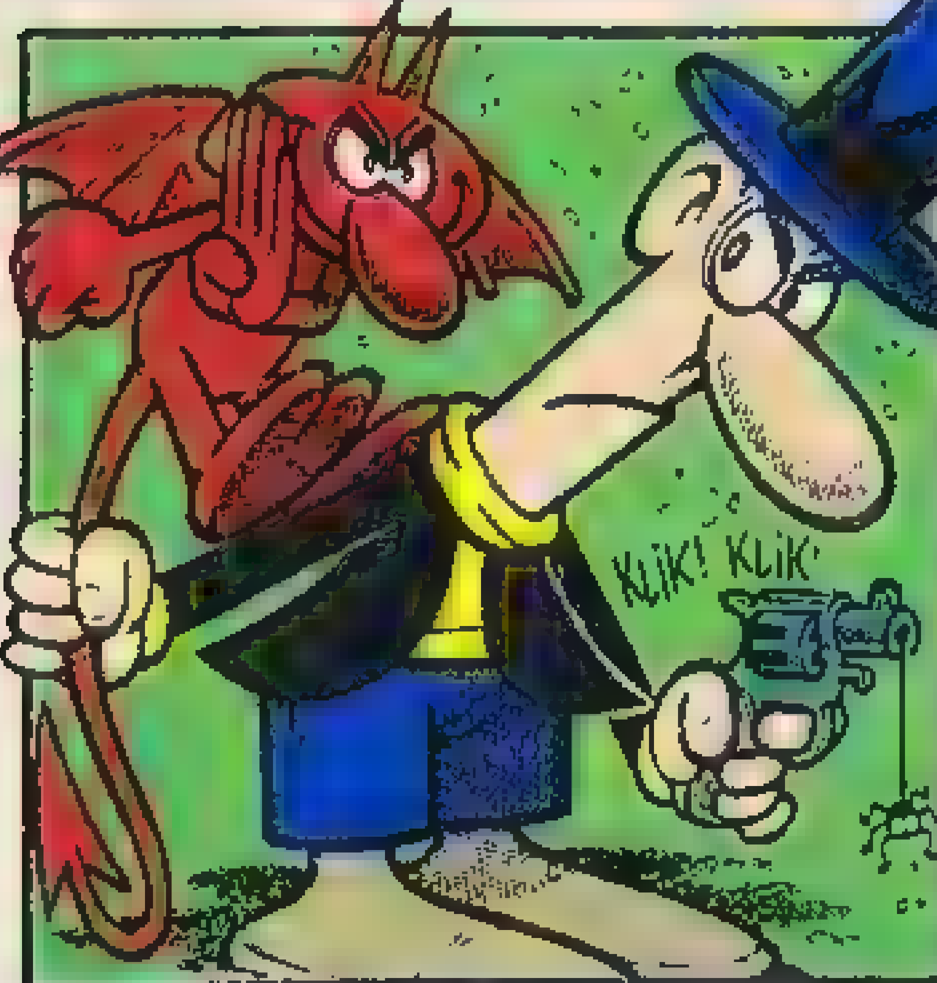
Respectfully

Een opsporingsbericht uit zijn „glorietijd"

WELLS
FARGO

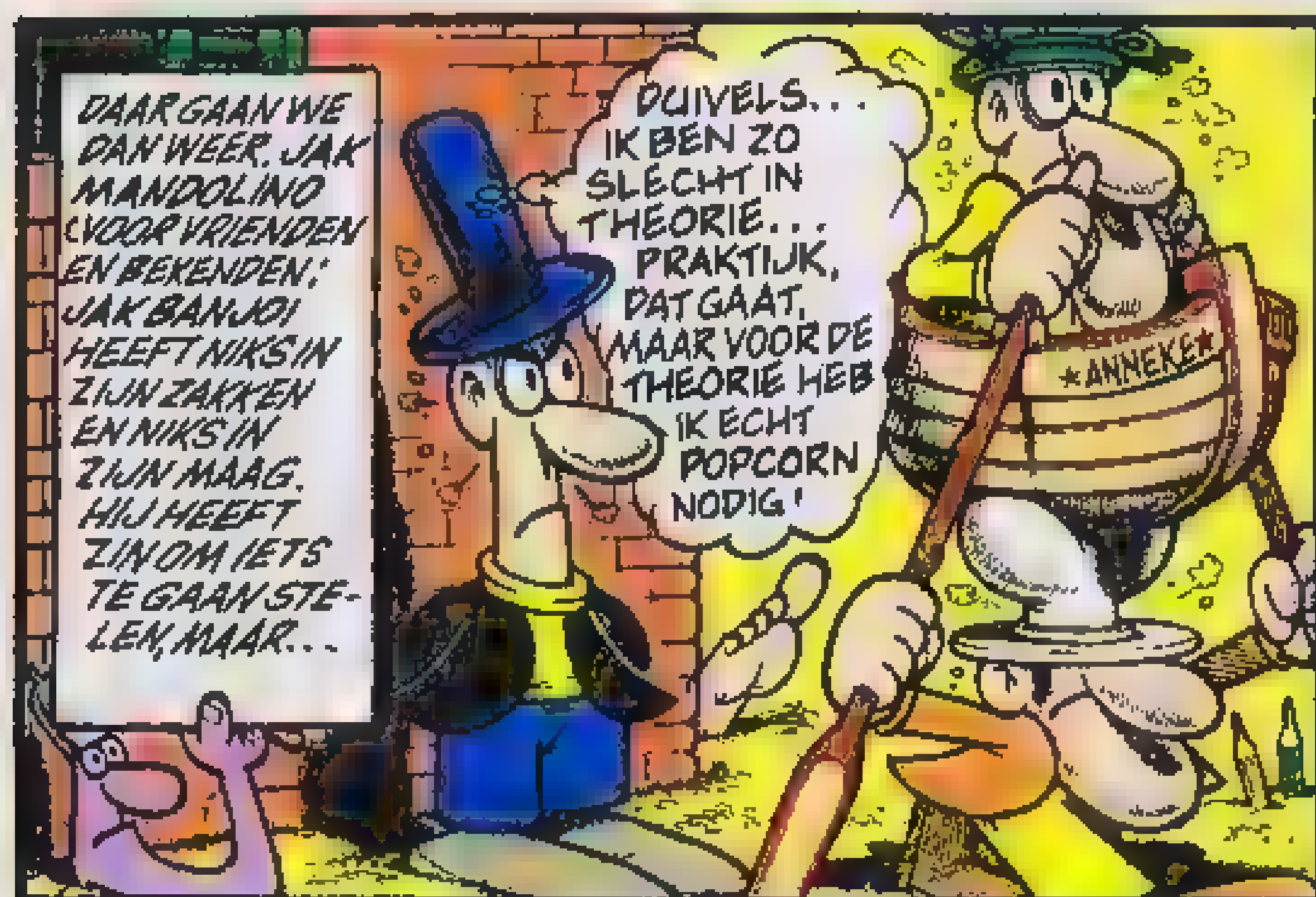
JACOVITTI

JAK MANDOLINO

DEZE KEER MISSCHIEN?

VERTALING: JAN VAN ERP
KLEUR: PHILIP SOHIER

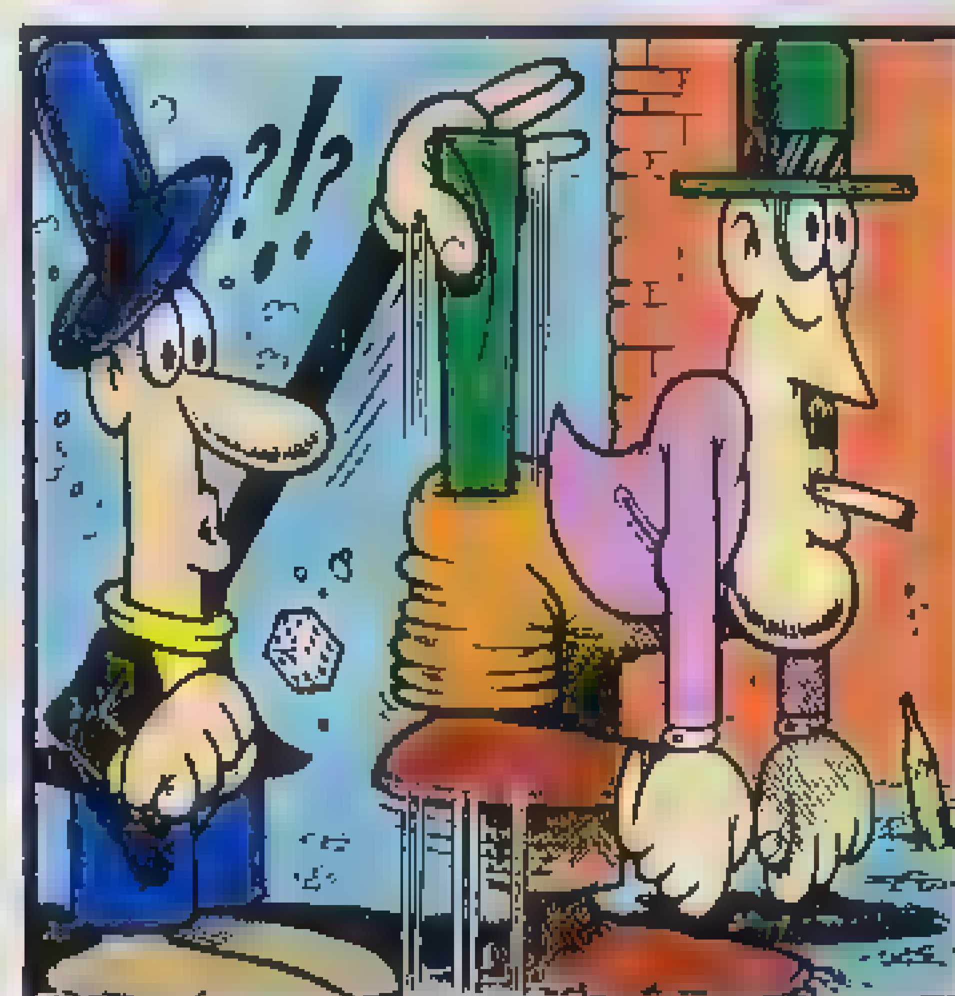

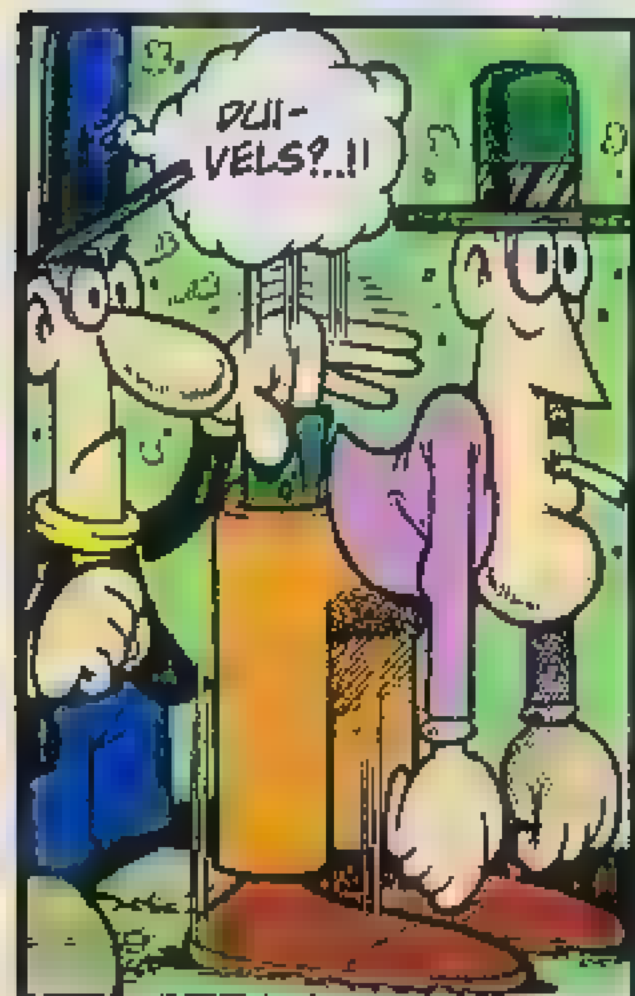

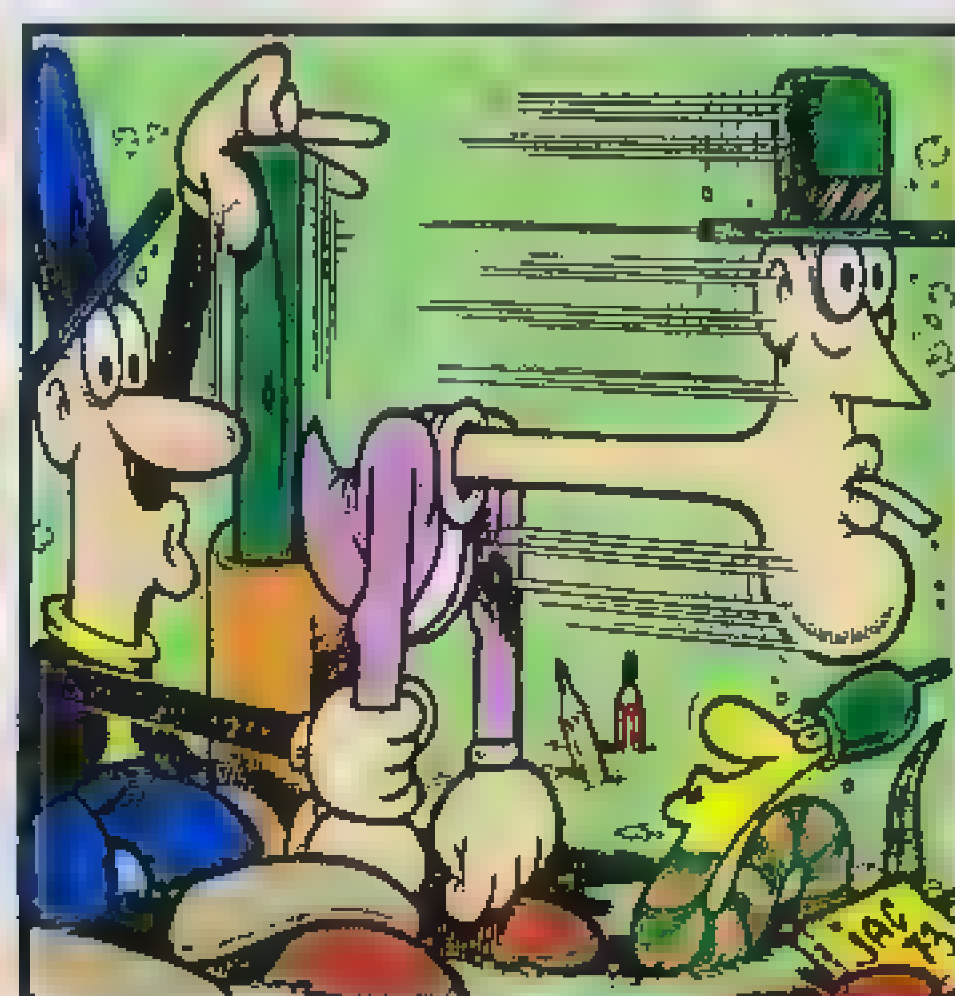

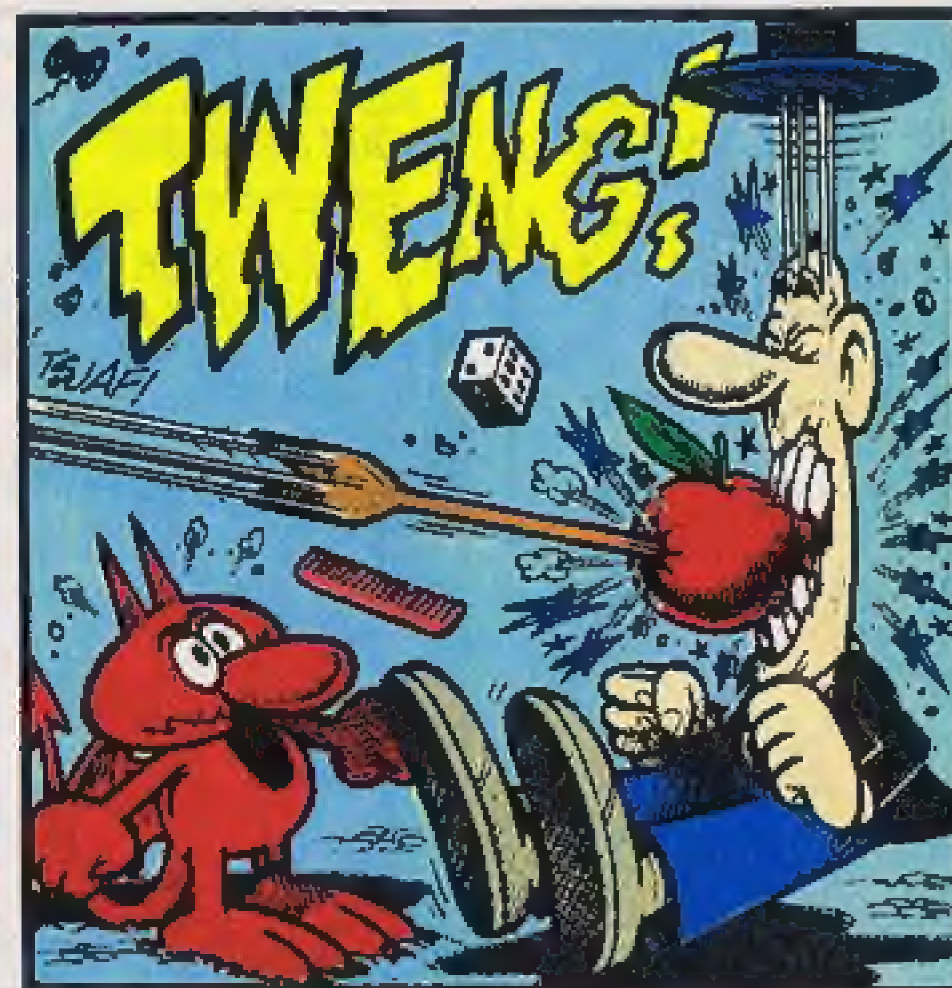

...EN DIE PORTEFEUILLE VROEG ALSMAAR PAK MIJ, PAK MIJ, HÈ?! GRRR!
DUIVELSE DIJAUW!
WRAM! WREM! WRIM! WROM! WRUM!

DAT WAS WEER EEN RAAD VAN NIKS, DUIVELTJELIEF! WANNEER LEER JE HET EENS, STUNTEL DIE JE BENT?! WANNEER KOM JE EENS MET IETS VEILIGS, GEMAKKELIJKS EN TOCH ORIGINEELS?! NOU?! WAT DENK JE?
SATIJN SATOEN: DUIVELS PROFIEL

ORIGINEEL? WEL, PIK EEN APPEL! DAT HEBBU NOG NOOIT GEDAANTJES! ZELFS NOOIT GEDURFTJES! HUH! PFFF!
TIJDELIJK F. 1.— PER KILO!
PROFITEER VAN DIT AANBOD! LAAT ZE NIET LIGGEN!

EVENTJES LATER...
IK HEB VAN DAT AANBOD GEPROFITEERD...HIHI...

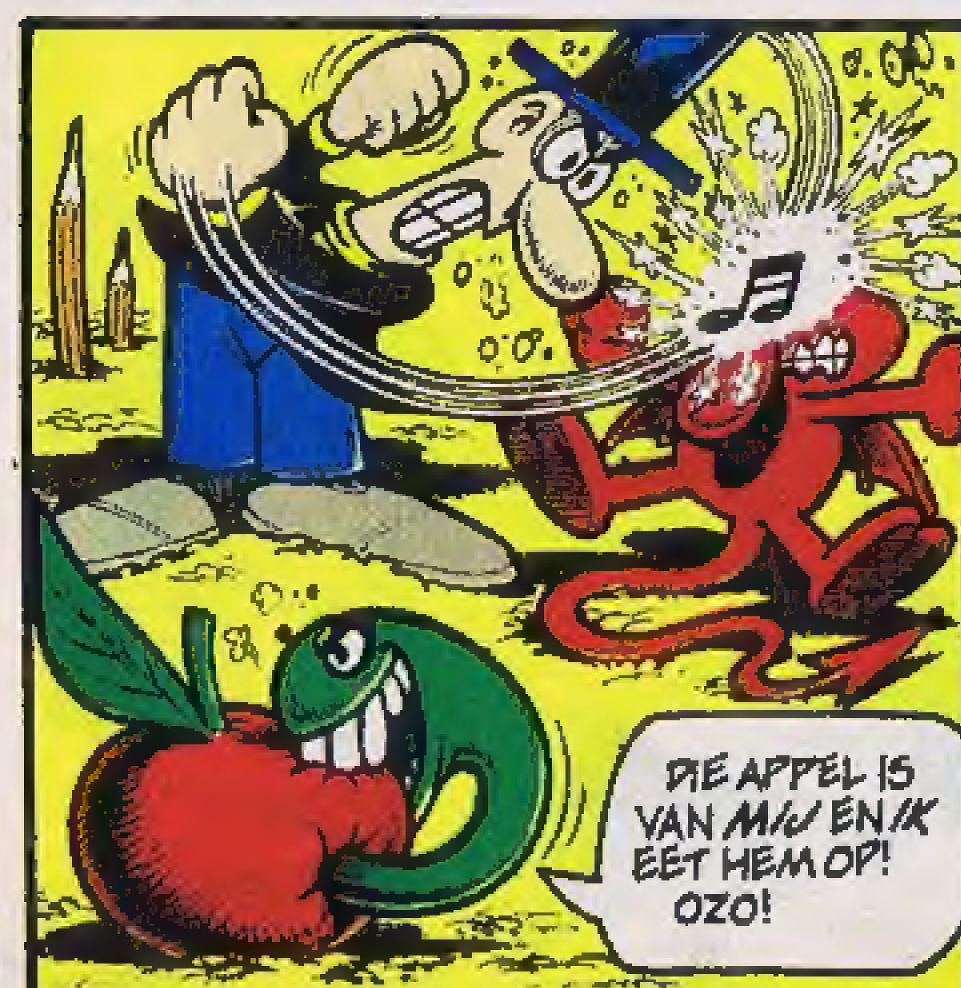
IK HEB NOG STEEDS NIKS IN MIJN ZAKKEN, MAAR IN ELK GEVAL WEL (BIJNA) EEN APPEL IN MIJN MAAG! DAT IS BETER DAN NIKS!

TWENG!
TSJAF!

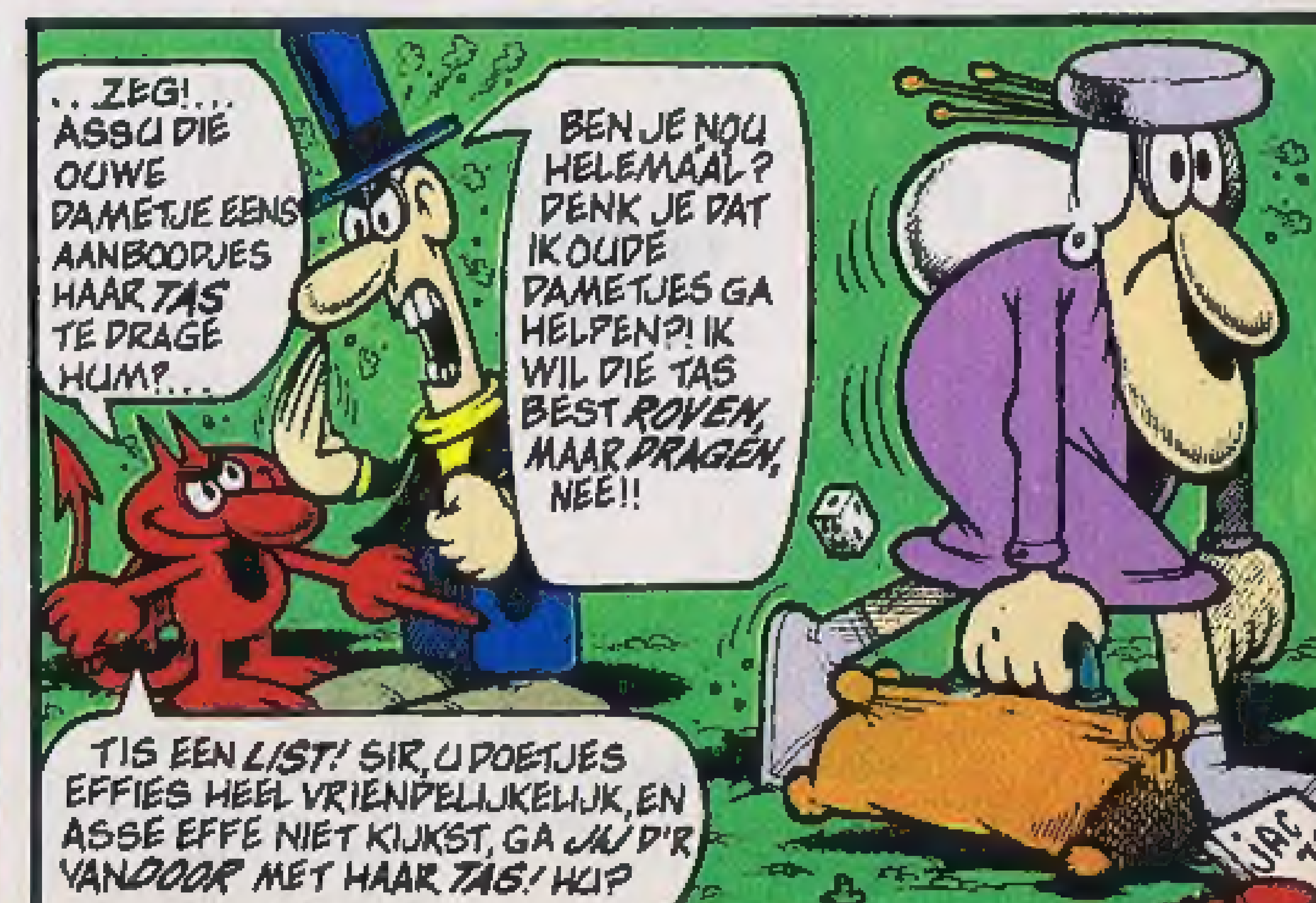
LIEF ZOONTJE VAN ME! DIE APPEL MOET JE OP JE HOOFD ZETTEN, NIET TUSSEN JE KIEZEN! ONDEUGD!

NEEM HET HEM NIET KWALIJK, MAAT... DIE KEREL IS HARTSTIKKE GEK... DENKT DAT-IE (HIHI!) WILLEM TELL IS... WIJ ZULLLEN HEM WEER VEILIG OPBERGEN... TOT ZIENS DAN MAAR!
GIECHEL! GIECHEL!
GA! GA! GA! GA! GA!

DUIVELSE DUIVELS!

EEN APPEL MET EEN GAT! MAAR WAT DOET HET ERTOE... DIE APPEL ZAL IK EENS LEKKER...

HEE ZEG, WAT VERBEELDT U ZICH WEL, MIJNHEER?!
CLACT!

DIE APPEL IS VAN MIJ EN IK EET HEM OP! OZO!

JIPPIE, WAT BEJIJE TOCH MOEILIJKERIG MANDOLIJNTJE HEER... NOU MOET IKKE WEERTJES IETS ANDERS ZOEKSKEN IN BOEKSKEN. ...HUM...
SATOEN KATOEN: MISDADEN TEGEN DE ZEDEN

..ZEG!... ASSU DIE OUWE DAMETJE EENS AANBOODJES HAAR TAS TE DRAGE HUM?...
BEN JE NOU HELEMAAL? DENK JE DAT IK OUDE DAMETJES GA HELPEN?! IK WIL DIE TAS BEST ROVEN, MAAR DRAGEN, NEE!!
TIS EEN LIST! SIR, U DOETJES EFFIES HEEL VRIENDELIJKELIJK, EN ASSE EFFE NIET KIJKST, GA JIJ D'R VANDOOR MET HAAR TAS! HU?
JAC 73

...HUM... DAME...ZAL IK UW TAS VOOR U DRAGEN? ALSTUBLIEFT ?

OH MENEER, WAT GALANT VAN U! WAT RIDDERLIJK, VAN U! HIHIHI!

MAAR EH...BENT U WEL EEN RIDDER?
HOEZO? WAT BE-DOELT U?

U WEET TOCH DAT RIDDERS ALTIJD EEN PAARD HEBBEN? NOU, U HEEFT GEEN PAARD! U BENT DUS GEEN RIDDER! MIJNHEER, U BENT DUS EEN LEUGENAAR! EN MIJN MOEDER ZEI ALTIJD: "MARIE, PAS OP, BEDRIEGEN EN LIEGEN IS NET IETS VOOR DIEVEN", EN DAAR HOUD IK MIJ AAN!

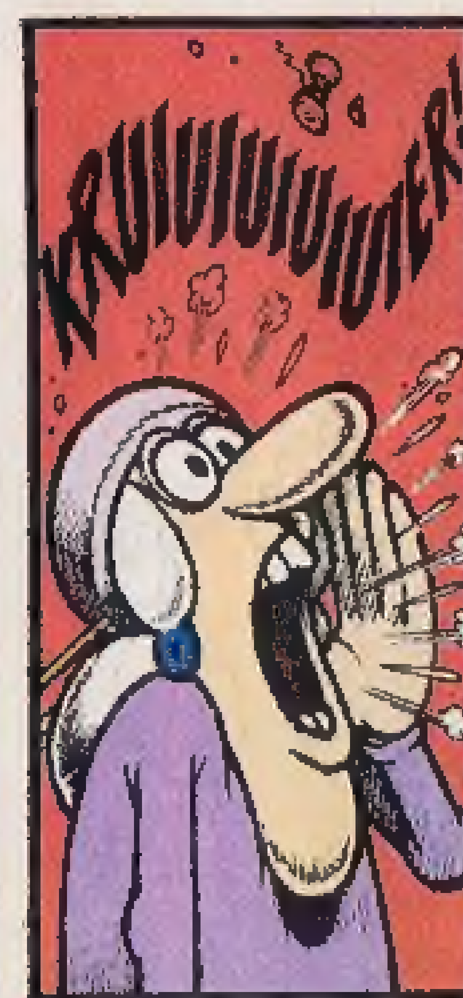
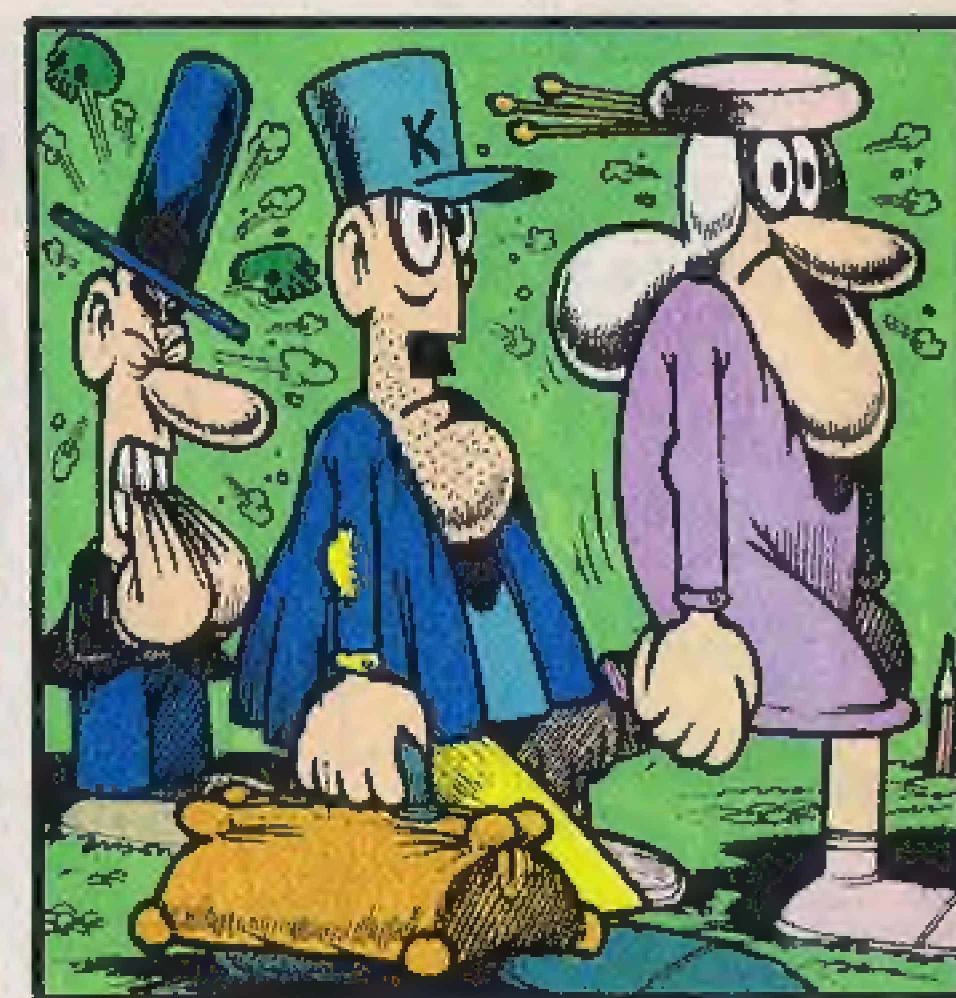
GOED! ALS U HET DAN GRAAG HOORT: IK BEN EEN DIEF! EN DIE TAS VAN U PAK IK, OOK AL...

PROBEERT U MIJ IN HET OOTJE TE NEMEN, MIJNHEER?! U ZEGT DAT U EEN DIEF BENT? MAAR DAT KAN NIET, WANT DIEVEN LIEGEN ALTIJD! DUS ALS U EEN DIEF WAS, ZOU U GEEN DIEF ZIJN! NEE MIJNHEER, IK BEN EEN GESTUDEERDE VROUW, IK WEET MIJN WEETJE, ALTIJD GOED GEZOND GEWEEST. PAST U DUS OP!

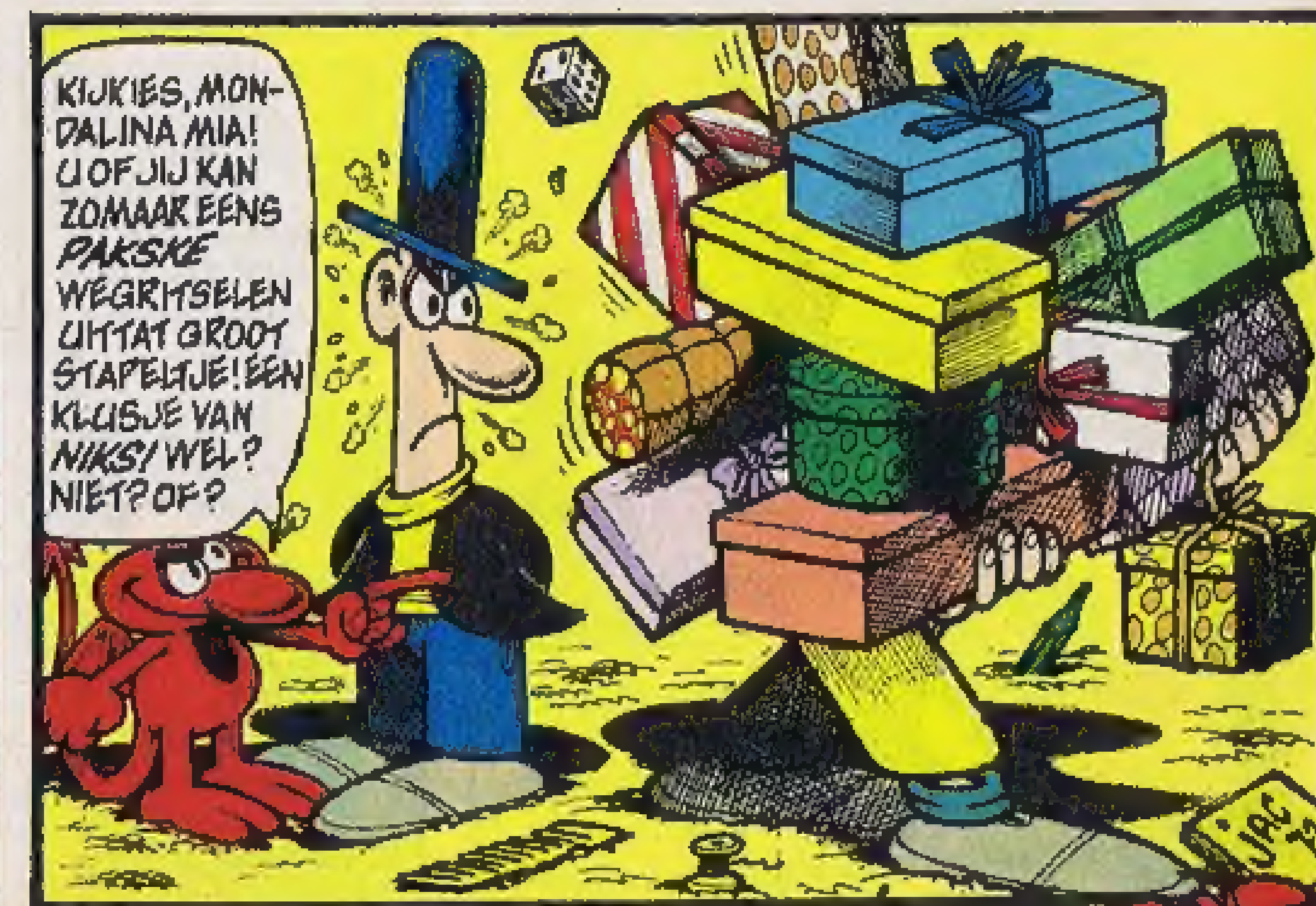
GOED MEVROUW, WE PRATEN ER NIET MEER OVER. ZAL IK UW TAS VOOR U DRAGEN?
OH MENEER, WAT GALANT VAN U! WAT RIDDERLIJK! MAAR EH...WAAR IS UW PAARD EIGENLIJK...?

IN UW TAS! DUIVELS NOG AAN TOE!

NNNNNNGGG! WAT ZWAAR IS DIE TAS!
GEEN WONDER ALS UW PAARD ERIN ZIT!

WACHT, IK WEET WAT, MIJNHEER!

KRUIUIUIUIUIER!

K

BOING! BOING!
BOING!

DIEFJESSTAL MET BRAAK: NEE...ZAKJESROLLETJES: OOK NIET ...LISTIGJES ROOFJE: NEE, NEE, OOK ALLES NIKS...ENNIK BENNIK AL HAAST HALFWEG DOOR DITJE BOEKSKE HEENTJES...
KATOEN, G. van- ALLE ZONDEN van A tot Z en terug.

KIJKIES, MONDALINA MIA! U OF JIJ KAN ZOMAAR EENS PAKSKE WEGRITSELEN UITTAT GROOT STAPELTJE! EEN KLUSJE VAN NIKS! WEL? NIET? OF?
JAC 73

JE HAD NOG GELIJK OOK! DAT WAS PAS GEMAKKELIJK! TJONGE!
KZEI TOCH (NIET?JA?) DAS EEN KLUSJE VAN NIKS? HI! PRIFOCIAT, SINTERBAASJE!

NOU, DAN ZULLEN WE EERST MAAR EENS KIJKEN WAT ER IN ZIT! HET LIJKT WEL EEN HOEDENDO..

DUI-VELS!! WAT IS DAT?!

?!?
OH, DIT IS DUS DE PEP REDACTIE! EN DAT DAAR ZIJN DE LEZERS! DAG, LEZERS!

IK BEN EEN VAN DE GEKSTE VONDSTEN VAN JACO-VITTI!

DAT IS HET ENIGE WAT IN DIE DOOS ZAT: EEN GEKKE VONDST VAN JACOVITTI! ANDERS NIKS!
SEI IK TOCH? HIHI... EEN KLUSJE VAN NIKS...HIHI...?

POPCORN, JE BENT ONTSLA-GEN!
NEE, GE-SLA... AUW!
KRAWANG!
KRAWANG!
KRAWOING!

UWES MIJES ONT-SLAAN, HUH?! WATTE DENKU TE DOEN ZONDER MIJ KOSTBARE GOEDE RAAD?!

KOSTBARE GOEDE RAAD?! VAN JOU?! HOE DURF JE, BE-LACHELIJK ROOD KLEIN DUIVELTJE! IK HEB ER NOG NOOIT IETS AAN GEHAD, AAN DIE GOEDE RAAD VAN JOU!

O JA?! ZOEKSKES HET DAN ALLEENTJES MARUS UITJES, MEESTER BIG BOSS PROFESSOR!
POEF!

DUIVELSE DUIVELSE DUIVELS!
ER ZIJN OP DE WERELD NOG ZOVEEL DINGEN DIE IK NOG NOOIT GESTOLEN HEB...
POEF...EN WEG IS-IE! PFOEH...IK KAN ME BEST AL-LEEN RED-DEN...WAT DENKT-IE WEL...
WAT HEB JE NOU AAN EEN DUIVEL... NIKS EIGENLIJK...
ALS-IE MAAR NIET DENKT DAT IK HEM NOG OOIT NODIG HEB...
IK BEGIN EEN SOLO-CAR-RIÈRE! LET MAAR EENS OP!

HA, DAAR IS EEN BANK! DIE GA IK EERST MAAR EENS EVEN OVER-VALLEN... ZIE JE WEL, DAT IK HET BEST ZONDER POPCORN KAN STELLEN...
WEL STELLEN, MAAR NIET STE-LEN! HIHI...

EN JA, EVENTJES LATER...
SNOTTER! SNIK! SNUF! WEEH!
WAT EEN KLUN-GEL... EEN BANK PROBEREN TE OVERVALLEN ZON-DER MITRAIL-LEUR! EN HIJ PROBEERDE NIET EENS GIJZELAARS TE KIDNAPPEN! DIE KIJKT ZEKER NOOIT NAAR DE TELEVISIE!...
SNIK!
SNUF!
ARMPJES MANDOLINEAAL...HUM... ZE STOP HEM IN DE G VAN GEWISJE! IN PETAT! PETOET! NAAR! NOR!...HUM... IK STUUR HEM WELLIS EEN PEPER-KOEK MET VIJL HIERIN...HIH!...
EINDE
JAC 73

Asterix op corsica

TEKENINGEN: UDERZO TEKST: GOSCINNY VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

